

מצות מצה בשלימותה

קובץ גדול מדברי הפוסקים, וספרי בעשטה"ק ותלמידו ז"ע, ושאר ספה"ק, המקיפנים כללים יסודיים ועיקריים הנוגעים לאפיית ואכילת המצות בפסח, ושאר עניני החג. והמעין בבתי אמרוניהם בלי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות בלתי גבול להתאמץ ולהתחזק לקיים מצות אפיית ואכילת מצה בכל פרטיהם ודקדוקיהם וכל החומרות שנאמרו ונשנו בה מימות מתן תורה עד היום הזה, כי רק אז יהי לבו נכון בטוח שיצא בדימוס בדינו, בעת אשר המלך במשפט יעמיד ארץ, ביום הרת עולם, כמבואר בזה"ק שעיקר המשפט ביומא דדינא על מיכלא דאסוותא (עי' בפנים הספר באורך). גם הדרכות ישרות ומועילות יש בו לקיום המצות דכולא שתא.

הו"ל בחמלת ה' עלי באכות אבותי ורבותי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל, מגן שאול"ד, האלמין" ור"מ בישיבה וכולל, בית ישע"י
מכון לזוודאה בשחיטות ובדיקות"

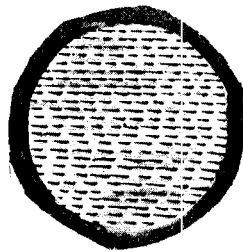
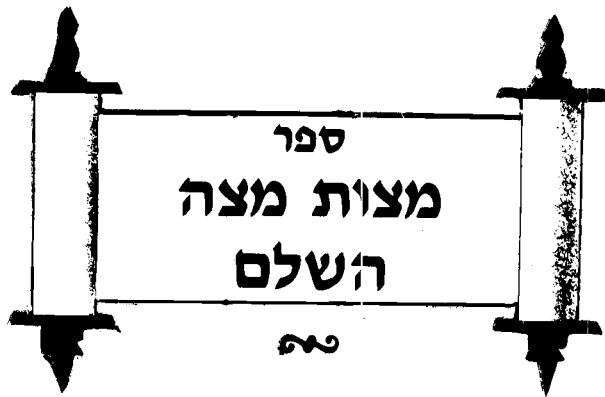
בעהמח"ס: גידולי יהודה (על הלכות ציצית), שו"ת זבחי זבחי צדק (על הלכות שהיטה ובדיקה), חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך הבנים והבנות), מדריך לצניעות, מנחת יהודה, (על חומר איסור, הלב עכור"ו, ו"סימילאק"), מנחת שלום (הדרכה לבשרות), נפש ישע"י (על מאכלות אסורות, הי"ח), קדושת ישראל (על הלכות יהוד), מזוזת שלום (על הלכות מזוזה) ושי"ס.

בלאמור"י הרה"ג הצי מוהר"ר ישע"י זאב גראס זצ"ל נכד השרף מסטרעליסק, ר' יעקב קאפיל חסיד, ט"ז, בית, תוי"ט, רש"י, ולמעלה בקודש עד דוד המלך עה"ש.

— ברקלין, יצ"ו — • — שנת תשל"ח —

— ההכנסה מוקדשת לטובת הישיבה והכולל —

מצוה אנציקלופדיה

אזהרה

אדם אוסר בדבר שלו, בכך אל ירים איש את ידו להשיג גבולי או גבול באי כחי ולהדפיס ספר הזה או חלק ממנו בלי רשותי והסכמתי, ולהשומע תבא ברכת טוב ושכרו בזה ובבא.

הרוצה להשיג זהספר הזה יפנה אל המוציא לאור:

Copyright © 1977

כתובת המחבר:

Rabbi Sholom Y. Gross

4711 — 12th Ave. Apt. a-5

Brooklyn, N. Y. 11219

436-8086

כל הזכויות שמורות

Printed in the United States of America

להני תרי צנתרא דדהבה הרה"ח המפורסם מו"ה ר' צבי גאנזבורג
שיחי' ומו"ה ר' מרדכי חן שיחי', בעלי בית דפוס אמפייער
בברוקלין שטרחו ושקדו להוציא מתחת ידם חיבור הלז בתכלית
השלימות ההידור והיופוי. יתברכו ממעון הברכות, ברב ברכות
ושובע שמחות ובכל מילי דמיטב.
550 עמפייער בולווארד, ברוקלין ניו יארק

פתח השער

רעיוני על ראשו סליקו הרבה פעמים דאולי נכון למנוע עצמי מלהדפיס ולהפיץ דברים הנוגעים להלכה כי כבר הורינו חז"ל במתק לשונם במקום גדולים אל תעמוד והגם שהאמת כי אינני נמנה עם הגדולים מחברי ספרים חקרי לב ובעלי תריסין אשר קטנם עבו ממתני, עכ"ז הרשות נתונה לפעוטים כמוני להשמיע דעתם ברבים בפרט נ"י מורה עלה על ראשי לעבור על דברי ארוני החסידים רבינו יהודה החסיד זצ"ל אשר דעת שפתיו ברור מללו בספר חסידים סי' ת"ק בזה"ל: שנגזר על האדם כמה ספרים יעשה וכו', וכל מי שגלה לו הקב"ה דבר ואינו כותבה ויכול לכתוב הרי גזול מי שגלה לו כי לא גלו לו אלא לכתוב וכו' עכ"ל. וזמנין באפרקסתא דענייא תשכח מרגניתא, ועכ"פ יהי' לתועלת לבני גילי.

וכאן אני רואה חובה לעצמי להודיע בשער בת רבים שכל המעיין בספרי לא יסמוך להורות הלכה למעשה עפ"י דברי טרם שיעיין בספרים המובאים בספרי ובשערי ספרים העוסקים במקצוע זה וישקול במאזני שכלו מה לקרב ומה לרחק. ומיני ומיני יתקלס עילאה, ופוק חזי מני גברי רבה דקא מסהדי על עצמם מגדל ענוותנותן שלא יסמכו על דבריהם אף שהאירו כל הגולה בדבריהם המאירים כספירים בכל פנה ומקצוע של תורה וא"כ מה יענו אנן יתמי דיתמי אבתרייהו.

וזה לשון הפמ"ג (באשל אברהם סו"ס ל"ב) לא יסמוך עלי שום אדם בשום דין, וח"ו אל יעלה על לב כן, רק לעורר לב המעיינים באתי והמעייין לאחר העיון יבחר כפי מה שנראה לו כו' עכ"ל הק', וכן כתב הגאון בעל בית מאיר בהקדמה על צלעות הבית זצ"ל כבר מסרתי מודעה שלא כתבתי דברי להורות ועתה שונה עלי הכותב לעכב שחלילה לא ירום איש את לבו בשום הוראה עלי כו' עכ"ל הק'.

וע"ע בפרמ"ג בהקדמתו לאו"ח המליץ בעד המחברים שאפילו רק איזה גרגרים טובים מציל על כל הספר. ועוד כ' הפרמ"ג כי לפעמים ימצא בספר קטן מה שלא נמצא בראשונים, כאשר הניחו לו מקום להתגדר וכו' עיי"ש. וכן כ' הגאון בעל חו"ד זצ"ל בהקדמתו לספר תורת גיטין בשם מאמר החכם שדבר אחד טוב אשר ימצא בספר כדאי שיגין על כל הספר ע"כ.

והגאון בעל שו"ת מאיר נתיבים ז"ל בספרו סוד יכין ובעז פרק ח' כ' (בצוואה לבניו) בזה"ל להתאמץ לחדש במשנה דבר קטן או גדול ולרשום במכתב כסדר, כצייד השולה דגים מן הים משכח רברבי שקיל משכח זוטרי שקיל עכ"ל.

ואף כי בעוה"ר אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ובמה יתרצה עבד אל אדוניו מכל מה שעבר עליו מעורו במחשבה דיבור ומעשה כי אין לנו לא ביהמ"ק ולא קרבן שיכפר בעונו ואין לנו כהן ונביא שיתפלל בערנו, וע"כ אין לנו שיור רק התורה הזאת המגין ומכפר על כל חטאות עוונות ופשעים כידוע דברי הזוה"ק באדרא: שבזמן שביהמ"ק הי' קיים כשארם הי' מקריב קרבן הי' מתכפר לו, וכשארם כותב מה שלמד איזו חידוש הכתיבה הזו עולות לו במקום קרבן עכ"ל. וכבר מובא בשם הזוה"ק בס' ברית עולם על הס"ח ובספר פלא יועץ באות חידוש.

ועל אותן המלעזין ומלעיגים ומאריכין לשונם בדברי לעג וקלס על מחברי ספרים חודשים אעתיק מדברי והגדולים מה שכתבו לסתום פי המסתנינים והמקטרגים, וכידוע מאמר החכם היו זנב למחברים ואל תהא ראש למרברים. וז"ל הפרמ"ג בהקדמתו שאלו המליון ומדברים על מחברים ספרים והם אינם בני תורה הוא,, מקנאת איש מרעהו" עיי"ש.

ועיין בס' ליקוטי עצות בערך תלמד תורה אות מ"ו ח"ל, יש כמה ספרים עכשיו וכן עתידין להיות עוד ספרים וכולם צדיכים להעולם ואסור להלעיג על שום אחד מהם מאחר שכל יסחיו ובנינו הוא עפ"י תורתנו הק' וכו' אבל הספרים שהולכים עפ"י תורה הק' שקבלנו מסיני כולם יקרים מאוד וכולם צדיכים להעולם ולכל המלעיג על שום אחד מהם ח"ו הוא נידון בצואה רותחת וכו', עד שישוב ע"ז בתשובה שלימה ויתקן זאת והי' נחשבים בעיניו כל הספרים הק' ההולכים עפ"י יסודות התוה"ק עיי"ש. וידוע מה שכ' הרא"ה בהקדמתו לס' החינוך וז"ל, אך אמרתי מי יתן ותהי מחשבתי נטרדת בזה כל הימים ולא תפסול ולא תפגום במזומות עמל ועול. עיי"ש בדבריו הק' כי נעמו. ומאת ה' אשאל עזר שלא אטוה מדרך האמת ולא אכשל בדבר הלכה ח"ו.

וכפי פרושות לשמים בהוראה על העבר על חיבורי הראשונים שיצאו כבד לאור ה"ה ספרי, נפש ישע"י על מאכלות אסורות כמה חלקים, וס', מנחת יהודה על חומר איסור,, חלב עכו"ם" ו,, סימילאק", גידולי יהודה על ה' ציצית, דבר משה על מכשולות שונות, חינוך ישראל סבא על עניני חינוך, מדרין לצניעות על עניני צניעות, מנחת שלום הדרכה לכשרות, קדושת בנות ישראל על עניני איסור הליכות נשים לרופאים והמסתעף, שלום חסידיו הערות על ספר חסידים, מוזהות שלום על הלכות מזוזה, שמאור מצאו חן בעולם התורני ובעיני כל דואי' למעלה מדרך הטבע ותפלי' על העתיד שגם הקונטרס הלזה ושאר כ"י המוכנים לדפוס בקרוב ימצאו חן בעיני אלוקים ואדם, ויתגלגל זכות הרבים ע"י, ואחת שאלתי מאת ד' שאזכה לישב באהלה של תורה מתוך נחת והרחבת הדעת ויתקיים בנו מקרא שכ' לא ימיש ספר התורה הזה מפך ומפי זרע וזרע מעתה ועד עולם, ונזכה לראות כל יו"ח עוסקים בתורה ובמצות ובמעשים טובים מתוך נחת עביג"צ בב"א.

כה דברי, חד מזעירי דחברייא, כותב וחותם ביום ג' לסדר, ד' היה נא
מצליח דרכי' שנת תשל"ח לפ"ק.

הק' שלו יהודה גראס
בלאאמור' הרה"ג הצ' מוהר"ר
ישעי זאב גראס זצ"ל

מזמור לתודה

איתא במדרש (ב"ר פע"ט) על הפ' ויחן את פני העיר וכו', ה"א שאדם צריך להחזיק טובה למקום שיש לו הנאה ממנו. ופה מקום אתי לפרוע מעט מחובי ולהכיר תודה וברכה בעשיית הספר הזה לטובת נשמת כ"ק אבי עטרת ראשי אאמור' הרה"ג צ' מוה"ר ר' ישעי' זאב גראס בן הרה"צ ר' משה אל"י זצ"ל, נפטר בחצי ימיו כ"ט חשון בשנת תשכ"ג, נשמתו בגנוי מרומים, והקדיש כל ימיו לטובת הכלל בעניני צדקה וחסד והרבצת התוה"ק, ועשה קיבוץ וריבוץ ופעלים לתורה, והתמסר בכל נימי נפשו, וכדי לבצע מחשבתו בנה כמה בתי מדרשות ומקוה וישיבה ות"ת ופנימי' וכו', בעיר חיפה בא"י, ועלה לו במסירות נפש ממש לא יאומן כי יסופר כידוע לידידיו ולתלמידיו בארצה"ק ובארה"ב, לבד מעשיו הוכבירים עשה מעשים רבים וטובים להצלת מאות ילדים מהעברת הדת בידי הזמסיתים, והיו ביתו פתוח לרווחה לאלפים מאחבנני. כ"ק אדמור' מסאטמאר שליט"א, התאכסן שם כמה פעמים בנסיעותיו לא"י, יה"ר שלא יבוש המעיין ולא יקצוץ האילן.

וזקיני הרה"צ ר' משה אל"י בן הצ' ר' חיים אליעזר הנ"ל, בנה ג"כ כמה מקוואות בא"י במקומות הנדחים והיה בעל מכניס אורח גדול וכו', ואביו מוהר"ר חיים אליעזר בן הרה"ח ר' אל"י היה ביתו פתוח לרווחה, והרבה מצדיקי הדור התאכסנו אצלו. הרה"צ ר' אל"י הנ"ל היה דר בסאבאטש והיו אחד עשר אחים והיו מקורבים מאוד אצל הצה"ק הייטב לב זלה"ה. וביותר אצל הצה"ק בעל דברי חיים מצאנו זלה"ה.

אבי הרה"צ מוה"ר ר' ישעי' זאב ז"ל הי' חתן הרה"ג הצ' מוהר"ר זאב וואלף מוטצען שו"ב מאראד, ובסוף ימיו הי' בא"י שו"ב מוהל מומחה ומלמד בישיבת יטב לב דסאטמאר בירושלים עיה"ק, בן הרה"צ ר' שלום מוטצען, בן הרה"צ ר' אברהם חיים מוטצען, שהיה תלמיד רבינו משה סופר זצ"ל מפרעסבורג בעל החתם סופר, והיה דיין ומו"צ בק"ק האלמין (עיין אודותיו בספר שם הגדולים דגדולי הגר ובספר זכרון צדיקים), נפטר ביום ה' ניסן, ויש אומרים ביום ד' דחול המועד פסח שנת תרנ"ב לפ"ק, היה בן ר' יצחק שטעמפעל (מוטצען) שהיה דיין ומו"צ בק"ק באניהאד יצ"ו, והיה גאון מופלג והניח אחריו הרבה חידושים בכ"י, ולמעלה בקודש הי' חוטרים ממשפחת

מוטצען שנקראו על שם עירם ק"ק, „מיטץ“ יצ"ו, מחמת מעשה שהי', כי פעם נגזרה גזירה על כל יושבי העיר להפיר דתם ר"ל, והמשפחה הנ"ל היתה היחידה שעמדו בפרץ ואמרו ניהרג ואל נעבור את פי ה', וכאשר נתבטלה הגזירה ב"ה אז ניתן להם שם על שם העיר לגאון ולתפארת ולמזכרת נצח.

הרה"צ ר' זאב מוטצען הנ"ל היה חתן הרה"צ ר' יעקב שלמה גאלדשטיין זצ"ל שהיה מכפר באלאגא, אשר תבר גזיו דברדא בימי השלגים וטבל, והיה בעל מכניס אורח גדול וגומל חסדים לכל והיה גאון גדול וחסיד מפורסם. נסתלק כ"ח אלול שנת תרצ"ה, היה בנו של הרה"צ ר' מאיר משה בן הרה"צ ר' דוד צבי שהיה דר בכפר קיש קאפאש, והגאון בעל מראה יחזקאל שהיה רב במדינת זיעבען בערגען כשסגב את המדינה היה שובת אצלו בכל שב"ק, והמשפחה היתה נקראת בשם כל משפחת קדושים.

ולמעלה בקודש הנם צאצאי רבינו אורי מסטרעליסק הנקרא בפי כל השרף מסטרעליסק, ר' יעקב קאפיל חסיד, ט"ז, ב"ח, רבינו עובדי' מברטנורא, תוס' יו"ט, ולמעלה בקודש עד גזע דוד המלך ע"ה.

* * *

ועל הטוב תזכר אמי הצנועה החשובה יראת ה' היא תתהלל מרת אסתר שתחי', בת הרב הגאון וכו' מו"ה זאב וואלף מוטצען ז"ל שו"ב מאראד, שנפטר ח' תמוז שנת תשט"ו. אנא ה' האריך ימי' בטוב ובנעימים ותזכה לראות נחת מבנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות עד בא לציון גואל במהרה בימינו אמן.

מנשים באוהל תבורך בברכה משולשת לזוגתי האשה החשובה והצנועה מרת טויבא תחי' לאוי"ט, בת חותני הרה"ג מו"ר חיים אל' ביטמאן שליט"א, על השתדלותה בכל עוז להיות לי לעזרה להוציא את מגמתי לאורה, ושמחה מאוד לראות אותי פנוי ללימוד התורה ולכתוב חידושים, וללקט ליקוטים. תהי' משכורתה שלימה מעם ה' אלקי ישראל, ונזכה יחד לגדל בנינו הנחמדים והנעימים לתורה לחופה ולמעשים טובים, ה"ה יעקב ישעי' זאב, מרים ברכה, אברהם חיים אלימלך, חיי שרה פיגא, פעריל מלכה, ניסן משה, דוד, ואביגדור שיחיו לאורך ימים ושנים טובים. אנא בשם תשמרם מכל פגע ומחלה, ותחזנה עינינו מהם רב נחת דורות ישרים יבורך לתפארת אבותינו הקדושים.

ופה מקום אתי להביע תורת וברכותי לאנשי קהלתי קהל „מגן שאול“ ד„האלמין“, ובפרט לאברכי הכולל „בית ישעי“ המיוחד להוראה בשחיטות ובדיקות בברוקלין, כולם אהובים שומרי תורה ואוהבי חסד, שעזרו לי הרבה להרפסת הספר הזה וכן שאר הספרים, וכן לכל המצטרפים עמם במלאכת הקודש – יברכם ה' בכל משאלות לבם לטובה.

הסכמות ומכתבי עידוד שנדפסו בשו"ת „זבחו זבחי צדק" ובספר „נפש ישעיה" ב' חלקים ובקונטרס „מנחת יהודה" ח"ו מספרי „נפש ישעיה" על מאכלות אסורות, ועוד.

מגאוני וצדיקי וקדושי הדור, אנשי כנסת הגדולה, בישיבה של מעלה, עמודי העולם, ראשי סנהדראות, אשר כל בית ישראל נשען עליהם, וכגחלי אש דבריהם, ואלה שמותיהם:

(ע"פ א"ב)

הרב אליהו זלאטניק זצוקללה"ה

רב וחבר הביד"צ של העדה החרדית בירושלים עיה"ק

הרב דוד הלוי יונגרייז זצוקללה"ה

רב וחבר הביד"צ של העדה החרדית בירושלים עיה"ק

הרב ישעיה ישי הכהן גרינפעלד זצוקללה"ה

רב ומח"ס מלונדון

הרב ישראל יצחק הלוי רייזמאן זצוקללה"ה

רב וחבר הביד"צ של העדה החרדית בירושלים עיה"ק

הרב שמחה בונם גרינבערגער זצוקללה"ה

ראב"ד דק"ק פרעשבורג יע"א. ברוקלין נוא יארק

הרב שמעון ישראל פאזען זצוקלה"ה

כ"ק אדמו"ר משאפראן, ברוקלין נוא יארק

הרב אברהם יצחק קאהן שליט"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א משומר אמונים בירושלים עיה"ק

הרב אברהם מאיר איזרעאל שליט"א

אבדק"ק הוניאד

הרב אפרים אליעזר הכהן יאלעס שליט"א

אב"ד דפילאדעלפיא רבתי

הרב אברהם מ. ברייטשטיין שליט"א

ספרא דדיינא בעז"ה החרדית בירושלים עיה"ק

הרב חיים אלי שטערנבערג שליט"א

רב ור"מ ביהכנ"ס וישיבת „מחזיקי תורה" חיפה

הרב יוסף גרינוואלד שליט"א
כ"ק אדמו"ר שליט"א מפאפא ברוקלין נוא יארק

הרב יחזקאל גרובנר שליט"א
רב בדעטרויט

הרב לוי יצחק גרינוואלד שליט"א
אב"ד דקהל עירוגת הבושם, ברוקלין נ.י.

הרב משה פיינשטיין שליט"א
ר"מ תפארת ירושלים, נוא יארק

הרב משה שטערן שליט"א
אבדק"ק דעבורעצין ברוקלין נוא יארק

הרב נפתלי הירצקא העניג שליט"א
אבדק"ק שארמאש, ברוקלין נוא יארק

הרב רפאל זילבער שליט"א
אבדק"ק פריימאן, ברוקלין נוא יארק

הרב שלום הכהן ווייס שליט"א
אבדק"ק אוהעל, ברוקלין נוא יארק

הרב שלמה האלבערשטאם שליט"א
כ"ק אדמו"ר שליט"א מבאבוב, ברוקלין נוא יארק

הרב שמואל יודא פאנעט שליט"א
אבדק"ק דעעש, ברוקלין נוא יארק

הרב שמעון זאב מיללער שליט"א
אבדק"ק אראד, ברוקלין נוא יארק

הסכמות ומכתבים

משה שטערן

אב"ד דעברעצין ונייהויזל יצ"ו
בעהמ"ח שו"ת באר משה ה"ח
בלאאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי
גפי אש ומליצי אש וש"ס
ברוקלין יע"א

בעזה"ת

אל מע"כ ידידינו הרב המופלא ומופלג בהפלגת חכמים
ונבונים זי"ר יפרח לוחם מלחמת ה' בגבורה כש"ת מו"ה שלו
יהודה גראס שליט"א אב"ד האלמין.

בשמחה שמעתי שמע"כ הד"ת נ"י עוסק במלאכת הקודש
ומתכוון להוציא לאור עולם קונטרסים גדולים וקטנים בענינים
העומדים על הפרק אצלינו וראשם מגיע השמימה. החיבור
הראשון אשר שמו יקבנו „אפיית המצות השלם” בו מלוקטים
דינים ציצים ופרחים מספרי רבותינו גדולי הראשונים עד אחרון
שבאחרונים, הנוגעים לדיני קצירה, ברירה, טחינה, רקידה,
שאיבה, לישה, ואפייה, הפרשת חלה.

אוסף ענקי במקצוע הלזו עדיין לא ראה אור הדפוס עד היום

הזה.

בו נקבצו אלפי הלכות המפיצים אור נוגה לכל הבא לגשת
אל הקודש פנימה, לחשוב מהשבות, לעסוק בכל מלאכת **אפיית
המצות.**

**וגם שזפתה עיני מראה הגדולה הוא קו' „מצות מצה
בשלמותה”** המכיל בתוכו דברים יקרים מפז ומפנינים מספרי
הפוסקים וספרן של צדיקים הבעשטה"ק ותלמידיו זי"ע, כללים
יסודיים ועיקריים הנוגעים לאפיית ואכילת המצות בפסח.

וטובה גדולה עשה בעמיו הכי יקר „**מנהגי צדיקי ישראל**”
שבו נאספו מנהגי צדיקי יסודי עולם, וקרוב המחבר אחד אל
אחד, והיו לאחדים בידי כל אדם הרוצה להתחקות על מנהגי
צדיקי הדורות ונפשו צמאה להתדבק בדרכיהם הק'.

ועוד בה רביעייה „**ספורים נפלאים מצדיקי ישראל**” מלאכי
עליון שמאיר לבות בני אדם כרשפי אש שלהבת י"ה, להשתוקק
ולהתגעגע להתדבק באדון כל יצורים.

וגם ספר „**אכילת מצות בישראל**” המיוסד להזהיר דרך

הסכמות ומכתבים

הישרה לקיים מצות ד' כדינה וכהלכתה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונתה.

ומי זוטרי לן עדותו הנורא של מאור הגולה הרוקח זצ"ל שכל דבריו דברי קבלה וכי בה' מצה **שכל האוכל מצה ז' ימי הפסח נעשה שותף להקב"ה נמעשי בראשית**, ועיין מה שהוסיף ע"ז בילקוט מעם לועז בשם מדרשי חז"ל **דחשוב ג"כ כאלו קיים כל התרי"ג מצות**.

פוק חזו עד היכן הדברים מגיעים, וכל מין דין ראוי לכל בר דעת להתחזק ולהתאמץ וללבוש עוז לקיים מצות מצה כראוי וכיאות עפ"י הפוסקים הראשונים ואחרונים.

ומצורף לחיבור הנ"ל תוקף **סגולת מצות אכילת מצה** והשפעותיה המרובים ברוחניות ובגשמיות בעלמא הדין ובעלמא דאתי לכל המקיים מצות מצה כמצוותה וכמסירתה וכנתינתה מסיני.

ומובלעים בתוך החיבור הרבה מאוד מדברים השייכים למצות אכילת מצה כל שבעה ודיני מצת שרוייה להמחמירים ולהמקילים, וראוים הדברים להעלותן על שלחן מלכים מאן מלכי רבנן ותלמידיהם וכל הוגי דת ישרה מצוותיה והוראותיה, ולמותר להאריך בגודל נחיצות החיבור הנפלא הזה לכל בר ישראל אחרי השמעת דברים הבורעים כלפידים מזקוקין דנורא דנפקו מפום ממלל רברבן קמוח"ז שר ורבן ומאורן של ישראל הגה"ק מרן רשכבה"ג החת"ס שכ' בהשמטות לחו"מ סי' קצ"ו וזל"ק:

מ"ע של אכילת מצה משומרת בליל פסח היא יחידה נשאת לנו מכל מצות אכילה שבכל התורה אין לנו לא פסח ולא קדשים, לא תרומה ולא מעשר שני, **רק מצה אחת משנה לשנה**, ואם גם היא לא הועילה בידינו בשלימות ולא עוד אלא כי תחת יופי שיהי' האכילה של כל ז' ספק איסור כרת ולא עוד אלא שיכשיל בזה רבים ח"ו, וגם נוציא ע"ז אלפים הייטב בעיני ה' חלילה וחלילה. עכל"ה.

ואין אחר דבריו כלום כי כבר הורה רבינו משה ומשה אמת ותורתו אמת.

משה שטערן

אב"ד דעברעצין יצ"ו

מוצש"ק פ' פקודי שנת ושל"ח לפ"ק
פה ברוקלין יצ"ו

הסכמות ומכתבים

שמואל הלוי ואזנר

רב ואב"ד ור"מ

זכרון-מאיר, בני-ברק

ב"ה יום א' תצוה תשל"ח לפ"ק.

כן ראיתי כמה קונטרסים ומחברות טהורים ויקרים שנדפסו ע"י הה"ג בן גדולים המופלג רבי **שלום יהודה גראס** שליט"א הרב מהאלמין יצ"ו.

ובתוכם ספר התעוררות בענין **הליכת נשים לרופאים שרבה המכשלה בזה**.

וכן התעוררות רב בענין **מכשול המזוזות**.

וכן בעניני ציצית פסולים, ועוד הרבה ענינים שיש בהם משום זכוי הרבים.

יה"ר שיזכה להיות חלקו בין המזכים את הרבים ולהשיבם מעון וגדול שכרו בזה ובבא.

הנני אצפה לחסדי ה'

שמואל הלוי ואזנר

הרב אברהם מאיר איזראעל

אבד"ק הוניאד תצ"ו

חופ"ק ברוקלין תצ"ו

מח"ס אמרי אברהם עה"ת

וילקוט המאירי על הש"ס וש"ס.

למראה עיני חיבור נחמד באימרא שפירא, מעשי ידי ידידי הרב הגדול בתורה, שוקד על דלתותי תדירא, משנתו ברורה וטוב מסודרה, מתובלת בלקח וסברא וכו' הרב **שלום יודא גראס** שליט"א הרב דקהל מגן שאול אבדק"ק האלמין פה ברוקלין תצ"ו, ספר **אפיית המצות**, על הל' פסח בכלל ואפיית המצות בפרט, להיות מוסף על ספריו שכבר ראו אור, ספר חדש יקר ונעלה, דינים מזהירים, בסידור יפה מאירים כספירים, שעשה אזנים להלכות אלו בליקוטים ממובחרי הספרים, ראשונים ואחרונים, וגם לרבות מספרי המנהגים, לגאוני התורה והחסידות צדיקים מפורסמים, מאסף לכל המחנות ומברר

הסיכמות ומכתבים

ענינים, דינים שכיחים ובלתי מצויים, צפונים וכמוסים ידועים וגלויים, על ספרו זה כולם יכתבו ספורים ומנויים, וטובה גדולה עשה בזה בעמיו, שיהי לתועלת גדול לכל ירא שמים, נזהר בהל' פסח ענינים חמורים, ויהי לו לעינים, למצא את מבוקשו כהרף עין, דברי אלקים חיים, וכמו שכתבתי בזה בס' **אוצר הפסח ח"א** (סי' תס"ב סעי' ו') מש"כ הב"ח ז"ל שאין ללעוג על שום מנהג לומר שהוא מנהג שטות או חומרא בעלמא, כי יש לזה סמך מן הירושלמי, ואף שאין משם ראיה ברורה רק שישראל קדושים הם שנהגו להחמיר עיי"ש, ובס' מי השילוח (בליקוטי הש"ס) כי בשם הרה"ק מהר"ב מפשיסחא זצ"ל **שכל החומרות שישראל מחמירים ונוהגין בפסח הן תכשיטין לקדושה**, רמז לזה צווארך בחרוזים, ע"כ. ושמעתי מספרים מזקני חסידי בעלזא, שהרה"ק מהרי"ד רוקח זצ"ל מבעלזא הי' נוהג כשבאו לפניו עם שאלה בהל' חמץ ומצה, הי' מקדים להשואל, **ידוע תדע שחמץ בפסח הוא במשהו**, והתורה אמרה כי כל אוכל חמץ ונכרתה וגו', **ועתה שאל שאלתך**, ע"כ. וידוע מ"ש בשם האריז"ל שכל מי שנזהר ממשוהו חמץ בפסח, מונטח שלא יבא לידי מכשול כל השנה, ובזה יובן מש"כ בס' דבש לפי בשם המקובלים ז"ל דכל עבירה שהאדם עושה בחג הפסח עושה פגם גדול יותר משאר הימים, ע"כ. דע"י מה שאינו נזהר כראוי בעניני פסח מביא עצמו לידי מכשול עבירה ח"ו בכל השנה, משא"כ כשפוגם בעבירה בשאר הימים, והנה דרשו חז"ל עה"פ (שמות י"ב י"ז) ושמתם את המצות וגו' א"ת את המצות אלא את המצוות, שמצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, וקרינן את המצות כמו את המצוות, דהא בהא תליין, שע"י שישמור את המצות וההלכות התלויות בה, בחג הפסח, יזכה להשמר ולהזהר במצוות כל השנה כולה, והבן. ותקותי חזקה כי תופשי התורה ושוחרי' ישישו לקראתו, ויגילו בו בני ציון המצוינים בהלכה, וכל מבין עם תלמיד יאמר האח חמותי אור, וישתדלו להביא ברכה לתוך ביתם, וידידי הרב שליט"א ימשיך בעזה"י לזכות את הרבים בחיבוריו הנעימים, עד אשר נזכה במהרה לעלות ציונה ברננים, ונאכל שם מן הזבחים, ומן הפסחים, בב"א.

כעתירת ידו הדוש"ת מלונ"ח

הק' אברהם מאיר איזראעל

אבד"ק הוניאד

ה' לסי' אלה הרברים אשר צוה ה' לעשות אותם,
תשל"ח לפ"ק ברוקלין תצ"ו.

הסנמות ומכתבים

הרב סיני הלברשטאם

רב דקהל דברי חיים

בלאאמו"ר הרה"צ מוה"ר ישראל שליט"א

האדמו"ר, ואבד"ק זמיגראד

במח"ס סיני בקדש על הגדה של פסח, סדר תפלה סיני בקדש;

עוקר ערים עה"ת; סיני בקדש על חג הסוכות; ועוד.

כ"ו תמוז תשל"ז

יומא דהילולא דכ"ק זקיני הרהגה"צ

רשכבה"ג סוע"ה וכו' מוה"ר סיני

זצלה"ה

האדמו"ר ואבד"ק זמיגראד יצ"ו

שלמא רבא מן שמיא יסגי להאי גברא רבא ויקירא יד"נ
הרה"ג נודע לשם ולתהלה בשערים המצויינים בהלכה בהרבצת
תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה מתורת רבותינו
הקדושים, אשרי שלו ככה, כעמוד הברזל בל ימוט נגד רוח סערה
של החדשות בכל דברים הנוגעים לקדושת ישראל שהן יסוד
היסודות עיקר העיקרים לקיומו של עמנו עם קדוש, ה"ה כש"ת
מוה"ר שלום יהודא גראס שליט"א המפורסם בעולם לתפארת
עם סגולה, אדרבה ואבקשה טוב לך ושלום בארמנותיך, יהי
שלום בחלך שלוה בארמנותיך!

אחדשה"ט ושת"ה אגיד לו ששמחתי בהודעתי כי בעזרתו
ית"ש הנו עומד כבר באמצע הדפסת ספרו ספיר ויהלום יקר
הערך נקוב בשם אפיית מצות השלם, אשר בו לקט בעזהשי"ת
מספרי קודש אמרים וענינים מנהגים ועצות והרחקות בהלכות
אפיית מצות ונוסף עליו דברי התעוררות ומוסר להזכיר
ולהתבונן ע"י דברים מועילים מאד לעבודת ית"ש, להגיד לאדם
ישרו את הדרך אשר ילך בה – נוסף על מה שידע, את המעשה
אשר יעשון" – „דת דין ופקידים כפל לפקודים“.

ואף שאין מקומי בין מחברי חיבורים – כי ידעתי ערכי – אך
לא אוכל להשיבו ריקם כי מכיר אני את המסדר ומלקט הנעלה
אשר הוא ירא א' מרבים עובד ה' במסירת נפש ונאים הם
הדברים למי שאמרם וסידרם; ראויים הם להביאם לדפים

הסכמות ומכתבים

ולהפיצם על פני תבל לזכות את הרבים. יישר כחו וחילו לאורייתא!

הרב המחבר שליט"א הוא כבר בבחינת „איתמחי גברא ואיתמחי קמיעי” כי הרי זיכה אותנו בכמה ספרים חשובים שנתקבלו בצבור באהדה רבה, וכמעשהו בראשונים כן מעשהו באחרונים, אסף כעמיר גורנה מדברי רבותינו שמימיהם אנו שותים ועליהם אנו נשנעים, וסדרם לפי פרקים וכותרת לראש לכל מאמר, שהקורא ימצא בנקל מבוקשו, והוסיף עליהם נופך משלו, באורים מראה מקומות והערות חשובות.

עיינתי בספר דנן וראיתי „שארבע הופעות הם” ב„ארבע קפיצות שקפץ”, ובאמת „ארבעה דברים של שבח יש כאן” ב„ארבעה דברים שצוה ר' יהודה” כנגד „ארבע מצות שהיו להם לישראל במצרים”. ידוע ש„ארבעה דברים צריך לקבל עליו מי שרוצה להיות חבר”; ולכן הקונטרסים האלו ש„ארבע סייגות הן”, נאמרו ב„ארבעה אפין: פנים של אימא למקרא, פנים בינונית למשנה, פנים שוחקות להש"ס, פנים מסבירות לאגדה”. הרב המחבר „ארבעה קולמסין נטל” לכתוב בספר של „ארבע מדות יפות לבני אדם: מלאכה (סדר האפייה), תורה (הלכה), עצת זקנים (מנהגים), ורוח נמוכה (מוסר). ובאשר „ארבע דרכים הם” להשיג המטרה כי „ארבע מדות בהולכי בית המדרש וב„יושבים לפני ת”ח”, תפס מ„ארבע המדות שבתלמידי חכמים שלומד לעצמו ולאחרים”, בתקוה שיהיו תאמים לשני המקצעות, היינו מ„ארבע המדות שבתלמידים: הרוצה שילמוד וילמדו אחרים – עין טובה”.

הרב המחבר דנן „ארבעה שמחות ביום אחד ראה” ועליו נאמר „ארבע תכיפות הן יחד מנהון תיכף לת”ח ברכה”, וגמרו עליו ההלל באמרם חכז”ל „ארבעה דברים אדם העושה אותן אוכל פירותיהן בעוה”ז והקרן קיימת לעוה”ב” – ועל כן „ארבעה צריכין להודות” ו„ארבעה מזמורים צריכים לאמר” על יציאת ארבע קונטרסים בחוץ שהן שתיים בפנים (תורה וגדולה נתאחדו על שולחנו). „ארבעה הן שיצאו להן מוניטין בעולם” בין אותם שלנים „בארבע אמות של הלכה”. ועליו אני קורא: „ארבעה דברים יפים לבני אדם” ולכן יברכהו ה' ב„ארבע פקידות: לבכורות, לבנים, לשמירה ולשלום”!

נודה לה' הטוב ומטיב הגומל לחייבים טובות שגמלנו

הסכמות ומכתבים

הטובה הזאת וזיכה המחבר ללקט ולחבר את הספר הזה שהוא מלאכה וחכמה באשר בו ליקט דא"ח ממאמרי חז"ל וספרי קודש מרבתינו הראשונים והאחרונים. והן אמת שספרי הלכה ומוסר נמצאים ומפוזרים בכל בתי אהב"י ואשר בהם מבואר הדרך העולה בית א-ל. אמנם המאמרים והעניינים הנוגעים לקדושה זו – שמחויבים בו שמירה משעת קצירה – מפוזרים אחת הנה ואחת הנה והיא כמאמר הנביא (בהפטרה יום א' דפסח), „סוגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא“; אין איש דורש או מבקש אותם כי הכל קונים על המוגמר מבית החרושת ושם ספר התורה מונחת בקופסא ואין איש שם על לב.

על כן עת לעשות לה; והחלש יאמר גבור אני ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, והליקוט הזה יהי לתועלת בעזהשי"ת לכל מי שימצא חן בעינו לדעת מה ה' דורש ממנו. הקורא בו יראה שקונטרס זה לא נתחבר על מנת שילמדו בו בלבד – כי כמעט לא נמצא שום דבר חדש שלא ידע אותו הקורא מתחלה – אלא המכוון בקונטרס הזה הוא, ככלי אומנות ביד האומן, לרשום דברים שיעמיק בהן במחשבתו ויכניסם בקירות לבו להתבונן ע"י לאחוז בדרך הקודש להשתמש בו למעשה. ולכן, תחזקנה ידיו של הרב הנ"ל ויהי ה' עמו ובכל אשר יפנה יצליח לעשות גדולות, ושפתיו בשוע יפתח כאולם המפתח" והשי"ת יחנינו „ועוז וכח לו ימתח" ויזכהו להיות ממזכי הרבים בכוונה רצויה ולב טהור, תזל אמרותיו כטל לקוי רסיסי טל" ויעשו הדברים רושם בלבות אהב"י ויתגדל ויתקדש שמה רבא.

יהא ביאת ספרו ברוך לפאר ולרומם קרן התורה והיראה, ולבסס ולהרחיב גבולי הרבצת התורה בתפוצות ישראל, ולחיזוק ועידוד בני התורה בדורות ישרים ומבורכים ע"ד ישראל סבא מחונכים – בדרך שהורו לנו רבותינו מאוה"ג זי"ע משנות דור – ויזכה לנטוע גפן פורחת בכרם ה' צבקות מתוך אושר ועושר ושירוה נחת ועונג רב מכל יו"ח שי' לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה לשמה, ומשולחן גבוה ישפיעו לו בתדירא שיזכה לישב באהלה של תורה כל ימי חייו. ויהי"ר שכל אחד ואחת יעשה בכל האמור „בזריזות נפלאה“, כפי שהי' ב„פסח מצה ומרור“ בעת יציאת מצרים, „ואכלתם אותו בחפזון“. והדבר יחיש אשת מילוי ההבטחה: „ויהי בשלם סוכו (שבית המקדש יהי בירושלים) ומעונתו בציון“, ונקריב את קרבן הפסח כהלכתו

הטכמות ומכתבים

ונאכל שם מן הפסחים ומן הזבחים – בגאולתנו ופדות נפשנו,
בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, אמן.

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור

ובברכת חג הפסח כשר ושמח

הק' **סיני הברשטאם**

בלאאמו"ר הגה"צ רבי **ישראל** שליט"א

האדמו"ר מזמיגראד יצ"ו

בצירוף ברכתי הנני רושם את אשר נתעוררתי (כאשר עיינתי
בספרו) בכמה דברים העומדים על הפרק ושנחוץ מאד לפרסם
אותם (וכבר נכתב בספרי **סיני בקודש** על הל' פסח וספרי **עוקר
הרים** על השו"ע).

(א) מובא בשו"ת דברי חיים לזקני הרה"ק מצאנז צ"ל, שאשה
ההלכת בראש פרוע אינה נאמנת על כשרות. (ועי' בספר דת
משה ויהודית בשם הצ' מבעלז זי"ע, ובס' והי' מחניך קדוש).
ואם כן, כל אשה המגלה שערות ראשה אינה נאמנת להיות
מתעסקת במצות מצוה, אפילו כשעומד שם משגיח תמידי, שאין
ביכלתו לראות ולהשגיח על כל המכשולות שתגרום האשה בעלת
ראש גלוי, וד"ל.

ולכן, היות ועכשיו הזמן שמכינים המצות מצוה לחג הפסח
בבתי אפייה למצות, וגלגול המצות נעשה על ידי נשים, נחוץ
לעורר את מנהלי בתי האפייה שידקדקו על הנשים העובדות
שיכסו את ראשן כהלכה.

הנשים הללו באות לבקש פרנסתן בגלגול המצות, באות
מבתים שונים, חרדיות, דתיות פחות או יותר, וכמה מהן רגילות
ללכת כל השנה בראש מגולה.

בעלי בתי האפייה למצות חייבין לשכור כפועלים במצות
שלהם רק נשים צנועות המכסות ראשן, אע"פ שיצטרכו לשלם
להם כמה זוזים יותר, וברור שישנן הרבה נשים צנועות המחכות
לכך למצא העסקה במצות מצוה.

(ב) ועוד דבר נחוץ: אם עובדים במצות אנשים ונשים יחדיו,
אז יהיו מובדלים אלו מאלו לכה"פ ד' אמות, ובאם לאו הרי
בעשיית מצות מצוה מדברים ליצנות ושחוק וקלות ראש וכו'.
ומלבד זה התערובת שם אינה במקומה, וכו'.

הסכמות ומכתבים

מכתבי ברכה ותהלה על קבלת ספריי שיצאו לאור עולם
מהרבנים הגאונים המפורסמים וגם לרבות בעלי בתים
חשובים ויקרים עוסקים בצרכי ציבור באמונה

עפ"י סדר א"ב

הרב אברהם יצחק קאהן שליט"א
ב"ק אדמו"ר שליט"א משומר אמונים בירושלים עיה"ק

ב"ה

לכבוד הרה"ג ירא וחרד לדבר ה' זוכה ומזכה את הרבים
ווי"ח כש"ת מו"ה שלוי יודא גראס שליט"א. לנכון קבלתי ...
שכוונתו בזה לזכות את הרבים להשמר ממאכלות אסורות ...
ויזכה תמיד לזכות את הרבים וזכות הרבים יהי תלוי בו.

הכ"ד הדשת"ה

אברהם יצחק קאהן

אפרים אליעזר הכהן יאלעס

באמ"ו הגה"ק מהר"ש זצ"ל

אבד"ק פילאדעלפיא רבתי

- א -

ב"ה כ"ח כסלו, ד' דחנוכה תשל"ח

שלוי ורב ברכה לכת"ר שליט"א

ספרו נפש ישעי' על מאכא"ס נחוץ מאוד לכל אשר יראת ה'

הסכמות ומכתבים

נוגעת בלבבו. ור"פ מנחתי הקטנה בברכה שהשי"ת יצליח דרכו
בקודש ושיוסיף להרביץ טהרה בישראל ...

אפרים אלעזר

באמ"ו גאון ההוראה
מרן שלום הכהן זצ"ל

- ב -

בס"ד, ר"ח אדר שני תשל"ח לפ"ק
כבוד ידידנו הרה"ג יראת ה' אוצרו, שמו מפוארים, בנש"ק,
כש"ת רש"י גראס שליט"א רב ור"מ בברוקלין יצ"ו.
קבלתי ספרו „זבחו זבחי צדק“ ועיינתי בו ונהניתי כי דבר
גדול עשה בשביל בני תורה וגם בשביל המון עם ישראל לדעת
חומר הענינים ולהתעורר בזריזות וזהירות שיהא שולחנם טהור,
עד כדי זה השולחן אשר לפני ה', ישלם ה' פעלו ומשכורתו
שלמה ... ר"כ מנחתי עבור הס' היקר.

בכבוד ובברכת כהן.

אפרים אליעזר

באמ"ו גאון ההוראה
מרן שלום הכהן זצ"ל

הרב אהרן יהודה אראק

פארעסט הילס, ניו יורק

ב"ה ב' פ' ויגש תשל"ח
שוכט"ס לכבוד הרה"ג הנעלה שליט"א ...
להוט פה טשעק סך \$ דולר ... וכן יבורך להגדיל תורה
ולהאדירה ...
בברכת שים שלום וכו.

הרב אהרן יהודה אראק

פארעסט הילס, ניו יורק

הסכמות ומכתבים

אהרן יודא מאסקאוויטש לונדון

בס"ד

שוכט"ס אמע"כ הרה"ג וכו' וכו'. שלום יודא גראס שליט"א
אחדשה"ט, קיבלתי קונטרסו „מנחת יהודה“ על חומר איסור
חלב עכו"ם וסימילאק ...
ונא לשלוח לי ספרו נפש ישעי' 5 חלקים כי אין לי עדיין ספר
זה ואקבלו באהבה ...
ובזה אסיים ויזכה להמשיך עבודתו עבודת הקודש, ויזכה
לביאג"צ בב"א.
כ"ד ידו הדוש"ת בלונ"ח

הק' אהרן יודא מאסקאוויטש
לונדון

הרב גדלי' פעלדער טורונטו, קנדה

בס"ד ד' תולדות תשל"ח

אל כ' הרב הגאון המפורסם נודע בשערי הלכה גבור ומזוין
וכו' מוהר"ר שלו יודא גראס שליט"א, רב דקהל מגן שאול ור"מ.
שלום וברכה וכ"ט!

אחדשה"ט כראוי, נמצא תח"י ספרו היקר נפש ישעי' וכעת
ראיתי שהו"ל כמה ספרים דהיינו על הלכות ציצית וכן על מזוזה
ב' ספרים על שחיטה ועל ניקור וספר מנחת יהודה על איסור
חלב עכו"ם ומאד רציתי לרכוש אותם. ואשלם כפי אשר יושת
עלי.

בתקוה לתשובה אשאר ברגשי הוקרה ורב ברכות המכבדו
ומוקירו ביקרא דאורייתא וכרום ערכו.

גדלי' פעלדער

הסכמות ומכתבים

חזקי' פייבל ראזנבערג
מלפנים אבדק"ק דעברעצין
רב דקהל אגודת אזוב
ברוקלין, נ. י.

בס"ד, ג' וישב י"ט כסלו תשל"ח לפ"ק
שוכט"ס למע"כ המחבר קונט. מנחת יהודה ... בא לידי עוד
לפנים חדשים ... מסרתיו לידי נכדי הב' החשוב נ"י ... והרבה
שנים הייתי רב ומנהיג בק"ק הנ"ל ... המאכלות בקופסאות
הנעשים בבתי חרושת של יהודים ואינם יהודים אינם באים על
שלחני ולא על שולחן השומעים בקולי ... וע"י הקונטרסים
יאירו עיניהם וישמחו בראותם השמות¹ הבדולחים בלשוניהם
ושמותיהם על הלעביל ושמא קא גרים – וראיתי שידדי המחבר
בן גדולי ישראל זצ"ל ...

והי' בזה חיים וברכה ושלוש ע"ע לכלנו כי"ר.

חזקי' פייבל ראזנבערג

רצופה סיוע להדפסת הקונטרס

הרב יהודה מלבר

Jamaica N. Y.

ב"ה, יום ג' פ' תצוה, ז' אדר א' תשל"ח
לכבוד הה"ג המופלג המפואר בש"ט הרב שלום גראס
שליט"א.

הנני שולח לכבודו טשעק ע"ס 5 דולר בעד ספרו „זבחו זבחי
צדק" ששלח אלי ואברכהו בהצלחה רבה „ויפוצו מעיינותיו
חוצה" להרמת קרן התורה ולומדי.

בכבוד רב
יהודה מלבר

הסכמות ומכתבים

יוסף זינגער

רב בביהכ"נ בני יעקב אנשי בראון

בס"ד

א"כ הרב הה"ג שליט"א

לוטה פה סך עשרה דולר \$ 10.00 עבור הספר היקר שלו תודה

רבה.

חג כשר ושמח, ונזכה לבג"צ בב"א.

יוסף בן חוה בילא

בית הכנסת דוד בן נחום

Oak Park, Mich.

בעזה"ת

כבוד הרב הה"ג כש"ת מוהר"ר שלום יהודא גראס שליט"א.

בשמחה ובתודה קבלתי הקונטרס מנחת יהודא ור"פ אני

שולח המחאה תמורתו ותקותי שבהפצת ספרו דמר תתרבה

קדושה וטהרה.

ואסיים ברב תודה לכת"ר שיזכה להמשיך הלאה פעלו הטוב

מתוך בריות גופא ומנוחת הנפש.

כ"ד מוקירו ומכבדו כערכו הרם

יחזקאל הלוי גרובנער

רב בדעטראיט

יצחק אייזיק אייכענשטיין

אב"ד ור"מ קיוויאשד

רב דקהל יראים עטרת צבי

פארעסט הילס, נ. י.

ב"ה, אור ליום ג' וישב תשל"ח.

שוכט"ס לכבוד הרה"ג עוסק בצרכי ציבור וכו' מוהרש"י

גראס שליט"א ... בפרט במדינה זו המשובשת בתאוות ממון

וכבוד מנפש ועד בשר ...

הסכמות ומכתבים

שיטה זו קבלתי פא"פ מפי כ"ק מרן שליט"א השי"ת יאריך
ימיו ושנותיו עביג"צ...
ואחתום בזה בשים שלו טובה וברכה בימים ולילות
מאושרים...

הק' יצחק אייזיק אייכענשטיין

ר"פ המחאה של ח"י דולר

מרדכי שוואב

מאנסי, נ. י.

החיים והשלו' מן השמים.
ישפע ברכה והצלחה בעבודת הקודש לכבוד כבוד הדרת
גאוונו שליט"א...
אחדשה"ת הוד כבוד הדר"ג שליט"א בכל רגשי כבוד
והערצה... תודה רבה עבור הספר הנפלא מנחת יהודה חלק
ששי...
ורצוף פה המחאה - \$ 6. מחיר הספר הנפלא...
ואסיים בדרישת שלו חמה ולבבית וברכה והצלחה מרובה
בעבודת הקודש בכל רגשי כבוד והערצה.

מרדכי שוואב

מאנסי, נ. י.

אברהם יצחק הופמן

קרית שומרי אמונים

ירושלים

אל כבוד הרה"ג המפו' לשם ולתהלה איש האשכולות וכו'
לוחם מלחמת ה' במס"נ... מח"ס נפש ישעי' ועוד... כ"ק ש"ת
ר' שלו' יודא גראס שליט"א.
בברכת שלומים למר ולתורתו...
שמעתי שזה זמן כבר שיצא לאור ספרו החשוב מנחת יהודה
על ענין חומר האיסור של חלב עכו"ם וסימילא"ק הנפרץ בחו"ל
וג"כ בא"י ונא ונא שישלח לי תיכף ספר זה בדואר אוויר ורצ"פ

הסכמות ומכתבים

סך \$ 10 וכ"כ שאר החיבורים ישלח לי תיכף והכל ישלח לי בדואר אוויר...

ויזכהו השי"ת להוציא לאור עולם את שאר כת"י אשר נמצאים תח"י וזכות הרבים יעמוד לימינו.

בכבוד רב

אברהם יצחק הופמן

קרית שומרי אמונים

ירושלים

- ב -

שלו' ורב ישע...

שלחתי היום מכתב אקספרס. בענין חששות כשרות הלחם במאפיות בארצה"ב אפי' אצל היימישע אידן שכחתי לציין עוד דבר שמכניסים בתוך הלחם והוא חומר משמר מתערובות איסור ואף אם נאמר שאין לו דין מעמיד (צ"ע), עכ"פ הוי כעקרו לכך הצריך ללחם עצמו ואם כן לפי הרשב"א שהובא במ"א לא בטיל כלל, חוץ מזה לפי הריב"ש שהובא בחי"ר עקיבא איגר ביו"ד סי' צ"ט שאם מבטלים בשביל הקונים הוי נתבטל בשבילו ואסור ואין שום היתר שאין כוונתו לבטל וידוע לפי מה שכי' בשו"ת נודע ביהודה שאם מערבים דבר בידים לתוך המאכל אין היתר זה ודו"ק.

אצפה לשמוע ממך בהקדם האפשרי.

בכבוד רב

אברהם יצחק הופמן

בס"ד, ב' לס' זאת חקת התורה תשל"ח

כבוד הרב המזכה את הרבים שליט"א.

ראיתי את הספר „מנחת יודא" אשר כבודו זוכה ומזכה את צעירי הצאן ויישר כוחו וחילו לאורייתא – והבא לטהר ומטהר מסייעין אותו ובטח יעשה רושם לטובה ולטהרה.
ורצוף פה שעק \$ 10 ונא ישלח לי בטובו ספרו – וגם ספר אחד למר...

המדבר בצדקה וברכה מרובה

דוד שפון

הסכמות ומכתבים

לכבוד הרב המפואר כש"ת שלום יודא גראסס שליט"א.
איך האב ערהאלטיין אייער חשוב ספר אין איך מיין דאס
ספר איז פאסיג פיר יעדען בעל-בית וואס האט נאר אמאל
גילערינט.

אונד עס איז געשריבען בלשון קל ונקיה אזוי אז עס
אפערגעניגען צי לערנין פין איהם און עס איז אניצליכע זאך פיר
יעדען יוד וואס וויל נישט נכשל ווערן במאכלות אסורות.
איך שיק אייך א טשעק פין 10 \$ איך ווייס עס איז נישט
איבערצאהלט אבער איך מיין איך האב באצאהלט דעם פרייז.

א שמחת חנוכה
ונזכה לראות בבגצ"א
הק' חזן דוד טעלאוויטש

בס"ד, ערש"ק פר' תולדות ר"ח כסלו ה'תשל"ח.
לכבוד הרב שלום יהודה גראסס שליט"א.
אחדשה"ט וכט"ס.

היות והיה לי ולחברי תועלת רבה מספרו נפש ישעי,
ומסתמא נפיק גם תועלת מקונטרסים „קדושת בנות ישראל“
וחינוך ישראל סבא, הריני מבקש מכי שיכתוב לי מה מחירם
בכדי שאשלח לו את הכסף.

אודה לו מראש
דו"ש וטובתו כה"י
יצחק דישי
בונס איירעס, ארגענטינא

כולל אברכים

על יד מוסדות התורה
מארוקו

ב"ה, כ"א חשוון תשל"ח
כבוד הרב הגאון הגדול הנודע לתהלה ולתפארת וכו' וכו'
מוהר"ר שלום יודא שליט"א גראסס.
שלום וברכה
הגיענו השמועה המשמחת אשר כת"ר זכה וזיכה את הרבים

הסכמות ומכתבים

בב' ספרים נפלאים ה"ה גדולי יודא על הל' ציצית, ומזוזות שלום
על הל' מזוזה.

ולכן נבקש מכת"ר לשלוח לנו 2 טופסים של ס' גדולי יודא ו-
2 טופסים של ס' שערי שלום, לזכות בהם את הרבים בכלל ואת
חברי כוללנו בפרט. במחיר אשר ישית עלינו כת"ר, ויבא שכמ"ה.
בברכת התורה

הרב שלום איידעלמאן

ראש הכולל

בס"ד, ב' אדר תשל"ח

לכבוד הרה"ג שלום י. גראסס שליט"א.

קבלתי הספר של מעכ"ת „זבחו זבחי צדק“ וגם הקונטרס
„שמחת שלום“. הנני מצרף בזה הסך של \$ 6. גם אבקש ממעכ"ת
שליט"א שתשלחו לי אם אפשר הספרים הללו:

(א) חינוך ישראל סבא.

(ב) מדריך לצניעות.

(ג) מנחת שלום.

(ד) קדושת בנות ישראל.

בברכה וכטו"ס

מאיר מנחם מענדיל געלב

ב"ה, אדר תשל"ח

לכבוד האי גברא רבא צנא מלא ספרים בנש"ק מוה"ר שלום
יהודה שליט"א.

שלום וברכה!

הננו בזה לאשר קבלת ספרו „זבחו זבחי צדק“. הספר נתקבל
בכותלי הביהמ"ד בהתענינות גדולה.

לע"ע אין תחת ידינו כל ספרי כתר"ה, ונבקש מכת"ר שיואיל

לשלוח לנו שאר ספריו הקודמים, ומה שיצא לאור להבא.

ויה"ר שכבודו יוסיף כהנה וכהנה בהפצת עניני כשרות בכל

העולם כולו, עדי ביאת גואל צדק בב"א.

בהוקרה רבה

וברגשה כבוד

הנהלת הספרי' דישיבת תות"ל

מודעה נחוצה לרבנים בעלי הוראה

המרדיכים והרשימות, בין של יחיד בין של רבים, לכשרות סמי תרופה לפסח ולכל השנה, אין בהם סמכות כלל מחסרון ידיעה מקרית

הנה אחר יגיעות עצומות של דרישות וחקירות בלי גבול נוכחתי לדעת כי אי אפשר להחליט על שום סמי תרופות (מעדעצינען) שבעולם דרגות בשרותן, בין האבקים, בין הנוזלים, בין הכדורים, בין הוריקות, וכיו"ב, הן בנוגע לאיסור והיתר דכולא שתא והן בנוגע לחשש חמץ או קטניות שהוא נפק"מ לענין פסח, שהיסוד של כל בעלי הרשימות הוא אך ורק ע"י שו"ת בין בתי החרושת והרבנים אבל אין שום ביקור פרטי או כללי בבית החרושת ע"י הרבנים המרש"מים, ובפרט קשה למאוד ואחריות גדול ונורא לעשות רשימה פומבית מהתרופות שלפי שיטתם כשרים הם, והאיל שמעת סידור הרשימה עפ"י מכתבים ער עת ההדפסה גשטנו המרככים והמצב כמיום ללילה, כי כל בתי החרושת הראשיים כולם העידו בסגנון ופה אחד שאף המייצרים בעצמם העוסקים בתוצרת הסמים רובא רובא אינם בקיאים כלל בתוכנן של הסמים מטעם שכל תרופה נרקח ונבלל מחומרים בלי מספר אשר כל חלק וחלק נלקח מבתי חרושת אחרת וכל מלאכתה רק לרקחם יחד וממנו נוצר התרופה, וגם בתי התעשייה שמשם נלקחים חלקי הסמים הם בעצמם אינם בקיאים בכרירות בתוכן חלקי הסמים כי גם מעשיהם לערב מינים ממינים שונים שלוקחים ממקומות אחרים, ואפילו הראשונים שבייצרים החלקים מתחילתן אינם יכולים לקבוע בבטוחות דרגות בשרות תוצרתן מטעם שמעוהדין להשתנות מיום ליום ומשבוע לשבוע, וגרועים אלה מעלות משאר בתי החרושת המייצרים מאכלים ומשקאות לבריאים שהגם שבאותן בתי התעשייה אין התוצרת משתנה במהירות כ"כ אבל בבתי יצור סמים לרפואה משתנים מעת לעת ומפקידה לפקידה כל סדרי תוצרותיהם, וגם יש להדגיש כי הבתי החרושת הגומרים מעשה מרקחת התרופה ומוכרים תעשייתן להתנויות למכור לכל העם ג"כ משנים בזמן קט מאוד ממש מיום ליום המקומות שלוקחים משם חלקי הסמים על מנת לכוללם יחד.

את כ"ז העידו עשריות בתי חרושת ותעשייה של ארבע פינות ארצה"ב.

באופן שאם יבא אחר להגיד ולהעיד בפה או בכתב על סמי תרופות שהם כשרים לפסח (בפרט) או לכל השנה (בכלל) הרי זה כמעיד על השמש שזרחה בחצות הלילה, והרי זה צחוק מכאבי, כי בדברים כאלו ממשלים יהודים נאמנים תמימים שאינם יודעים ובקיאים בענינים הללו וסומכים על העדאת העד הלזו כעל סנהדרין בלשכת הגזית, ונגררים אחר דבריהם כצאן לטבח יובלו, ובאמת הם פספוטי דוגרים בעלמא דברי הבל ורעות רוח כולם ישאם הרוח הבל הבלים אין בו ממש. כ"ז כתבתי כענין קיצור ממה שבידרתי בתשובה גדולה ובאריכות דברים בהצעת חלק מהמכתבים שנשלחו לי ע"י הבתי החרושת, וכל הרוצה להתחקות על אמיתתן ימחול נא לעיין בו והיא לו נדפסה בסוף ספרי אכילת מצות בישראל י' חלקים הנצרך מאד לכל יהודי כשר, שהוצאתי לאור זה עתה.

הספר אכילת מצות בישראל, וגם ספרי אפי"ת מצות השלם אפשר להשיג אצל כל מוכרי ספרים, וגם אצל המו"ל.

נ. ב. וגרמא דהדין ברור שנחוץ מאוד לכל מורה הוראה כשבוא יבא לפניו שאלה מחולה הצריך לרפואה, בין יבין את אשר לפניו איכות רוע מצבו של החולה כדי שעי"ז ירע האין ובמה לעורר, שהרי צריך לדון על כל שאלה אם החולה הזה מותר לו לאכול או לשתות סמי תרופות שיש בהם חשש תערובת חמץ.

וגם נצרך מאוד לכל יחיד לירע שבאם יודמן לו ח"ו בתוך ביתו הצטרכות ללקיחת סמי רפואות או אל יקל ראשו להורות לעצמו בעצמו מה לרחק ומה לקרב כי בנפשו הוא שבנקל יוכל להכשל ח"ו באכילת חמץ, ובזכות זהירות משימצא רחימצא יתברך בהבטחת הבורא ככתוב כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כי אני ר' דפאך, וכימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות בעגלא ובזמן קרוב אמן.

הקדמה קצרה

„חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו“, „חדשים לבקרים רבה אמונתך“ ומי כה' א־לקינו בכל קראינו אליו, ומעולם הרבה אתנו נסים ונפלאות עד אין שיעור וחקר, והראש והשורש לכל אלה הלא הן הם הנסים והנפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים, ואילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים עדיין אנו ובנינו משועבדים היינו גוי בקרב גוי, ולא נתנה לנו תורה ומצות ולא יזכר שם ישראל, והקב"ה הפליא חסדיו עם ישראל ובחר בנו לעם סגולתו, ונתן לנו תורתו, ואילו פינו מלא שירה כים, ולשונונו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו כשמש וכירח מאירות, וידינו כנשרי שמים פרושות, ורגלינו קלות כאילות, אין אנו מספיקים להודות ולברך את יוצרנו ובוראינו על אחת מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשה עם אבותינו ועמנו, ועתה ישראל מה ה' א־לקיך שואל מעמך כי אם ליראה את השם הנכבד יתברך ויתעלה, וצדקה תהי' לנו כי נשמור לעשות את כל הכתוב בספר התורה הזה, ובאמת ישראל קדושים הם, ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ תפארת גדולה, ועטרת ישועה, יגעים בכל מיני יגיעה, להוסיף שמירה על שמירה, חומרות על חומרות, ותמיד רק חוששים ודואגים שמא ח"ו עברתי ממצותיך או ח"ו שכחתי מלקיים איזה אזהרה וסייג או איזה חומרא, יהי' איזה שיהי' והגם בענים ובגלותם אשר מנוד ראש נתונים ביושבי תבל, ומשל בעמים בקצף ובזיון, בכל זאת לא שכחו מכתב עזו חביון ונצחו מקיים ולישעו שנשעים, כי לא כלו רחמיו בכליון.

ובפרט לעת פרוס הפסח, חג הקדוש והנורא הזה, ראש וראשון, לנצורי כאישון כולם כאחד, באים בבבית יוד, להעריך לא־ל אחרון וראשון, זה בידו וזה בקולו, זה בא בכדו וזה בא בחביתו, כולם יגעים ועובדים, דוויים וסחופים הכל חפצים ליראה את שמך, ומרוב שיחתם וטירדתם בטירדות המצוות באים ומבקשים בחפש מחופש בספרי הקיצורים וכיו"ב, אולי ימצא עוד איזה דבר הלכה או הנהגה טובה או חומרא, אשר פן ואולי נשכח מאתם, ובפרט באפיית המצות, ע"כ מה טוב ומה נעים כשוימצאו לפניהם קונטרס ערוך ומסודר, לקוטי בתר לקוטי בקיצור נמרץ, הן דברי התעוררות והן דברי הלכה, והנהגות צדיקים בכל סדר אפיית המצות, ואידך פירושא הוא, זיל קרי בי רב הוא ולא נצרכה אלא להעדפה, ודבר בעתו מה טוב.

אדון מלא רחמים, העתר לנו בתפלתינו, חפצינו ובקשתינו מלא ברחמים, כך תלינו בטחוננו רחמיך מהר יקדמוני, חזק ואמיץ שמך לא שכחנו, אנא לנצח אל תשכחינו לבך ועיניך להיכלך ושובב, דשן ושמן לעמך ינובב, תכונן אולמך

מזבח וסוכב, ואז ברננה לציון נעלה, ולך קדושה תעלה, כי אתה קדוש ישראל ומושיע.

הנה כתועלת הגדול בהדפסת ספרים כאלו הוא בכפליים הן להמחבר – ולעומתו גם להקונה ועכשיו אפרש.

למחבר: ע"י בס"ח (קנג) שכי' מכאן שכל שנענש חבירו והוא אינו מזהירו לומר אל תעשה הרי כל העונש שמקבל מעלין ע"ז כאילו הרגו לפי שהי' לו להזהירו ולא הזהירו.

וע"ע בפלא יועץ (ערך אסיפות) שכי' וכן יעשו בכל דור ודור כל תלמיד חכם אשר חננו ד' דעת וספרים הרבה ישתדל להועיל לרבים בדברים הנצרכים מאד כאמרם הכל צריכין למזריי חיטייא ויעשו אסיפות כיד ר' הטובה עליהם, וכי' ואין לך חסד גדול מזה שהוא חסד בנפש ועושי אלה הם מזכים את הרבים, וזכות הרבים תלוי בהם, ואל יחושו ללעג השאננים שאומרים מה הועילו אלו חכמים בתקנתם לשנות לנו את הידוע ומפורסם בספרים אין זה כי אם ללקוט כסף, וליטול את השם שהוציאו ספר, שאר מרייהו למדברים כן כו', אבל אלו הספרים של אסיפות תועלתם מרובה, ולכן כל ת"ח ירדוף אחריהם כו' ויד כל ממשמשת בהם כל שעה כי בזה"ז הקיצור הוא טבע חריף ונחמד לכל כו', ע"ש. עו"ש (כתובה) ולא יבצר בזמן מן הזמנים שיעשו דבריו פירות אפילו לאחד מני אלף, ואז אשריו ואשי חולקו, שאלו לא בא לעולם אלא לזה די.

בליקוטי עצות (ערך ת"ת מרמוז) כ' יש כמה ספרים עכשיו וכן עתידין להיות עוד כמה ספרים וכולם צריכים להעולם, ואסור להלעיג על שום אחד מהם מאחר שכל סודו ובנינו הוא עפ"י תורתינו הקדושה שבכתב ושבע"פ, כו' וכל המלעיג על שום אחד מהם ח"ו הוא נידון בצואה רותחת, ואינו זוכה להוציא ולקבל מלימודו הנהגות ישרות, ואינו זוכה לעצה שלימה לעולם ותמיד עצתו חלוקה.

וע"ע מ"ש החפץ חיים (במ"ב סי' רנ"ו סק"ב, ובשעה"צ) וא"צ בזה"ל ואשרי חלקם כי הם מזכים את ישראל לאביהם שבשמים ויזכו עבור זה המתחזקים תמיד במצוה זו לבנים גדולי ישראל כו' וגם אחוז"ל גבי אלקנה כשהי' עולה לרגל בכל שנה הי' מכוון בכל פעם לזרו את ישראל שהם ג"כ יזכו במצוה זו לעלות לרגל וא"ל הקב"ה אתה כוונת לזכות את ישראל אני אוציא ממך בן שיזכה את ישראל לפני זוכה ויצא ממנו שמואל, יה"ר שיתקיים בנו דבריהם הקדושים בתוכ"י אמן.

התנצלות

הנה כמובן לכל בר דעת שעבודה כזו לעשות חיבור שלם ליקוטים הוא דבר קשה למאד וצריך לימשך זמן וזמנים טובא, ולא רציתי לעכב הוצ' הספר כ"כ. בפרט שכמעט כל הענינים המובא באחרונים הי' לנגד עיני וכמעט הכל כבר מוזכר והובא בתוך הליקוטים כא". וכמובן שאין צורך כ"כ להדגיש שגם בשאר מקומות מובא זה או כע"ז, בפרט שכל הדברים הם מנהגים והלכות פסוקות בלא מחלוקת לדינא, ע"כ בררתי רק מהדברים שהם מוכנים ומסודרים היטב שולחן ערוך, שבעת יבא הזמן קודם פסח יהי' מוכן לכ"א ולא יצטרך כ"כ לחפש בחורין ובסדקים שעות שלמות ולבסוף לא ימצא מבוקשו. וע"ע הקדמה ארוכה ונחוצה בריש פרקי ההלכה.

ה ת ו כ ן

לספר מצות מצה בשלימותה

פרק א

עמוד

- ה .1. להחמיד הרבה חומרות בפסח
ח .2. התעוררות לזהירות וזריזות

ענף ב

- המלעיג על מי שמחמיד באיזה חומרא הוא אפיקודס
יח .3. ועל זה אנו מתפללים בכל יום ולמלשינים וכו'

פרק ב

- כ .4. עשיית המצוה בשלימותה
יקנה כל צרכי יו"ט במעות כשרים ולא משאר איסורים
כ .5. שאז נותן כח לסט"א דח"ל
כא .6. שמירה וזהירות בכל המאכלים בפסח
כא .7. הבטלת חיוב המצוה

פרק ג

- כב .8. הטירחא במצות מצה
כב .9. חביבות המצות
כג .10. אחריות השגחה על אחרים
כג .11. מסירת נפש למצוה

פרק ד

ליקוט מש"ס ופוסקים, שכ"א יעסוק באפייית המצות שלו

- כד .16.

פרק ה

- כט .12. בענין מצות מכונות (מאשי"ן)
כט .13. תשובה א
ל .14. תשובה ב
לא .15. תשובה ג

מצות מצוה בשלימותה

פרק א

להחמיר הרבה חומרות בפסח

א) הגאון ר' שמואל אבוהב ז"ל כתב בצוואתו וז"ל להזהר בחומרות מצות פסח שלא יבוא לידי איסור חמץ בשהייתו מפני שיש בו איסור כרת באכילתו ועובר על ב' לאווין בל יראה ובל ימצא אם יניחנו ברשותו, אשר על כן הירא את דבר ה' ובמצותיו חפץ מאוד לכו יחיל בקרבו לכל יניח מצוה כזאת ביד עבריו ובני ביתו, אלא הוא בעצמו יד חרוצים תמשול, יזהר לשמור לעשות עיסה קטנה דוקא כשיעור חלה ובחפזון כי הזמן הוגבל מאת רז"ל קצר, וכצל כנטותו עובר ממנו מהר עכ"ל וכי בספר שימושה של תורה וז"ל המחבר כתב להזהר „בחומרות“ מצות פסח, ולא כתב „בשמירות“ כלשון הכתוב ושמרתם את המצות אפשר שכיון למה שכתב בשולחן ערוך הרב בעל התניא בשו"ת סי' ו' בשם האר"י ז"ל להחמיר כל החומרות בפסח, והכונה דבשאר דברים מי שרוצה להחמיר לנהוג איסור בדבר שלא מצינו שהחמירו אמוראי הוי כמו מינות ויוצא שכרו בהפסדו (עיין פ"ת יו"ד סי' קט"ז סק"י) אמנם בה' פסח הנוגעים לחשש חמץ (וכן בהל' שבת) ראוי להחמיר בכל החומרות בכל מה דאפשר, ע"כ.

ב) בספר זכרון טוב מרכיני הגה"ק מהר"י מנעסכאי זי"ע (אות ז' מעברות הצדיקים) כ' וז"ל סיפר מרן שאביו ז"ל הי' מחמיר בהלכות פסח, ושכנו הקאוולר ז"ל רצה פ"א להקל בשאלת פסח, ואמר מהיכי תיתי לן להחמיר חומרא על חומרא כולי האי והשיבו אביהם ז"ל, בני, וכי אתה רוצה להיות יותר חכם מן האחרונים שלנו שהחמירו מאוד בה' פסח ומאז הי' הקאוולר ז"ל מחמיר גדול בה' פסח, וסיפר מרן שהבארדינושובר זי"ע הי' מחמיר בהלכות שבת יותר מזה מאוד ע"כ.

ג) ובספר מנחת שבת כ' בהקדמתו אות ג' שכעין זה מצא בטור או"ח סי' תמ"ז שהביא בשם מהר"ם מרוטנבווג שהי' רגיל לומר לשואליו על נותן טעם לפגם בפסח שפלוגתא דרבוותא הוא ורבים נמנעים מאליהם ע"כ ועיין בחק יעקב בה' פסח סימן תס"ב ס"ק א' מ"ש בשם הכנה"ג לענין מי פירות בלא מים, ואף שבש"ע שם וכל האחרונים פסקו להקל בזה אף לכתחילה עיי"ש.

ד) ובספה"ק פלא יועץ האריך בענין זה ולתועלת הרבים נעתיק את לשונו וז"ל.

פסח הוא חג הקדוש מאד שאלו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים עדיין אנו ובנינו משועבדים היינו גוי בקרב גוי ולא נתנה לנו תורה ומצות ולא יזכר שם ישראל והקב"ה הפליא חסדיו עם ישראל הפלא ופלא וחיבה יתירה

הראה להם עד מקום שאין יד שכלינו מגעת אחת מני אלף אלפי רב נבין את זאת שעשה עמנו חסד גדול עד אין חקר והראנו את כבודו ואת גדלו וְאֶהְבְּתוּ וחיבתו לגדול יכולתו לשרד המערכות והשגחתו הפרטית מאשר צונו כל כך בתורתו הקדושה לזכור יציאת מצרים ועל כל מצוה ומצוה מזכיר וזכר ליציאת מצרים וצונו להיות לזכרון בין עינינו ולאות על ידינו ונתן לנו שבתות ומועדים שאנו אומרים בקידוש זכר ליציאת מצרים ועיקר זכירת יציאת מצרים בכל הימים ומצות תפילין הכל הוא כדי שהחי יתן אל לבו הדברים כאלה לעומק ולרחב וישמח ישראל בעושיו ויבא ליראה ולאהבה את ה' הנכבד והנורא ולדבקה בו ולעובדו בלבב שלם כי כן ראוי אחרי הודיע אלוקים אותנו אהבתו וחיבתו וגודל יכולתו ועוצם השגחתו וזהו הטעם שציונו יוצרנו בליל פסח להרבות לספר ביציאת מצרים וכל המרבה לספר ביצמ"צ הרי זה משובח מלבד שיש סודות עליונים ובונה נשמים עליותיו ומוסיף כח בפמליא של מעלה כמפורש בלשון הוזה"ק פרשו: בא שהוא מלהיב את הלב וראוי לקרותו בליל פסח עוד בה יש טעם לפי הפשט כדי שירבה לקבוע בלבו ובלב בני ביתו אהבת האל ית"ש ויראתו כי זה כל האדם וזהו עיקר מצות הסיפור להגיד לבני ביתו בסיפור יצמ"צ איך הראנו ה' אלוקינו את כבודו ואת גדלו ואהבתו וחמלתו ויכולתו והשגחתו ושעל כן ראוי לנו לעובדו בלבב שלם ולשמור את כל מצותיו.

והנה בחג הקדוש הזה קרשנו השי"ת במצותיו וצונו על אכילת מצה וידוע שיש מחלוקת בענין שימור המצה שיש אומרים שצריכה שימור שלא יגיעו מים משעת קצירה ולדעת גדולי הפוסקים כל שאינה שמורה משעת קצירה אינו יוצא י"ח אכילת מצה ומאחר שמצות אכילת מצה היא נפלאה וסודה רם ונשא הגבה למעלה וקרו לה בוזה"ק מכלא דאסותא שהיא מועלת מאד לרפואת הנפש.

הנה כי כן יחרד האיש וילפת יחוש לדעת האומרים כן ולא יעבור מלעשות לפחות והשמורים שעושה לצאת י"ח אכילת מצה שיהיו מחטים שמורים משעת קצירה כי מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול לפסח אם לא יצא י"ח אכילת מצה ואף דאיכא למאן דאמר דיוצא י"ח למיחש מיהא בעי לדעת גדולי הפוסקים וכבר משלו משל לזה שאם א' היה חולה ויבואו צ"ט רופאים ויאמרו שסם פלוני מועיל לרפואתו אף שיש סם אחר שהוא מובחר ויותר טוב ויפה ומועיל מ"ג סם זה מועיל ויבא רופא אחר בקי ומומחה ויאמר שהסם שאמרו שאר הרופאים אינו מועיל ואפשר שיזיק לחולה ואותו מן המובחר שאמרו הוא לבדו המועיל לרפואה מי הוא זה פתי וסכל שלא יחוש לדעת הרופא הבקי ומומחה וליקח הסם שהוא מועיל אליבא דכ"ע ולא ליקח הסם שאפשר שלא יזיק אלא יזיק כן הדבר הזה.

ומתוך כך יש חסידים ואנשי מעשה שנוהרים בכל הפסח שלא לאכול כי אם ממצה העשויה מחטים שמורים משעת קצירה כדי לצאת ידי כל הדעות שאם בכל הימים ראוי לחוש לצאת ידי כל הדעות על אחת כמה וכמה בענין חמץ ומצה שאיסורו חמור מאד שיש בו כרת ר"ל והנוהר בו תועלתו גדולה שכתבו משם האר"י שהנוהר בפסח מאסור חמץ וחושש לצאת ידי על הדעות ונוהר

בתכלית הזהירות מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה על זאת ראוי לזהר הרבה שאין שכר גדול מזה והיינו דקרו לה מכלא דאסותא שקובע בלב האמונה והיראה והאהבה ואם יתן איש את כל הון ביתו באהבה ראוי והגון ואשריהם ישראל ונשותיהם יותר מהם נזוירים לבער החמץ בתכלית הזהירות ומחמירין יותר ממה שצריך תבא עליהם ברכת טוב אבל עיקר הזהירות צריך במה שנותן לתוך פיו שלא יהא שום חשש חימוץ ותערובת חמץ ולצאת ידי כל הדעות. וראוי להעמיד שומרים במקום שעושין המצות שינקרו הכלים היטב בין לישא ללישה ושלא יעשו ריקיין דקים ויהיו מונחים בלי עסק ואחר כך נותן הרבה יחד על הפאל"ה (שריפעל) ונושאם לתנור כי עושה אלה אם היא מצה שנלושה במים הרי זה אוכל חמץ בפסח ועל ראשי עם קודם מוטל לפקוח עינים ולגדוד פרוצות ולהשיב רבים מעון ולעמוד על המשמר למען ילכו בדרך טובים על פי התורה.

ובליל התקדש החג הקדוש יאזור חיל לקיים מארז"ל חייב אדם להראות בעצמו כאלו הוא יצא ממצרים ועל ידי מחשבות טהורות תדיריות יתלהב לבו באופן שיראה שאי אפשר שלא לשמוח ולפי התעוררותו ולפי מעשיו כך יהיה לו סיעתא דשמיא והבא ליטהר מסייעין אותו שישמח בעושי שמחה רבה שמחה של מצוה כדת מה לעשות. וכתבי המקובלים שלא אסור חמץ בלבד הוא חמור מאד בימי פסח אלא כל דבר פשע חמור מאד ופוגם ועושה רושם בפסח יותר ויותר משאר ימות השנה וצריך לזהר ולעמוד על המשמר יותר מכל ימות השנה. והנה סדר מצוות ליל פסח סידרום דז"ל בסדר קדש ורחץ והן רבים עתה עם הארץ כי לא ידעו מה הוא וראוי לילך אצל חכם שילמדנו ולרשום בכתב בלעז להיות לזכרון לקיים כל דבר כדת מה לעשות זה כלל גדול הולך אצל חכמים יחכם וזה כל האדם, עכ"ל.

(ה) ובספר קב הישר הסביר את חומר הענין בטעם נפלא וז"ל (בפרק פ"ט):
 ושמרתם את המצות ראוי להתבונן למה אמרה התורה במצוה זו לשון שמור הנופל על ענין הצריך שמירה מן גזלנים או מן גנבים. אמנם דע כי בהוציא ה' את עמו ישראל בניסים גדולים ונפלאים והפיל תחלה השר של מצרים עם שאר המקטריגים כדי שלא יוכלו לקטרג ועדיין עומדים עלינו בקטרוגיהם אבל בהגיע החג הקדוש הוא חג הפסח מתנוצצים ומתעוררים עלינו לקטרג ומבקשים לגרום רעה אל עמו ישראל. אבל הקב"ה צוה עלינו באזהרת אכילת מצה והמצוה היא מכרע' הס"א והמקטריגים שלא יוכלו לקטרג עלינו דמיון מזוהה שבבית ושם שד"י כתוב עליו מבחוץ והואיל הדבר כן צריכה עישה של המצות שמירה גדולה מפני ס"א שלא יהיה להחיצונים שום דביקות ח"ו וכל מקום שנא' בתורה חמץ מרמו על ס"א והיכא דכתיב מחמצת מרמו על נוקבא בישא של ס"א דהיא לילי"ת הרשעה וסמא"ל ולכן צריכין אנו לשמור את המצות משום חימוץ ונופל על זה ל' שמירה ושמרתם את המצות כמו שהוכרח אדם לשמור עצמו מפני הגזלנים והחמסנים הבאים עליו להורגו ולקחת את נפשו וכל אשר לו כי היא קליפה תקיפא וזו היא סוד חמץ ומחמצת ועל האי קליפה נאמר וכל הרשעה כלה

מצות מצה בשלימותה

כעשן תכלה וכו' וחלילה להיות לזם רביקות בקרושה העליונה אפילו כמלא נימא כמש"ה ולא ידבק בידך מאומה מן החרם ולכן איסור חמץ הוא במשהו. ונכון ללמוד לבית ישראל בהיותן מגעילין ומלבנין את הכלים מפני החמץ שיכוונו שכמו כן יבעד הקב"ה היצר הרע והרשעה שהיא הלילי"ת מן הארץ ובטוחים אנו בהקב"ה להעבירם מהארץ. ומנהגן של ישראל תורה היא לגדל שולחנות וספסלים וכותלים מפני חשש חימוץ וה' יתברך עיניו פקוחות על כל מעשה בני"י עדת סגולתו אשר כל טרחתם הוא לביעור חמץ כל ימי חודש ניסן. וכמו כן יגדל הקב"ה את כל הנגעים הבאים מס"א ומקטריגים ובהיות כי כל ענייני טורח של חג המצות הקדוש הוא באהבה ובשמחה ולכן צדיקי ישראל לשמור עצמם מלב דגו ומכל שכן שלא יהיה דיב ומצה ומחלוקת ביניהם, עכ"ל.

(ו) ועוד כי שם (בפ' צ') וז"ל: ויש קבלה בידי כל טורח-שארם מטריח את עצמו לכבוד יום טוב של פסח והוא עיף ויגיע בהטורח אוי בעסק זה הוא הורג כל המזיקים הנקראים נגעי בני אדם והעוסק בטורח מצוה של ימי הפסח הוא מתקן התיקון של הוצאת שכבת זרע לבטלה והלב יודע מרת נפשו שכמעט אחד מאתנו לא ניצל מחטא זה. על כן מוטל על כל אחד ואחד מ'ישראל לתקן מאי דאפשר וה' ברוב רחמיו וחסדיו יקבל מחשבות טובות של ישראל עמו וימהר עלינו לגאלינו.

(ז) ועיין מש"כ רבינו בשו"ת יברי חיים ח"א או"ח סי' כ"ד, ידוע שכמה אנשים מחמירים בעשיית המצות להיות בכל מצה מדרה חרשה וכלים חרשים וקצת נגידיים הידאים מפזרים ממון הרבה שיעשו המצות על פשתן או נייד חלק, ולכל מצה פשתן חרש, וכמה גווני שראיתי בעיני מנהגים חלוקים וישראל קדושים כל אחד מחמיר לפי דעתו, ולא מכת המתחסדים רק בע"ב ידאי השם דאיתי חילוקים הרבה בחומרות שגויות. עיי"ש.

(ח) וע' סה"ק בני יששכר [חודש תשרי מאמר יו"ד אות ז'] גדל הקרושה שנעשה ע"י האזהרות והחומרות ומילי דחסידותא שאנו נוהדים בעשיית המצות יעושה.

(ט) עי' דע"ק [ה' ס"ת סי' דע"ו סק"ו] שכתב וז"ל כי חביב מרת חסידות לפני השי"ת יותר מגוף המצוה עכ"ל. [יעו"ש לענין מחיקת אות בספרי קודש בשביל תיקון מרת חסידות].

התעוררות לזהירות וזריזות

(י) מצה זו שאנו אוכלים על שום מה. פי' איך אפשר לאכול מצה שתהי' משומרת ודאי, הלא דבר גדול הוא מאד שלא יהיה בו שום חשש כלל וכלל אפילו ממהו חמץ, ואך סומכין שה' בעזרינו שלא יהיה במצות מצה שום חשש, כמו שעוד השי"ת את אבותינו בצאתם ממצרים, הגם שאו לא היה באפשרי להם כלל לשומרה מחימוץ כהלכתה, כן אנו נבטח בה' שהוא יעזור לנו לקיים מצות מצה כהלכתה. (מאור ושמש לפסח, בר"ה מצה).

(יא) כ"ק מרן מהרי"ד (מבעלזא) ז"ל הי' נוהג לומר בשם הרה"ק מסטרעליסק ז"ל, רבאמת אם מים מתחברים עם הקמח, קשה עד למאד שלא יחמיץ כל שהוא, אלא כיון שהקב"ה רואה שישראל מתכוננים בזריות ובקדושה לאפות מצות כדי לקיים מצות מצה, הרי הוא שולח מלאכים מן השמים שישגיחו לבל תחמיץ העיסה. (הגדה אמרי קודש, בד"ה מצה זו).

(יב) אבל המוני עם דרכם לנישות המצות שהם נקל לעושיהם, וכלי חסרון כיס, אבל המצות שצדיכין חסרון כיס, או טירחא יתירה המה מתעצלים מלעשותם ומה תהא עליהם כו'. (מאור ושמש עקב, צ"ב אי' והי' עקב).

(יג) ילמוד תורה לשמה, וישפוט בצדק ולא יהי' מחמיר לאחרים ומקיל לעצמו, דק שהוא עצמו ישמור ויעשה המשפטים שיהא נאה דורש ונאה מקיים (שם).

(יד) הנה המכוון אצל ההמון הוא השגת הצלחות זמניות הנכללות בג' מינים והם אורך ימים, והבנים, והממון, והנה בקיום המצות תשיגו את כולם. (ספורנו, עקב - וכ"כ באוה"ח שם).

(טו) אפי' יחיד שעשה מצוה אחת אשרי לו שהכריע א"ע ואת כל העולם לכף זכות כו' וכן יחיד שעשה תשובה מוחלין לו כו' שמירת היחיד דומה כאלו רבים שמרו המצוה ויגיע התועלת לכולם, ונקט המצוה בלשון יחיד לומר לך שאפילו שמירת מצוה אחת כתיקונה, גורמת למען תחיון. (כלי יקר שם).

(טז) ובספר שער המלך (שער החדש הזה לכם פ"ד) אחרי האזהרות שהזהיר כ' שם זו"ל: והנה כל הרברות והאמיות שאמרתי כאן להזהיר את העם ממש רובם ככולם מוזכרות בפירוש בש"ע א"ח. אך מחמת שהעולם אינן נוהרין בהם והמה שאדם רש בעכיבו המעכב ואותו מנהג אבותיו בירו על כן יעזוב איש את אביו ועמיו יקח דברי הורים ומורים לחדש דבר מעתה מה שהניחו הראשונים להתגדר. וגם אם יודע בעצמו שהוא ת"ח בדבר הזה ובכל שנה ושנה עושה כהלכה, מחוייב להדר בכל חמידא להחמיד איזה דבר שלא החמיד בשנה העבר כמו שבכל שנה הקליפה רוצית להתגבר ולהרים ראש לעומת זה כשהוא מחדש חומר בקודש ונותן כח להקדושה בזה הוא משבד כח הקליפה והעיקר לשבד את החמץ ולעשות מצה, עכ"ל.

(יז) בשל"ה הק' מס' פסחים כ' זו"ל: קדושת הלילה הזו וכל הדינים הנוהגים בה היא קדושה רבה במאור כי אז נחדד בנו השי"ת מכל העמים וקדשנו במצותיו, ע"כ ראוי לאדם להיות נוהר שלא ידבר בלילה זו שום שיחה משיחת חולין ויזהיר בני ביתו ע"ז ולא יהיו נפרדים מדביקות השי"ת דגע כמימדא רק יתעסקו הכל במצות הלילה הזה ובסיפורי ויסי מצרים ולפרסם לבני ביתו, ואם הקב"ה חלק לו חלק בכינה ויודע סודות הענינים יעסוק בהם, ועוד מטעם אחר שלא ישיח שום שיחה עד אחר אכילת אפיקומן כי ברכת בורא פרי הארמה שמברך על הכדפס קאי ג"כ על אכילת מרוד כמ"ש רשב"ם וכן הסכים הרא"ש, וא"כ איך ישיח ויפסיק ביניהם במה שאינו מענינים של הסדר וכשמברך אמצה ומרוד

מצות מצה בשלימותה

יכוין בברכתם ג"כ על הכריכה גז מן הראוי כשמברך על אכילת מצה שיהי במחשבתו ג"כ אכילת אפיקומן שויאכל בסוף וא"כ איך יפסיק. ובר מן דין יחשוב האדם המצוה הבא פעם א' בשנה ואח"כ כל השנה אלו המצות עוברות ממנו ע"כ בשעתם יכבדם יאהבם ידבק בהם לא יפרד מחשבתו מהם וראיתי בבני עלי המחכבים מצות היו מנשקין המצות והמרור וכל המצות בעת מצותן ויש ללמוד זה ממ"ש רמ"א בסי' כ"ד יש נוהגין לנשק הציצית בשעה שרואה בהם והכל משום חיוב מצוה ואשרי מי שעובר את ה' בשמחה ובטוב לבב ובדביקה וחשיקה וחפיצה. וכן נאה לנו לעשות ולהחזיק טובה וחנות למי שעשה לאבותינו ולנו כל הנסים והנפלאות במצרים והוציאנו מעבדות לחרות וע"כ צריכין אנו להראות בעצמינו הענין ההוא ולשמוח בישועת אלקינו להכיר ולידע את החסד הגדול שעשה אלקי אבותינו עמנו להוציאנו מכור הברזל ולקח אותנו מטיט היון שהיינו מוטבעים בו בין עובדי כו"ם וכמעט שכחנו ברית אבותינו ויחד אותנו לעם סגלה ועטרנו בתורתו ומצותיו אשרי העם שככה לו אשה"א.

ומי הוא אשר יבין את זאת ולא יודה וישבח לאדון הכל כפי יכלתו והשגתו מלב ומנפש חפיצה על כל הטובה אשר עשה לישראל עמו, ויעשה המצות לשמה בדעת שלימה וכוונה ראוי ולא דרך ארעי מצות אנשים מלומדה. כל עניני חירות שאנו עושין בלילה זו הוא חירות הנפש אשר נגאלנו מהקליפות כי נשתקעו במ"ט פנים טמא והוציאנו לחירות וע"ז אנו עושין סימני חירות ומשמחים בשמחה של מצוה, וקודם שנכנס קדושת הפסח מבערין החמץ שהוא הקליפה ובל יראה ובל ימצא בכתינו ובבוא קדושת הפסח נכנסנו בקדושה העליונה ויוציאנו מאפילה לאורה (לשון השלה"ק במס' פסחים).

ית' בסה"ק יסוד יוסף פרק פ"ד כ' וז"ל: ושמרתם את המצות, ראוי להתבונן בלשון שמירה שאמרה התורה כי שמירה נופל על ענין הצריך שמירה מפני אורבים ולסטים, אמנם דע כי ג'הוציא הש"י ב"ה את עמו ישראל בנסים גדולים ונפלאות והפיל תחילה כמה שרי האומות שלא היה להם יכולת לקטרג וע"ז עדיין חורקים שיניהם, ובהגיע חג הקדוש הבא לקראתנו לשלום חג המצות מתעוררים לקטרג ולגרום ח"ו איזה רעה וכנגד זה נצטוינו באכילת מצות שהוא הברחת הס"א והמקטריגים שלא יוכלו לקטרג עלינו דמיון מזוהה שבבית ושם שדי כתוב עליה מבחוץ והואיל שכך הוה לכן צריכין עיסת המצה שמירה גדולה מפני הארורים הס"א שלא יהיה להם זביקות ח"ו בה וכל מקום שנאמר בתורה זמץ מרמז על הס"א והיכא דכתיב מוזמצת מרמז על נוקבא בישא דילי' לילית הרשעה וצריכין אנו לשמור אותה משום חימוץ, ונופל ע"ז בתורה לשון שמירה ושמרתם את המצות כמו שהוא מוכרח להשמר מפני גזלנים ושורדים הבאים לקחת את נפשו ח"ו ובאשר כי קליפת תקיפה זו של חמץ ומחמצת הם המקור אל הס"א אשר עליה נאמר וכל הרשעה כלה כעשן תכלה וכו' וחלילה להיות להם דביקות בקדושה העליונה אפי' כמלא נימא וכמשה"ה ולא ידבק בידך מאומה מן החרם, ע"כ הזהירו אותנו חז"ל על הזהרת חמץ במשהו.

ונכון ללמוד נשים בית ישראל בהיותן מגעילין ומלבנים את הכלים מפני החמץ שיכוונו ג"כ שיבער הקב"ה את הרשעה מן הארץ ומנהג ישראל תורה לגרר שולחנות וספסלים מכל חשש חמוץ וה' ית' ב"ה עיניו פקוחות על מעשי בני ישראל עדת סגולתו קדושים בני קדושים וכל טרחתם ויגיעתם לפני ית' ב"ה, וכמו כן יגרר וינער הש"י ב"ה כל ננעים של הס"א אשר שקועים בקירות וכותלי הבית בגלות המר, ובהיות כי כל עניני תורה של חג הקדוש הזה באהבה ובשמחה ולא בלב רגז וכ"ש שלא להתקוטט עם בני אדם ובנו של ק"ו לדרקק היטיב בכל דבר שקונה לצורך החג שיהיה מדוקדק היטיב שלא יהיה בו מעורב פרוטה של נדנוד גזל או אונאה ח"ו כי אז נותן מקום וכח ביותר להס"ט"א וגם חמץ זה מעכב במשהו.

ובהגיע העת לילך אל מקום הנמים לשאוב מים של מצות מצוה גם אם הוא נגיד וגדול בתוך עדת ישראל לא יקפיד על כבודו למנוע מליילך בעצמו לשאוב מי מצות וכל א' מישראל יודרו וישמו (ויתפלל) שיזכהו הש"י ב"ה בחיים לשנה הבאה לשאוב מים ממעיינות הישועה כשנזכה לראות בעינינו מים חיים של באר מים של מרים הנביאה ויבחרו כלים נאים שלא יהיה בהם שום לכלוך לשאוב מי מצוה, ויקח ב' כלים לכל לילה מב' לילות כלי מיוחד למים כמו שעשה החסיד מהרי"ל ז"ל, ובהגיע אצל המים תחילת הסתכלותו במים יכוון כי מאירין עליהם תשעה יודין של שם הויה כשנכתב בוד' מילויין כידוע לכל יודע ומבין שהם תשעה שעולים תשעים כמנין מים ויכוון כי מים ר"ת ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד ויקח כלי קטן לשאוב בו המים וכשיתחיל לשאוב יאמר לשם יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל, וכל פעם שישפוך בו בכל פעם יספור אותו, פעם אחד יאמר א' וכן ב' ג' ד' וכו' כדי להמשיך בחוכם קדושת האותיות של התורה, וטוב ליקח כלי קטן שיסיים בו כל הא"ב וכן יעשה בכלי שני של צורך מצות ליל ב' ואם הוא איש זקן ותש כוחו ביותר שאינו יכול לילך בעצמו לשאוב מים ישמור וימחין על פתח ביתו כשרואה שנושאים מי מצות ירוץ לקראתם ויקחם וישאם לביתו, וכן נהג לעת זקנותו הגאון הרב מ' אייזיק ז"ל שהיה ר"מ ואב"ד בק"ק בריסק דליטא ראו אותו חש ונמהר ורץ לקראת המים הקדושים ונשאם והכניסם לביתו.

ומנהג כשר כשמביא המים לביתו יאמר בזה הלשון רבותי הנני בא עם מצות תורות חוקים ומשפטים בתוך ביתי ובני ביתי יענו וישיבו לחיים ולשלום לאורך ימים טובים ושנים אמן ואמן ויעמידו המים קדושים במקום נקי וטהור שאין שם לכלוך וסרחון חס ושלום, וטוב מאוד שלא תיגע בהם אשה נדה ויהיו מכוסים במטפחות נקיים בלתי שום לכלוך גם בנשאם לביתו יהיו מכוסים לבלתי להיות מגולים כי הגלוי מצד נחש והטטרא אחרא ובהליכתו וחזרתו גם אם פגע בו ערל לא ידבר עמו וגם אם התחיל הערל לדבר עמו לא ימשיך עמו בדברים ויקצר מה שיוכל כי עבודת הקודש אחר.

ואח"כ יודרו לקיים מצות בדיקות חמץ ונכון שיקיים מה שכתבו הגאונים מהרי"ל ומהרש"ל לצאת לגדולים ולקטנים וישפשפם כדי שיהיה מחוייב ליטול

מצוות מצה בשלימותה

ידי יפה בנקיות כדי לטהר ידיו טרם יקיים מצוה חביבה זו הבאה משנה לשנה, ומנהג המדקדקים לקיים מה שכתבו חסידים ראשונים לצוות לבני ביתו שיניחו פתיחי חמץ בעשרה מקומות והכוונה כדי שיכמרו רחמי שמים יתברך ב"ה לנער ולבער ולמגר ולכרות ולהמם ולהרוס ולעקור ולשבור ולנצח ולקעקע ביצתם ושרשם וכל התפשטותם לגמרי מן הקדושה העליונה שלא יעלה קטרוגם למעלה כלל, ושיטהר קדושת א"י המקודשת בעשר קדושות מכל זוהמת הסטרא אחרא ויבדוק בעסק רב לא בדרך עראי ובהדי שחופש גורר חמץ מסעיפים וסדקים וחורים על ידי ראיית הנר שבידו כן לא יוכלו ג"כ כל זוהמת סטרא אחרא להתחבא ולהטמר מפני אור השכינה אשר יופיע השם יתברך ב"ה כמ"ש לחפש בירושלים בנרות ויכוון ג"כ שיבערו ויסורו מכל הבית כל מיני הס"א שנתפשטו ונדבקו בבית ע"י מחשבות רעות ופעולות רעות שנעשים בבית.

ולמחרת ישכים בהשכמה כדי שלא יהא נכשל חס ושלום באכילת חמץ אחר ד' שעות שזמן התחלתן מעמוד השחר, ועמוד השחר לא כהאומרים כוכב של שחר אלא הוא שהרקיע למזרח כשמתחיל היום להאיר נוטה כמו קו לבן רוחב קצת כמו עמוד ממש מתוח לארכו בין צפון לדרום וזהו עמוד השחר וכמבואר ברמב"ם ובתוספות י"ט וכן עיקר, רבים מקילין בעו"ה מאוד שאוכלים חמץ אחר ד' שעות אוי כי חטא גדול הוא זה שעוברים על דברי חז"ל במזיד והם ח"ו בכלל גודרי פרץ, ופורץ גדר ישכנו נחש, חלילה וחלילה ובחנם בעו"ה מכניסים עצמם לעונש גדול כזה, וזהו בדוק ומנוסה ובקבלה שכל מי שמקיל לאכול חמץ אחר ד' שעות לא יפטור מסיכר גדולה באותו שנה, ואם לא עבר עליו איזה סיבה יש לדאוג יותר שבוודאי מאספים שאר עונשים למדה א' להאבידו בפעם אחת מן העולם באיזה סיבה רעה ח"ו. ע"כ הזהר מאוד ומאוד לבלתי להקל כלל בשיעורים של חז"ל שכל דבריהם כנחלי אש.

וכן רבים הלהוטים אחר גרוגם ממלאים כריסם ברבוי מאכלים בשחרית בערב פסח ושוחים חמץ עד שמשתכרים עד שבשביל כך בהגיע הזמן לאפות המצות של מצוה באים אליהם בדיעה שיכרות ואינם יודעים ואינם נותנים אל לבם קדושת המצות וזולת זה עוד כמה מכשולים שמוכרים חמצם לגוי והם שיכורים ובשביל כן אינם מוכרים במכירה גמורה כדינא, וכל זה גורם הלהיטות אחר הגרון והשרירות הלב ולא כן תהיה נוהג עדת קדושים ישראל עם קדוש לה' כי כל ענינם וכל מעשיהם צריכים להיות בהשכל ובינה ודעת ובקדושה וביראה ואשרי מי שמרגיל להתבונן בכל דרכיו להנאת הנשמה ולא להנאת הגוף ובפרט בעסק חג הקדוש הזה אשר מצותיו חמורים ואזהרותיו נוראים.

וזהו בקבלה מגדולים הקדמונים שבכל טורח שמטריח האדם לצורך מצות שנוהגים בחג הקדוש הזה והוא עייף ויגע בטורח הזה אוי בעסק הזה הוא הורג ומכרית כל המזיקים נגעי בני אדם שנבראו בהוצאת שכבת זרע לבטלה, והלא כל לב יודע מרת נפשו שכמעט אפילו אוד לא ניצול מחטא זה בנעורתי או אח"כ ע"כ מוטל על כל אחד מישראל לתקן מאי דאפשר כנוצר וה' ברוב רחמיו יקבל

מצות מצה בשלימותה

יג

מחשבות טובות של לבב עמו ישראל באהבה וברצון לפני כסא כבודו יתברך ברחמים אמן ואמן, עכרה"ק.

יט) דברי מוסר מאדמו"ר מאור הגולה מרן רשכבה"ג מסאטמאר שליט"א:
אפשר לומר בדרך רמז מוסר, מאמר הכתוב בפרשת הפסח (דברים ט"ז ג') לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני, כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך, ובגמ' פסחים (קט"ו ב') דריש ל' שמואל לחם עוני שעונין עליו דברים הרבה, ובפשטות הכוונה על סיפור יציאת מצרים, שהחיוב לאומרם בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך. אמנם לטעם זה צריך ביאור מדוע רק המצה נקראת כן ע"ש שעונין עליו דברים הרבה, וכמו"כ המרור ושאר מצות הלילה ראוי לקרותם עוני מה"ט, ע"ש שעונין עליהם וכו' ונל"פ בדרך מוסר, דהנה כל בני ישראל יראים וחרדים מחשש איסור חמץ אפילו בכל שהוא, ומייגעים א"ע ומנקים ומחפשים בחורין וסדקין לבער החמץ מביתו ורשותו, אמנם מה שמכניסים לביתם לאכול בחג הפסח, שיהי' נשמר באמה ממשוהו חמץ, זהו ענין קשה מאוד, כמבואר בספה"ק שעפ"י דרך הטבע אין ביד האדם להשמר מזה, רק לרחמי שמים עינינו נשואות לבקש ולחנן מלפניו ית' שירחם עלינו ויזכנו להשמר ממשוהו חמץ, ובוה אפ"ל קישור הפסוק ודרשתם ז"ל, לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני, ואיך יהי' לבך נוטח בעת שתרצה לקיים מצות אכילת מצה לבל תכשל ח"ו במשוהו חמץ, ואין נזיד האדם להשמר מזה בדרך הטבע כנ"ל, ע"ז דרשו לחם עוני שעונין עליו דגרים הרבה, דהעצה לזה להרבות תפלה ובקשה ולשפוך שיחו לפני אבינו שבשמים שישמרנו בזה בסייעתא דשמיא, ובלתי זה א"א לנו בשום אופן.

והנה גם אחרי שעבר חג הפסח לטובה עדיין ישנן חששות גדולות, שצריכים להזהר מחשש חמץ שעבר עליו הפסח, ולחקור בחנות שקונים ממנו דבר מאכל אם מכר חמצו כדינא, וממי לקח סחורתו לאחר הפסח, וכדומה בדברים כאלו, וצריך ג"כ לסייעתא דשמיא לבל יכשל ח"ו. אמנם נחזי ממי יש לפחד ולדאוג בכלל חששות הנ"ל, הלא בר ישראל הנוהר מכל חשש איסור, בודאי מכר חמצו עפ"י דין תוה"ק, ואם הי' חמץ ברשות עכו"ם בתוך הפסח, וראי אין שום חשש איסור בוה, רק כל הדאגה היא מאותן שלדאבוננו מאחב"י המה, והשליכו התוה"ק אחרי גוים, והם מכתות הערב רב שנתערבו בינינו, הן המה בעוכרינו בכל עת, באופן שקשה מאוד להזהר מהם. והנה מבואר בספה"ק דבגלות מצרים לא נשלם עוד הבירור עד גמיוא, ולפי דלא יכלו להתממה והוצרכנו לצאת משם בחפזון, על כן עדיין נשאר תערובות רע בטוב ונכללו ונתערבו הערב רב בבנ"י, והם היו לקוץ מכאיב לישראל בכל הדורות, אבל בגאולה העתידה כתיב כי לא בחפזון תצאו, ואז יושלם הבירור עד גמירא, ולא יהי' עוד בתערובות הרע כלל, ולדרכנו אפ"ל המשך סוף הפסוק להנ"ל, שדרשו לחם עוני שעונין עליו דברים הרבה, לבקש ולהתפלל על סייעתא דשמיא להנצל ולהשמר מחשש חמץ בתוך הפסח, ומחמץ שעבר עליו הפסח אחרי עבור ימי הפסח, ולזה מסיים

הכתוב כי בחפזון יצאת מארץ מצרים, ולא נשלם עדיין בירור האמיתי, ועל כן למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ואפילו אחר הפסח תרבה בתפלה להנצל מחשש איסורי חנוך והבן, (נעתק מהגדה של פסח מהריט"ב ומובא בספרי נפש ישעי').

(כ) מהרח"א בסוף שו"ת אשדות הפסגה כ' וז"ל: ושמעתי בשם גדול אחד מפורסם מאד בחכמת הקבלה ההוא אמר שלאו דוקא באיסור חמץ עושה אדם פגם בחג הקדוש הזה כי גם על כל שאר עבירות הנכשל בהם בחג הקדוש הזה עושה פגם גדול יותר משאר הימים ר"ל, ע"כ.

(כא) הגה"ק מהרצ"א מדינוב זצ"ל כ' בדפ"ק וז"ל: כל החומרות שעושין המדקדקים אינם ממילי דחסידי רק מן הדין והמבזים והמלעיגים ודוברים עתק באמרם לא היתה כזאת בימי אבותינו עתידין ליתן דין, והמדקדק בשמירה ישמר מכל צרה, ע"כ.

(כב) עו"ש וז"ל: וכל דבר שאדם עושה מצד החומרא יותר משורת הדין מהראוי שלא להחזיק בחומרא זו ביום אחרון של פסח, דכיון שנוהג החומרא הזו גם ביום אחרון א"כ מחזיק הדבור לחמץ גמור ולא ניחא להו למרייהו (דישראל) דלימרו הכי, ע"כ.

(כג) הגה"ק מהר"ר אייזיקעל קאמארנער זצ"ל כ' בהיכל הברכה פ' ראה בזה"ל: וכן בימי הפסח לא יאמר כמה נפשי משתוקק לאכול ולשתות חמץ ומה אעשה כו' כי חמץ לתא דע"ז ולא ישמע על פיך כתיב כו' אבל קודם פסח יאמר כמה הייתי רוצה לאכל חמץ בפסח כי טוב ומבושם הוא ומה אעשה אסור אלי ואבי שבשמים גזר עלי.

(כד) בס' בינה לעתים כ' בזה"ל: להכניסם (לישראל) בעול המצות אשר היו חסרים צוה להם מצות המצה למען ישתעבדו בשמירת מצותו ית'.

(כה) בבני יששכר כ' בזה"ל: מצה לבטל יצרא דגילוי עריות ענין החימוץ בעיסה מפני כשנכנס בה הרוח כו' תאות העבירה נכנס באדם הרוח וכמאמר רז"ל אין אדם חוטא א"כ נכנס בו רוח שטות, והנה צונו הש"י לאכול מצה שאין בה רוח לבטל יצרא דג"ע.

(כו) בס' דעת משה להגה"ק מקאזניץ זצ"ל וז"ל: בא"ד ולכן ראשון הוא לחדשי השנה שהתחדשות והשפעות כל השנה נתחדש בניסן, וכל סיגולי המצות ומעש"ט הכנה להם הוא החדש הזה.

(כז) בס' שפתי קדושים (תשא) כ' בשם הצדיק המפורסם מהר"ם מליסק זצ"ל טעם סמיכות פסוק אלהי מסכה לא תעשה לך לפסוק את חג המצות תשמור דהנה מנהג המון עם בשעת אפיית מצות מצוה לכעוס מאד על העוזרים שאינם מהירין וזריזין ומורים היתר ע"ז והכועס כעובר ע"ז, ומש"ה כ' לא תעשה לך, ואעפ"כ את חג המצות תשמור.

(כח) בס' הגהות מהרצ"א (לבעל בני יששכר) העיר שמקובל מהאריז"ל דהנזהר ממשוהו חמץ מובטח לו שלא יחטא כל השנה מקורו בזה"ק (תצא רפב), ומאן דנטיר לון מחמץ ושאר גופי איהו נטיר מיצה"ר לתתא.

מצות מצה בשלימותה

טו

(ט) **בבני יששכר** (תשרי - מאמר י') כ' דלשון המורגל בדברי חז"ל מצות ומעשים טובים, מצות הם הנעשים בגבול, ומעשים טובים הם החומרות ומילי החסידי בלי גבול.

(ל) בשו"ת הרדב"ז (תקע"ו) נשאל לחוות דעתו על אשר החמירו בחמץ כ"כ, ומה נשתנה חמץ משאר איסורים שהחמידה עליו תורה להצריכו בריקה שרוף וכלה וביטול, והוסיפו חכמים להצריכו בריקה בחורין ובסדקין ולחפש אחריו ולשדש אותו מכל גבולין ועבר עליו בכ"י ובכ"י, ואסרוהו בכ"ש ואינו מתבטל כלל, וחומרות כאלו לא נמצאו בכל איסורין שבתורה.

ומסקנת תשובתו כך: הלכך (ניזון דטעם הראשון קשה) עדיין צריך טעם וע"כ אני סומך על מה שאמרו חז"ל במדרשות כי חמץ בפסח, רמז ליצה"ר והוא שאור שבעיסה ולכן כלה גרש יגרש אותו הארם מעליו, ויחפש עליו בכל מבואות מחבואות מחשבותיו ואפילו כ"ש לא בטיל, והרי"ז אמת ונכון עכ"ל.

(לא) והחיד"א בשמחת הרגל (לימוד א') כ' על דברי רדב"ז הנ"ל בזה"ל: עיניך לנכח יביטו שהדב ז"ל פשפש ולא מצא טעם לחומרות חמץ אשר החמירה תורה ורז"ל טפי משאר איסורין עפ"י הפשט והדין והוצריך לסמוך עצמו על הרמז, כי החמץ רמז ליצה"ר כמבואר היטב בדבריו, ונמצא שהרמז של החמץ הוא הפשט כי כל החומרות האלו לעודד הארם שצריך להתרחק מאד מאד מן היצה"ר ולחפש בחורי וסדקי חצרי לבו אם שמץ דבר נמצא בו, למהר לבערו ולשדפו באש התורה, ולהזהר מאד בכ"י כולי האי ואולי ינצל ממנה.

(לב) בנמוקי או"ח (תמ"ג) להגוז"ק ממונקאטש זצ"ל כ' על כן (מטעם דברי הרדב"ז הנ"ל) החמירו רבותינו ז"ל בהוראתם ומנהגייהם כאשר קבלנו בזה, ואנחנו אחריהם, בעניני רפסחא למעשה בחומרי דמתייתא, בכפלתא רכפלתא, הגם שבמק"א בשארי הלכות הי' זוראתם בדרך ממוצע ובהרבה דברים להקל בכחא דהיתרא עדיף כנודע, עכ"ל.

(לג) בס' אור לשמים להק' ר' מאיר מאפטא זצ"ל פ' צו כ', כי הקב"ה שולח מלאכים מלמעלה לשמור על המצות שלא יחמצו.

(לד) בס' ערוגה"ב (צו) ביאר זיכריו דהמלאך הנכבד ממ"ע דושמרתם את המצות היא השליח מאת המקום ית"ש שישמרהו ממשוהו חמץ, ע"ש.

(לה) בר"ת (להגה"ק ממונקאטש זצ"ל) ח"ב ל, וז"ל בסוה"ד וזהו י"ל הרמז בכח"י המצות לפסח בעשייתן לתיקון נר"נ שהם כנגד תורה, עבודה, וגמ"ח, ע"כ נאמר בתורה ויאפו את הבצק עג"ת מצות, ר"ת תורה עבודה ג'מילות ח'סדים.

(לו) בתהלה למשה (קונטרס בריש יש"מ על נ"ך תולדותיו והנהגותיו) כ' מיראתו (של הגה"ק בעל יש"מ ז"ע) כאשר יעשו המצות גדולים פן לא יהיו נילושים כדאוי במהירות ע"כ עשו מצות קטנים מאד כ"כ אשר לא הספיק לו ג' מצות על הזיתים של לילה אחת עבדו ולזאת לקח כל לילה ששה מצות.

(לז) בס' מצודות דוד (להרדב"ז) כ': דע! כי אין בכל האיסורין שבתורה החומרות האמורות בחמץ בפסח שאסור באכילה ובהנאה ואוכלו בכרת ואסור במשהו וצריך לחפש אחריו שלא יעבור בכל יראה וכל ימצא והקדים זמן איסור

אכילתו קודם זמן איסורו. והטעם בכל אלו כי החמץ רמז ליצה"ר שארז"ל הוא יצה"ר הוא שטן הוא מלאך המות כו', ולכן צוה הכתוב בזמן צאת בני ישראל ממצרים לבער אותו מהבית שלא יסטיץ למעלה ולא יערב שמחתינו כי בהתבער מן הבית למטה יתבערו כל הכחות החיצוניות מן הבית העליון וישאר טהור ונקי מכל טומאה ולכן החמירה תורה בכל החומרות הנוכח לרמוז לאדם כלה גרש יגרש את החמץ הרומז ביצה"ד מקרבנו ויחפש אחריו בכל חרדי מחשבותיו ויוציאנו מדרשותו לגמרי ומי"ד הבית העליון טהור אין שטן ואין פגע דע.

לח) ועכשיו נעתיק הקדמה נפלאה להגאון הגדול בעל טהרת ישראל, שכ' כהקדמה לריני אפיית המצות: ידוע לכל בד דעת שהחמירו חזו"ל באיסור חמץ יותר מכל האסורים שבתורה במשהו שעובד בכ"י וב"י והוא בכרת ולא בדילי אינשי מינה וידוע ג"כ מה שכתבו המקובלים כל האוכל חמץ בפסח מיתתו במגפה כי חמץ גימ' מגפה והזוהר בתצוה כתב שהוא כעובד עכו"ם וז"ל כתיב א' מסכה לא תעשה לך וכתיב בתריה את חג המצות תשמור, מאי עביר האי לגבי האי, אלא הכא אוקמוה מאן דאכיל חמץ בפסח כאלו רפלח לעכו"ם לגרמיה דהא רזא הכי הוא דחמץ בפסח כמאן רפלח לע"ג דע"ג איהו עכ"ל.

והנה ידוע שבאפיות המצות צריך לזוהר ביותר מבכל הדברים מחמת שבקמח הוא עיקר חשש חמץ שהוא מה' מיני דגן וגם הם צדיכים עוודים הרבה כידוע ובהם נמצאים עפ"י רוב נערים קטנים או אפי' גדולים דק שאינם יראי שמים כלל ואינם נוהדים בהמצות כפרט שע"ז מלאכתו נעשית ע"י אחרים כי א"א לו בעצמו לעשות כלו כבשאר דברים וע"פ רוב האופה והעוודים עיקר כוונתם להרוויח על יום טוב מזה ואינם יודעים מהאיסור והעונש הגדול ואלו היו יודעים בודאי יראו ולא יזידין עוד ע"כ מן הראוי להודיעם ולהזהירם על כך, מוטב שיוציאו הוצאות מעט יותר על אפיות המצות כדי שיהא לו מצות שנעשו כהלכתן ובכשרות, ויחשוב ברעתו אם בא אליו על הדרך לסטים א' וחרבו שלופה בידו ואמר אם אין אתה נותן לי כך וכך אכה אותך מכת חרב והלא בודאי שהוא נתן לו כדי שיהא ניצול ממנו, על אחת כמה וכמה ראוי לו שאל יקמץ מחמת שכר אפייתן כדי שלא יהא ז"ו נפגם נשמתו ונכרתה ח"ו, ובזה עיקר אוהרות משהו ובזה עיקר הכרחת לשמור כראוי על פסח יותר מבכל דברים ויש בהם דינים ובשלחן ערוך אינם כסידן וגם באחרונים צריך חיפוש בהם ולא לכל אחד הם בנמצא ועל ידי זה נאפו המצות כסומא בארובה.

וכעת נתקן בהרבה מקומות שיש נאמן בבית אפיה אבל הנאמן בעצמו אינו יודע היטב וגם העוודים אינם שומעים לו כלל וירא בעצמו מפני האופה וטרוד לגדר המגלגלים ועי"ז הנאמן סמכו כולם שהוא כראוי אבל באמת אינו כן, ועוד בא וראה שעל דבר ממון לא תרצה לסמוך על שום אדם שנעולם ודבר זה שהיא איסור כרת ר"ל ועובד על ב"י וב"י וגם לא מקיים כמה מצות עשה ע"ז סמכת על נאמן הנ"ל וזה היא מחמת שאינו חשוב אצלו הדבר והא ראיא הא. הגאון החסיד מהר"ם בנעט זי"ע אף שהיה פרוש מהעולם רוב ימיו לא נראה כלל מבחוץ דק ישב כל השנה בבית מדרשו ומקום תפלתו חוץ מה

מצות מצה בשלימותה

יז

שלפעמים הלך מביתו לבהכ"נ בשבת קודש קודם קה"ת וכו"כ וכדומה כידוע לכל מפרישות שלו, ואעפ"כ הלך בעצמו לבית האופה המצות אפי' של ב"ב עם בני הישיבה שלו והשגיח וגם עשה מצות בעצמו.

וז"ל ספר משפט צדק: ומה יפה אף נעים המנהג בק"ק ג"ש שראיתי ב"ה שמרקדין מאור באפיות המצות שיהיה בהכשר גדול והוא שבכל בית שאופין המצות הנקרא בעק הויז אפי' בעל האופה בר אוריין אינו נאמן ע"ע רק הבעקער מחויב דוקא לשכור למדן וי"ש א' הנקרא אויבער משגיח ומשגיח זה יש לו עוד משגיח א' והם צריכין להשגיח על כל דבר ודבר בפרטות שלא יהיה שום חשש איסור חמץ והמשגיח יהיה בקי בדינים בש"ע השייכים לזה כולה, ואם רצה א' להיות משגיח אשר לא היה לע"ע היה צריך לילך מקודם להגאון אב"ד והוא שלחו לדיין א' מדייני העיר שינסה אותו בדינים כנ"ל ונתן לו רשות והתרה ע"ז, ומהם ילמוד כל עיר ועיר וכל מי שיש בידו לתקן זאת ימנע רבים מעבירה החמורה שבחמורות ויוכה הרבים ואין חטא בא על ידו.

ותמה אני מאוד על אותם החודים לדבר ה' היראים והתמימים המשגיחים ומתקנים בעיריהם כל דבר הצריך ותיקון לעבודת הבורא יתב"ש וגוררים גררים כמה חברות קדושות ודומיהם מדוע לא ישגיחו על דבר זה שעניי עירם לא יאכלו חמץ בפסח שהם צרכי הרבים אשר אין למעלה מהם כי אוכלים חמץ ואין האשמה תלוי בהם כי ידוע לכל שאפי' העני רוצה לשלם להעוזרים והם אינם רוצים לעזור כראוי ועתה יאמר נא ישראל להתנדב כל א' דבר מה ומזה ישכור עוזרים כראוי ואז נראה בחוש כאלו השיב את נפש העני. וכדי שהנאמן וגם שאר העוזרים ידעו הדינים להלכה היטיב ע"כ כתבתי כל דיני אפיות המצות כסדר אפיתן לדינא בקיצור מכל ראשונים ואחרונים ובצר הא' המקור מבטן מי יצא ונקרא יד אלי' כשם אבי זצ"ל ועי"ז יבשר לנו אלי' את הגאולה ובצר הב' טעם האפיה לידע על כל דין הטעם ויה"ר שהגואל צדק יבא במהרה, (עי' בחלק ומדור „הלכה" ותמצאנו).

לט) ואחרון אחרון חביב לשון קדשו ומוזהבה של מדין החת"ס זצוק"ל וזי"ע שכ' (בהשמטות סי' קצ"ו) וז"ל: והנה חמץ חיובו כרת והנזהר ממשוהו נמלט מכל חטא ועון כל השנה כולה, מ"ע של אכילת מצה משומרת לביל פסח היא יחידה נשאת לנו מכל מצות אבילה שבכל התורה אין לנו פסח ולא קדשים, לא תרומה ולא מעשר שני, רק מצה א' משנה לשנה, ואם גם היא לא תועילה בדינו בשלימות ולא עוד אלא כי תחת יופי שיהי' האכילה של כל ז' ספק אי' כרת ולא עוד אלא שיכשיל בזה רבים ח"ו, וגם נוציא ע"ז אלפים הייטב בעיני ד' חלילה חלילה.

הנה אנחנו מקפידין שלא יהי' ולא ישהה מתחלת נתינת מים לקמח עד שתוציא המצה מהתנור אלא ב' או ג' מינוטין אע"ג דשיעור חימוץ הוא י"ח מונטין מ"מ במדינתנו זריזין במצוה זו אפי' הפחותים ובכל זה חלילה ללוש עיסה כשיעור חלה כמבואר בש"ס וש"ע קפידא לפיסחא, כי אם העיסה יותר גדול משיעור חלה אין ידים שולטות להצילן מחימוץ, וגם שלא יהא שום

מצות מצה בשלימותה

חמימות בחדר ששם עורכין המצות עד שיניחנו על הפאל"ה שסמוך לנתניה לתנור, ממש אפי' רגע כמימרי'.

ואמנם שמעתי מפי הרב הצדיק מו"ה בנימין פאלנער נ"י, וגם ראיתי במכתבו סדר אפיית מצתכנו ילושו עיסה גדולה מאד מאד ונערים בתורה ובחכמה יעסקו בו, והוא בספל אפי' חצי שעה, ועוד כמה מצות מסודרים זו אצל זו לתנור הניסק ושוהים שם בחום גדול טרם ינתנו אל תוך התנור, ואין ספק שכל א' מהנ"ל גורם חימוץ, הן גזיל העיסה, הן שיהוי זמן רב כנ"ל והן החימום אצל התנור

והמהדרים במצות האופים מצות בע"פ, לוקחים עיסה קטנה מהעיסה הגדולה כשיעור הנצרך לו וחולק ממנו מצות להעורכים ומסייעים והנותר בידו חוזר ונותן לבעלי העיסה גדולה המה הנערים השומרים תמי' נשגבה בעיני איך היתה הוראה הרעה הזאת בקהל עם ד' שומרי תורה ויר"ש כו'.

ע"כ התחזקו והתאמצו אתם אצילי ישראל ועשו כמו שאנחנו עושים פה היום בכל בית אפיית מצות צומד יומם ולילה משגיח א' בן תורה המשגיח על העושים להשמר מכל מכשול, ועכ"ז ת"ח שבעירנו סובבים בכל יום פעמים פתאום בכל בתי אפיית מצות לראות מה ומי העושים והאופים וכל דבר קשה אליהם יובילו והמה יורו יורו.

ענף ב

(א) בא"א בטשאטש (ה' פסח) כ' שצריכין להחמיר בפסח כל החומרות.
(ב) בתהלה למשה (הנהגות בעל ישמח משה) שכ' שהי' מנהג הגה"ק בעל ישמח משה זצוק"ל להחמיר בפסח כל החומרות, והיינו שכל חומרא בלי יוצא מן הכלל שמצא באיזה ספר ואף שלדעתו לא הי' מקום להחמיר ואפי' שחק בו, מ"מ לעצמו החמיר.

(ג) גם הגה"ק מהר"נ מושרנובל זצוק"ל הי' מחמיר בפסח בכל החומרות (הנהגות מהר"נ - בסוף מאור עינים).

(ד) פוק חזי מ"ש הגה"ק בעל דברי חיים מסאנו זצוק"ל (ד"ח ח"ב יור"ד לט), נידון אחד שהי' מלעיג על חומרא, וזל"ק; ואל יאמרו ח"ו כי אני מחרף את אשר לא ידעתי כי זאת אומר בטח מי שהוא בעל אמונה בדת הישראלי וירא ד' לא יבוא לחרף למי שמחמיר באיזה דבר חומרא, ומסתמא אפי' פשוטי והמוני עם לא יבוז אתכם מחמת שנהנתם חומרא ורק נמצא איזה אפיקורס, על אלו אנו מתפללים בכל יום ולמלשינים אפילו באינם ידועים, עכ"ל. **תסמר שערות ראש.**

(ה) באזהרות להרא"ש מוסטאלין (נר' בריש ס' בית אהרן) כ' דהמשחק ממרה או מעשה טובה הוא משורש גיחזי.

(ו) הגה"ק בעל בני יששכר זצוק"ל (תשרי מאמר ד), דהנהוג במדת חסידות יש לו שמירה יתירה ועדיפא משאר בני אדם.

ז) וכי שם להלן (מאמר י) דעי"ז זוכה לאור המקיף, (והמעין בדברי האריז"ל המובא במ"א או"ח ט"ו ב' בקיצור, יראה דאור זה סגולה נפלאה לזכרון ע"ש בכה"ח ותבין).

ח) בראשית חכמה כ' דהמתלוצצים על המחמירין כמקצץ רגלי מביאי דורנות למלך.

ט) בא"ח להרא"ש (סי' ע"ו) כ' אל תניח דרך חסידות אע"פ שמלעיגים עליך, ע"כ.

י) במסלת ישרים פ"כ כ' דדבר שחייב לעשות עפ"י הדין אין לחוש מהמלעיגים.

יא) בשו"ת מהרשד"ם (יור"ד קצ"ב) שראוי לאדם להסתכן כדי לקיים מדת חסידות, ומעשה דר' טרפון בפ"ק דברכות שאני דחששו שמא יטעו ויקבעו הלכה כן לדורות, ע"ש.

יב) בירושלמי מובא בר"ן יומא פ' יוה"כ שכעס אליהו על ר' יהושע בן לוי מטעם שלא עשה מדת חסידות.

יג) בתו"ט (פ"א דשבת משנה ט) דשוא"ת יכולים להחמיר אפילו לעשות כב"ש, ע"ש.

יד) וכן מוכח להדיר בס' חסידים סי' תתפ"ח, ע"ש.

טו) בט"ז או"ח תקנ"א סק"י דמותר להחמיר כמ"ד שנדחה בש"ס אלא שאסור לומר שמחמיר כוותי' אלא יחמיר לעצמו דרך לפנים משורת הדין ולא יאמר כלום.

טז) וע"ע מ"א ס"ג ב, ופמ"ג שם, ומ"א ל"ב, ח, ועי' פי' החרדים על הירושלמי סופ"ב דברכות, שע"ת רס"ב בשם שע"ת ג, א, פ"ת יור"ד רמ"ו, יש"ש חולין פ"ח, מובא בש"ך ט"ו פט, רמב"ן קידושין לא, וריטב"א שם, שער יוסף (להחיד"א דף כה ע"א), ברכ"י יור"ד של"ג א, יד אהרן או"ח יז, יד מלאכי ח"ג של"ו, שנות אליהו ברכות פ"ק מ"ג, ושבת פ"ק מ"ג, פמ"ג תע"ב ו, יעיר אוזן פ. יג, פתח עינים ב"מ ל, תפא"י ברכות פ"ק מ"ג, כה"ח תע"ב מג, שמ"ק ב"ק פז, בשם מאירי, חק יעקב תע"ב י.

יז) וע"ע בב"י או"ח סי' כה, ופ"ו דמאי משנה ו, דע"ת יור"ד סי' ל"ה סק"י.

יח) במחבר"ר תס"ז ה, כ' ו ז"ל: כ"ע ידעי דבפסח כל אחד מחמיר לעצמו ועושה גדרות וסייגים כי רב הוא תוקף איסור חמץ החמור מכל איסורין שבתורה כאשר בירר הרדב"ז בתשו' דפוס פיורדא סי' מתוק, ואינו יוהרא ולא דבר תמוה כי כל העם מקצה יודעים היו כמה מיני חומרות עושה כל אחד כאשר תאוו נפשו ונכחה"ג ליכא משום לע"ז, ומיהו את צנועים חכמה להחמיר כרצונו בביתו ובחומותיו ולישמט כל מה דמצי שלא לגלות מסתוריו, ואם הגיע להוראה גם הוא יורה עפ"י הדין דוקא, ע"כ (כמוכא בכה"ח תס"ז ע"ב).

יט) בס' מועד לכל חי (להגר"ח פאלאג"י) כ' וז"ל: לא תתגודדו ליכא בחומרות דפסח וגם אין לחוש ליוהרא, כי משפחה ומשפחה מנהג אבותיהם

בידיהם כו', ואפי' מי שאינו נוהג חומרות כשרידים אשר ד' קורא, אפי' מה טוב דבימי הפסח יקיים אשרי יושבי ביתך טפי משאר ימות השנה, ע"כ (סי' ב, או' טוב).

כ) ואענה גם האסקופה הנדרסת חלקי בטעם לשבח להחמיד עפמ"ש הארזי"ל בשער המצות עה"כ תזת אשר לא עבדת את ד' בשמחה וגו', כי האדם נוטל שכר על עשיית המצוה בשמחה יותר ממצוה גופא, וכ"כ ג"כ באור צדיקים (סי' כ"ד ה), ובמה יודע איפוא פנימיות מחשבתו ותשוקתו האמיתית ששָׁשׁ ומתפאר לעשות דצון קונו, רק אם מחמיד על עצמו יותר מחובו העיקרי אות הוא להעושה בשמחה, ובוה נכנס בגדר עובד מאהבה ששכרו יותר פי כמה מהעובד מיראה, (עי' רש"י ואזחנן בסופו, ובאור החיים שם).

כא) עוד אני מדבר כי ע"י החומרא זוכה לנשיאת פנים מאת ד' (שהוא שלשלת דהבא שבו תלויים כל השפעות טובות) כמבואר בדחז"ל (ברכות כ:): שענה הקב"ה למלאכיו דישראל זוכין לנשיאת פנים בשביל דיקדוקם וחומדותיהם, ע"ש.

פרק ב

— א —

עשיית המצוה בשלימותה

בספר אגרא דפרקא אות נ"ד פירש בשם ספר ע"מ ח"א פי"ג, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, „אשר יעשה טוב מיותר. אך הפי' הוא שאפילו במעשה המצוות שלנו יש בהם כמה וכמה חסרונות. וז"ש שאין צדיק אשר יעשה מעשה הטוב בלא חטא וחסרון, ע"כ. וכתב, וכך קבלנו מתלמידי דודי זקני הרב הקדוש מוהר"ד אלימלך זצוק"ל שאמר, שע"כ במעשה של הנבדא מוכרח להיות חסרון, כי רק הבורא הוא השלם. וכשמעיין האדם בעבודה ותורה ומצוות שעושה ואינו מוצא בהן חסרון, בודאי הוא שכל אותו המעשה לא טוב הוא, עכ"ל.

— ב —

יקנה כל צרכי יו"ט במעות כשרים ולא משאר איסורים
שאו נותן כח לסט"א

עיי' בספק קב הישר (פרק פ"ט) שכ' ח"ל: (ד) וכל מה שיקנה לצורך ביתו יאמד בפיו שאני קונה זאת לצורך החג וכמ"ש וצריך להזהר שלא יהיה במעות כמה שיקנה לצורך חג הקדוש הזה שום גזל או פרוטה משאר איסורים כי אז

נותן כח להס"א שיהיה להם חלק בקדושה וקיי"ל דחמץ אוסר במשהו. וכחאי לישנא כ' תלמידו בסה"ק יסוד יוסף הנ"ל. ומעניין מ"ש בקב הישר (פמ"ו ד) ויש עוד דבר המעכב את התפלה אף שהבגדים הם מנוקים מכל טינוף, ואין בגדיו שעטנו אמנם אינם נקיים מגזל נו', ובכל פעם שמתכסה בו להתפלל מעורר חטאיו ופשעיו, וזרקין תפלתו בפני החיצונים אוי לו ואוי לו לנפשו, ע"ש. ועמ"ש במסלת ישרים (פי"א) וז"ל אמנם כללו של דבר כמו שחמדת הממון רבה כן מכשלותיו רבים, וכדי שיהי' האדם נקי מהם באמת עיון גדול ודקדוק רב צריך לו, ואם נקה ממנו ידע שהגיע כבר למדרגה גדולה, כי רבים יתחסדו בענפים רבים מענפי החסידות ובענין שנאות הבצע לא יכלו להגיע אל מחוז בשלמות, ע"כ.

ועיין אוה"ח תבא (סוף ד"ה יפתח ד') וז"ל: בא הכתוב להודיע כי אין יעוד למ"ע אלא אחד שהקדים להם שמירה מלא תעשה שאל"כ זבחי דשעים תועבה, וכל מצוה שעושה בעל עבירת שורה עליה סטרא אחרא ואינה עושה פרי כו' עכ"ל.

- ג -

שמירה וזהירות ככל המאכלים בפסח

הרה"ק מוהר"מ מקרעטשניף זצלה"ה פירש בהגדה בשאלת מה נשתנה, הלילה הזה כולו מצה, ולכאורה קשה וכי מצה בלבד אוכלים כליל זה, והלא אוכלים גם שאר מאכלים, אלא יבוא ברמזו, שכל המאכלים שאוכלים בפסח צריך להיות כהמצות, כמו שהמצה אין שום חשש חמץ ח"ו, כי נעשה ונאפה בשמירה יתירה, כמו"כ שאר המאכלים בפסח ג"כ צריך להיות בשמירה נעלה כ"כ כהמצות. וזהו כולו מצה, היינו כולו כמצה, ודפח"ח. ספר רזא דעובדא (שער האותיות ע' צ"ה).

- ד -

הכלטת חיוב המצוה

ובספר מעשה רב להגאון מווילנא ז"ל אות קפ"ה כתב, דבמוצאי יו"ט היה משתדל לטעום חמץ, והיה נמנע לאכול לאחר פסח מצה שיוצא בה ידי חובתו בפסח. וכל זה להיכרא לעשיית המצוה, שאין עושין אותה להנאה אלא מפני גזירת הבורא יתעלה שמו. משמע שמצוה איכא בזה להראות שיותר אין אנו מחוייבין לאכול. וכן ידוע, שהרב הצדיק הקדוש מצאנו זצוק"ל עשה במוצאי יו"ט של פסח הברלה על שכר.

ובמהדרי"ל הלכות פסח דף י"ט כתב וז"ל: במוצאי פסח כלילה לא היה שום חמץ בבית מהר"ש, ולא חשו, ואכלו מצה, עיין שם.

פרק ג

- ה -

הטורחא במצות מצה

פוק חזי מני גברי רבה דקמסהדי על גודל תיקון הנפש הנעשה ע"י הטירחא, עמל, ויגיעה, וזיעה, לצורך המצות, שע"י זה הורג מכרית ומכלה כל המזיקין ונגעי בני אדם שנבראו ע"י פנמי נפשו, הלא המה: קב הישר פרק ד' (לעיל או' ו') וברברי תלמידו יסוד יוסף (מובא לעיל אות ט', ועי' פסקא אחרונה דלשם דברים בוערים כלפיד אש ונוקבים הלב לבית חללו).

וכחזיון הלזה תמצא במשנ"ח מס' ניסן פ"ג או' ג, וכן בט"ז או"ח סי' ת"ס בשם קבלת האריז"ל. ועי' כו"ח (ת"ס יט), שהעיר דכלשון הט"ז שכ' קבלת האריז"ל מועתק אחריו בשאר אחרונים, מיהו לא נמצא בשמנה שערים שסידר מהר"ש ויטאל ז"ל כ"א בסי' מ"ח, וכן החיד"א (בס' קל"ב) לא כתבו בשם האריז"ל, ואפי' שהוא משאר ספרי המקובלים או' מס' הנ"ל (משנ"ח) ומ"מ יש ליוזר שלא ינטף מזיעתו על העיסה דאיכא למ"ד זיעת האדם כמי פירות, וממהירין להחמיץ עם מים כנו"ש סי' תס"ב, ע"כ.

- ו -

חביבות המצות

(א) עי' בשלה"ק מובא לעיל (או' ח') שראה בני עלי' היו מנשקין המצות והמרור וכל המצוות בעת מצותן כו' והכל לחבב המצוה. וכ"ה בשמו בא"ר תפ"ו סק"ד.

(ב) וכ"כ באגרא דכלה (וירא) המחכבים מצות בוראם נוהגין לנשק המצה והמרור והד' כוסות להורות חשקם ותשוקתם בדביקות לעשות רצון קונם בדביקות רוחא ברוחא.

(ג) בס' בארות המים (יונו א' דפסח) אמר הרה"ק (מהרצ"ה הכהן הגדול מרימענוב זצ"ל) לו הי' חושש מהמון עם הי' לוקח המצה לביהכ"נ כמו הלולב והאתרוג והי' עושה נענועים.

(ד) בשערי רחמים, מנהגי הגר"א ז"ל ה' יו"ט או' קט"ו וז"ל: והי' הגר"א מחבב מאד מצות אכילת מצה כל שבעה, וביו"ט האחרון הי' אוכל סעודה שלישית אע"פ שלא הי' אוכל ג' סעודות בשאר יו"ט, מפני חביבת מצות אכילת מצה שזמנו הולך לו, עכ"ל.

(ה) שגור בפי החסידים כי הק' מהרצ"ה הכהן מרימענוב זצ"ל הי' אוכל בסעודת היום אחרון של פסח כ"ח מצות משום גודל חביבות המצוה החולף והולך. וברחו"ש (הנהגות מונקאטש) כ' וז"ל: ורבינו הי' מספר בשם הה"ק מהרצ"ה הכהן הגדול מרימענוב ז"ע שמחמת חביבות קדושת המצה הי' פע"א אוכל ערך כ"ב מצות בבת אחת אף שבפעם אחרת לא היתה אכילתו מרובה.

ו) נכון להסיק התנור כליל כדכיון דאתעביד בה מצוה חדא יתעבר מצוה אחרת, ומהר"י הי' רגיל לעשות ממנו הסק כפי התנור בשעת אפיית המצות משום דיש שבח עצים בפת, (מהר"י, קצ"ג, כנה"ג, כה"ח תס"א ח), ויש שכתבו נוהגין להסיק התנור למצות בעצי ערבה של לולבין שהיו לו בסוכות (דרשות מהר"ל) וחק יוסף או' ו, כ' דיש נוהגין להסיק בסכך של הסוכה. ורש"ל (סי' פ"ז) שראה לאביו ז"ל, שהי' מקובל מרבוחיו לשרוף החמץ בהושענות, ויש זורקין בתנור געת אפיית המצות, ואלו ואלו דא"ח, עכ"ל.

- 2 -

אחריות השגחה על אחרים

א) בשו"ת דבר משה (מהר"ת צ"ח) כ' וז"ל: באפיות המצות אני נוהג להעמיד נאמנים ומשגיחים בבית האופים שישגיחו על הכל שיהי' בהכשר ויתרון ואני מזהירם ומלמדם פרטי דינוי לישא, ואפיות המצה, ומה שנחוץ לשום עינא פקיא על ליבון והכשר התנור מחמץ למצה כדינו, ולהשגיח על הספלין שלשין בהם והשלחנות שערכין עליהם והעצים המגלגלים והמרדות שיהיו חלקים בלי שום סרק וגומא, והעיקר שיהיו עומדים ע"ג המסייעים לראות שיהי' הכל נעשה בזהירות וזריזות יתירה כו', ואולם בכ"ז מהראוי לכל מי אשר נגע יראת ד' בלבו שיהי' הוא בעצמו עומד ומשגיח באפיות המצות שלו וכן היו עושים גדולי הראשונים ז"ל, ע"ש.

- ח -

מטירת נפש למצוה

ע"י טעה"מ קו"א עמוד רכ"ז וז"ל: וכעת השגתי מכתב מהרב הה"ג מו"ה פנחס הלוי הורוויץ נ"י [וצ"ל] ראב"ד דק"ק קאסוב (הוא בעהמ"ח פתחא זוטא) ששמע מכמה חסידים שהיו בצאנו בשנה האחרונה קודם פטירתו שאמר קודם אכילת מרור, ידוע שאם יתנו לי כל הללי דעלמא לא אוכל לאכול כזית מרור עכ"ז כיון שהוא מצוה נהי שהוא מצוה דרבנן הנני מוסר נפשי ואוכל, וכירך על אכילת מרור ואכל, ואח"כ בעוה"ר הקיא תיכף, ע"כ.

פרק ד

מקורות הש"ס והפוסקים, שחובה על כל אחד לעמוד ולעסוק באפיית המצות שלו, ולא תיעשה ע"י אחרים, וכן נהגו כל צדיקי וגדולי הדורות.

א) ע"י גמרא (שבת קיט.) שהיו בוקעים העצים והדליקו האש לכבוד שבת. ומוכח מזה שלכבוד מצוה מותר גם להח"ח לעסוק במלאכה, ובירושלמי (פסחים

פ"ג ה"א) ר' חנינא הלך לבית הרחיים. ובשו"ת חות יאיר (סי' רה) כתוב, מה שנוהגים הרבנים לעסוק בשאיבת מים ברה"ר לצורך מצות מצוה אע"ג דזה מלאכת בזיון כמש"כ לחוטבי עצים ושואבי מים. זהו מפני שירדע לכל שאין מקבלים שכר עבור זה, והם עמלינו לשם שמים, ועי' בטור (חו"מ סי' ערב) בשם הרמב"ם, שאם הוא חסיד ועושה לפניו משורת הדין אפי' הוא הנשיא הגדול ורואה בהמת חברו כו' פורק וטוען עמו. ועי' בגמרא (פסחים סה:): שהיו מפשילין הפסח מאחריהם, ואמר רב עיליש, טייעות. וביאר בהגהות יעב"ץ דקמ"ל בזה שכך נאה לעשות מפני חיוב מצוה, להקל אדם בכבוד עצמו.

(ב) ועי' בגמרא (חולין ז). ההוא גברא דהוה דארי חטי לפסחא ונפסק הנהר בשבילו, משום דבמצוה עסיק. ונגמרא (פסחים קטז). לחם עני, מה עני הוא מסיק ואשתו אופה כו'. ומגמרא זו כתב הרא"ש (פסחים פ"ה סי' כו) דדרך בעלי מעשה וחסידים מחמירים על עצמם ולשין ואופין בעצמן. ובבאר היטב (תס סק"ד) כתוב בשם האריז"ל שע"י הטירחא בעסק המצות עד שמזיע זה תיקון להוצאת ז"ל. ובשו"ת אבני נזר (סי' שע"ב) מתמרמר מאד על מה שנפרץ הדבר שאין בע"ב אופין המצות בעצמן, ומקדם, ודרכו של האופה הסותר שלא להשיגח כל כך כי מגמתו למעט ההוצאות, וכתוב בזה"ק (פ' תצוה) דעיקר דין דראש השנה למאן דלא נטלי מיכלא דאסוותא כו'.

(ג) כתוב בחק יעקב (תס סק"ד) דאפי' נשי ישראל אין נאמנים לענין אפיה ולישת המצות, דהרבה דברים יעלו על לב הנשים שזה מותר, ולכן רוב הרבנים ות"ח עומדים על הרקידה והלישה והאפיה, ועי' ברמ"א יו"ד סי' קכז ס"ג) והש"ך (שם סק"ל) דבאיסור שיש בו צדדים להקל או שיש בו טרחא אין הנשים נאמנות משום דעצלניות הן ומקילין. ובשו"ת דברי מלכיאל (ח"ד סי' כא) כתוב דגם לאנשים הסותרים באפיית המצות אין להאמינם, דלא עדיף מטבח דפסקינן ביו"ד (סי' יח סי"ח) שאם הוא נוטל שכר רק מן הכשרות יש לחוש שיקיל כדי לקבל שכרו, וה"נ יקיל בדברים הצריכים זהירות כדי שלא להפסיד ממון.

(ד) הרא"ש ז"ל הי' משתדל בעצמו במצת מצוה ועומד על עשייתה ומזרז העוסקין בהם ומסייע בעריכתן, וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא עצמו בעשיית המצוה (שו"ע שם ס"ב). והנה המג"א בס"ק א' כתב הטעם משום דמצוה בו יותר מבשלוחו וכן העתיקו אחריו כל האחרונים. ובאמת המעיין בלשון הרא"ש בפ' כל שעה סי' כ"ו יראה שיש בזה גם טעם אחר וז"ל הרא"ש שם, ובעלי מעשה וחסידים והתמימים מחמירין ע"ע וכו' ולשין ואופין בעצמן כההיא דאמרין מה דרכו של עני הוא מסיק ואשתו אופה וכן היא גם בטור כאן, הרי שעיקר הטעם משום דבאופן זה מיקרי לחם עוני טפי, אח"כ ראיתי בבאיור הגר"א הביא ג"כ כנ"ל ועי' בתו"ש שכ' דמ"מ הרבר פשוט דלרינא אין זה מעכב דשפיר מקרי לחם עוני אפי' בשנעשה ע"י משרתים רבים כדנקט גם הרא"ש ז"ל רק לשון שהיו מחמירין ע"ע, וגם הדבר פשוט שאעפ"י כשיך בדבר גם טעם המג"א ז"ל ועיי"ש בטו"ז ס"ק ב' בשם האר"י הקדוש שיטריח עצמו במצה של מצוה עד שיתחמם ויזיע ובוה ישבר הקליפות שנולדו מש"ז

לבטלה, ומהרי"ל פסק לזוהר לכתחילה בכל המצות לעמוד על גביהן בשעת עשייתן כי רבה המכשלה וכ"כ הח"י שם בשם השבולי לקט שאין להאמין לנשים בענין הלישה והאפייה כי כמה דברים יעלה על לבם שהן מותרות וגם השכחה גורם אצלם לעשות דבוי שלא כהוגן, וע"כ רוב הרבנים והח"ח עומדים בעצמם על הרקידה ולישה ואפייה [משנה ברורה שם ס"ק ו'].

(ה) וכ' בשו"ת דבר משה מהר"ת (סי' צ"ח) וז"ל: באפיות המצות אני נוהג להעמיד נאמנים ומשגיחים בניית האופים שישגיחו על הכל שיהיה בהכשר ויתרון, ואני מזהירם ומלמדם פרטי דיני לישה, ואפיות המצות, ומה שנחויץ לשים עינא פקיאח על ליבון והכשר התנור מחמץ למצה כדינו, ולהשגיח על הספלים שלשין בהם והשלחנות שעורכים עליהם והעצים המגלגלים והמדרות שיהיו חלקים בלי שום סדק וגומא והעיקר שיהיו עומדים ע"ג המסייעים לראות שיהיו הכל נעשה בזהירות וזריזות יתירה ולא א' חכמים שיעור מיל לחימוץ אלא כשעדיין לא נתחמם הבצק אגל לאחר שנתחמם ע"י עסק הידים, וכן בכ"מ שמרגישין חום הוא ממהר להוזמץ מיד וצריכים לתת עין ולב ע"ז שלא יניחו העיסה בלא עסק אפי' רגע א' ושיצננו המסייעים ידיהם כשמרגישין חום בידים מרוב העבודה, ולהחליף המדרות בכל פעם. ואולם בכ"ז מהראוי לכל מי אשר נגע יראת ה' בלבבו שיהיה הוא בעצמו עומד ומשגיח באפיות המצות שלו וכן היו עושין גדולי הראשונים ז"ל. ושמעתי למי שהי' נאה דורש ע"ז שהרי מצינו לרו"ל שא' כל מה שעשה א"א בעצמו פדע לו הקב"ה בעצמו וכל מה שעשה ע"י שליח פרע לו הקב"ה ע"י שליח. והנה עתה נלמוד ק"ו עאכ"ו בדבר"י שעשה הקב"ה בעצמו וכמו שדרשו חז"ל אני ולא מלאך אני ולא שדף ודאי שיש לנו להתעסק ג"כ בכל עניני פסח מיוחדים להצלת הקב"ה אותנו בכבודו ובעצמו שנעשה גם אנחנו הכל בעצמינו לא ע"י שליח ומהראוי לכל איש להכין בעצמו מים שלנו לאפיות המצות שלו כי האופים מעדבים ומוסיפים על המים שלנו שאר מים. ובעינן שיהי' רוב ממים שלנו ולכתחילה טוב שיהיה שני שלישים ממים שלנו והאופים אינם זהידים לדקדק כ"כ גם צדיקים לזוהר שיעברו על המים שלנו משעה שנשאבו סמוך לכה"ש שנים עשר שעות הא לא"ה כבשנת העיבוד רלפעמינו הלילה קצרה ואין י"ב שעות עד אוד היום צדיך להמתין עד שיעבור י"ב שעות שלימות וכן צדיך שיעמדו בתלוש כל הלילה ואפי' אם הלילה אדוכה יותר מי"ב שעות אסוד ללוש בהם קודם שיאיר היום והעולם אינם יודעים להזהר בכ"ז ע"ש.

(ו) בטור או"ח סי' ת"ס כ' וז"ל: ורב האי גאון כתב וכו' ובעלי מעשה וחסידים מחמירין על עצמם כגאונים המחמירין ולשין בעצמם ואופין כהאיא דאמדינן מה דרכו של עני הוא מסיק ואשתו אופה לכן מצוה על כל אדם להשתדל בעשיית המצות ובאפיותן וכן היה נוהג א"א הרא"ש ז"ל היה משתדל בהן ועומד על עשייתן ומזוז העוסקים בהן והיה מסייע בעריכתן ע"ש. וכ"כ הדוקח (סי' רע"ג), והמדרכי פ"ק דפסחים, והגהות מיימוני פ"ג, וע"ש בכ"ח, ובטו"ז (סק"ב שם) דבספר כוונות האר"י כ' שיטרח עצמו במצה של מצוה עד

כי יתחמם ויזיע ובוזה ישבר הקליפות שנולדו מש"ו לבטלה ע"ש. ועי' בס' קב הישר (פרק צ' אות ג') באריכות דפח"ח.

(ז) ובשו"ע או"ח (סי' ת"ס ס"ב) כ': הרא"ש ז"ל היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתן ומזרו העוסקים ומסייע בהן בעריכתן וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו בהמצוה. ובמג"א (שם סק"א) דאמרינן רפ"ב דקדושין מצוה בו יותר מבשלוחו, ובחק יעקב שם כ' וכ' בש"ל ואפי' נשים של ישראל שלא למדו ענייני פסח אין מאמינים להם לענין אפיה ולישה בפסח לכך רוב הת"ח ורבנים עומדים על הקזירה ועל לישתה ועל אפייתה כי כמה דברים יעלו על לב נשים שהן מותרות או שמא שוכחת ועושה דבר שלא כהוגן ואינה יודעת שכר מצוה והפסד עבירה ואם אדם עומד עליהם יותר נוהרות עכ"ל.

(ח) עיין בספר שו"ת אבני נזר (סי' שע"ב) שכ' שם וז"ל: מכתבו הגיענו בדבר המאשין מצות. האמנם כי לא ראיתי המאשין מעולם, בכל זאת נכונים מאוד דברי הגאון מקוטנא זללה"ה. כי מאחר שהגדולים שלפנינו אסרו והרעישו מאוד על המתירין יהי' מאיזה טעם שיהי' בטח הי' להם טעמים נכונים. מי הוא אשר יסיג גבול אשר גבלו הראשונים כמלאכי השרת ולא יירא מהכוות בגחלתם.

והנני להזכירו דבר בעתו כי שומעתי שנפרץ מאוד באיזה עיירות אשר אינם אופים מצות כל בעל הבית לעצמו, רק אחד אופה למכור. ורע עלי המעשה מאוד. האחד כי אם הבעל הבית אופה משגיח על המצות, וכל אחד חרד על המצוה ורואה שיהי' על צד היותר טוב, ודיני אפיית מצות רבו כמו רבו. לא כן אם אחד אופה כדי להרויח כל מגמתו למעט בהוצאות ולא ישגיח כל כך על המצוה. השנית מי זוטר מה שאמרו במדרש בשכר שטוחנין ולשין את המצות, ואם כי בטחינה הדבר קשה, על כל פנים בעיקר מצוות שימור דלישה, למה נמעט במצוה חביבה מאוד פעם אחת בשנה ויקנה מצוה מן השוק כחוטף מצוה מן השוק.

על כן אם יוכל לבטל מנהג הרע הזה לגמרי מה טוב. אך גם אם אי אפשר, על כל פנים ידרוש ברבים כי איש אשר יראת ד' נגע בלבו, ילך בדרך שדרכו אבותינו וכל איש יאפה מצות לעצמו, וישמח במצוה הבאה לידו. ובטח זכות זה יעמוד להם ביום הכסא, כמבואר בזהר הקדוש, כי עיקר הדין בראש השנה למאן דלא שקיל מיכלא דאתוותא. והי' בזה שלום, עכ"ל.

(ט) בספר שער המלך (פ"ד) ב' וז"ל: כל ב"י שיש בו דיעה יראה בעצמו להתעסק בעריכתן ולישתן ואפייתן ושיכוון בהם לשם מצה של מצוה המרמוז אל השם ידו"ד כמו שזכרתי בפ' הקודם. ומה נשתנה הדורות האחרונים מן הדורות הראשונים אשר אמרו חז"ל מחלקין קליות ואגוזים להתנוקת כדי שישאלו לפי שהתנוקת א"י מאומה ולכן חולקין להם בכדי שהבנים ישאלו על הפס"חים ויודיעו להם כח מעשיו של הקב"ה. ועכשיו התנוקת עוסקים הכל מערכין נשים וקטנים מתעסקים בעריכתן ולישתן והב"ב אינו בביתו וטרוד בעסקיו עסקי עה"ז אח"כ הוא שואל מהם וצריך להזהיר גדולים על הקטנים שלא יתנו להקטן להתעסק כיון שאין בהם דעת ואין בקיאיין בשימור ומצוה בגדול כי ע"כ נקרא

לח' עוני כמו העני המהפך בחררה ועושה בעצמו כן צריך כל איש לעסוק במצותו ולא תהא המצוה בזויה עליו הואיל ומצותה בכך ויפנה מכל עסקיו ויעסוק במצוה לא יידע אתו מאומה כ"א הלחם אשר הוא מחויב לאכול ויעלה לשם חובה לצאת י"ח ולא יעבור על המצו"ת ומצוה שבאה לידו אל יחמיצנה כי זה כל אדם זהיר וזריז ובמקום זריזין יאפה אותה וע"י יהיה הגרמה ועיקר שלא תהיה שהיה כי השהיות מצטרפות וכמו שהשהי' פוסלות בשחיטה כן השהיה פוסלות בעריכה ובלישה לכן יהא הב"ב זריז ונשכר שישפוך חמתו על עצים ואבנים ולא יחוס על התנו' שלא יותץ. ועל סידור גזירי העצים שצריך להרבות עצים על האש ומחמת שיש בזה ח"ב ביותר צריך לזרז אש תמיד תוקד לא תכבה בכדי שיהא התנור חם מאוד ושבתו רבנן לדיציב' שאינו חם ואינו חוש' על עץ ואבן וכשיראה שאין התנור מחזיק חום כפי צורך האפייה יפסוק מלאפות ויסיקו את התנור בהיסק גדול, עכ"ל.

(י) כתב בקו הישר, יש קבלה בידי כל טורח שאדם מטריח את עצמו לכבוד יו"ט של פסח והוא עיף ויגע בהטורח, אזי העסק הזה הוא הורג כל המזיקים הנקראים נגעי בני אדם, ועיין בשו"ת חות יאיר סי' ר"ה שכתב דהטעם הוא משום דקיי"ל מצוה בו יותר מבשלוחו ואמרו בפר' כל כתבי הגדולי ישראל היו עושין בעצמם לכבוד שבת ולא תסבור דהיינו דוקא לפי שהיו עושים בביתם ובחומותם, לא כי אפי' בפרהסיא מצוה להתעסק לכבוד קונו וזה במצות שבין אדם למקום. ועיי"ש באריכות.

וכ"כ החיד"א בצפורן שמיר אות קל"ב, ועיין בדרשות מהרי"ל ה' תיקון המצות שכתב ג' טעמים ע"מ שצריכים עבור זה להשתדל לעשות בעצמו. (יא) בס' אוה למושב (דף י"א) הובא קורות חייו של זקני הח"צ ז"ל ושם כ': הוא תיקן בבית המדרש דקלויז ללמוד בכל בקר ברבים אחר תפלת שחרית פרק מתנ"ך ובין מנחה למעריב פרק משניות עם כל המפורשים על בוריה כאשר עד היום עושים. והשלחן אשר למז' עליו עדיין קיים ולומדים עליו בקלויז. והוא היה הראשון בדבר מצוה לזכותם ביין לקידוש ולהבדלה שלא היה נמצא לפניו יין כשר במקום הלז. והוא שלח אושים לאיטליא ולצרפת לעשות יין כשר. ועוד היו מזוללים בימיו בעשיית המצות ותיקן שישגיח על עשיית המצות אדם כשר וירא ד'. ועוד הזהיר את העם שלא לאכול בפסח למדוד קדיין, כי בשיעור קטן אין יוצאין בו, ובשיעור גדול הוא סכנה. לכן תיקן שיהי' לוקחים לאטוג הנהוג בהאמבורג ואמ"ד (שו"ת ח"צ קי"ט). ועוד היו מרגנים על ההרסים הנמצאים בהאמבורג שהם בחשש מורכב וכו' (ח"צ קס"א) וכו' והי' מוהל נפלא וכו' ע"ש. וכ' בס' מזכרת לגדולי אוסטריה ע' ר"ד מרגניתא טבא דד' מאיד (הגה"ק רבי מאיר מדגליות זצ"ל אבד"ק אוסטריה. בע' שו"ת „מאיד נתיבים“) יש בידי דבר אמיתי ששמעתי מפי זקן תורני נאמן ששמע מפי זקנים נאמנים אשד פעם אחת ביום י"ג ניסן לפנות היום הלך הגאון והחסיד ר' מאיר וכדו בידו לשאוב מים שלנו למצות מצוה, ואז הי' הפשדת שלגים בכל הדחובות רפש וטיט והדרך הי' מקולקל מאד ויהי בדרך פגע גו הדח"צ רב ייב"ו ז"ל אמר אל הג"מ מאיד

ז"ל רב הגליל (לאנד רב) מדוע אתם הולכים ברגליכם ברפש גדול ובדרך רע כזה? ויען ר' מאיר ויאמר מצוה גדולה כזו שיש לי דק פעם אחת בשנה חביבה עלי בשעתה ולא אוכל למסרה ולתת אותה אל הסוס. כשמוע הרה"צ רב ייב"ו הדברים יוצאים מפי ר' מאיר קפץ מן העגלה וילכו שניהם יחדיו.

(ג) בשו"ת תידוש ויצהר (קצ"ב או' כח) כ' בתוך הדברים וז"ל: ובענין שכ"א יהי' בעצמו בעת אפיית המצות שלו. הנני רגיל לומר בדרושיי לשה"ג ממש"כ בס' באר מים חיים (פ' חיי) ויאמר אברהם וגו' זקן ביתו המושל וגו' דק' למה פרט הכ' כל סימני עבדו וכו' אמנם הכ' מגיד בזה צדקת א"א אשר בהגיעו לעשות אחת ממצות ה' עשה בכל התחבולות לעשותו על צד היותר טוב ופחד ורעד על אחת מני אלף אולי יארע לו דבר תקלה וכו' ואף באליעזר עבדו שהי' נאמן ביתו וכו' ואחר כל הנאמנות לא מסר בידו ענין השליחות עד אשר השביעו וכו' ע"ש נפלאות דפח"ח. מכש"כ בענין חמץ במשהו, וחיוב כרת, ולכל מסר קלי הדת, ומאו"ה. וקטניות, איך יכול מי שידאת ה' בלבבו להאמין, ולבלי להיות בעצמו משגיח. ועי' בס' באמ"ח בראשית בפסוק ויצר ה"א וגו' דפח"ח. ונודע הסיפור בס' דברים ערבים מהק' בעל קדושת לוי שהי' בדרך מסעו במדינת הגר. בא באכסניא בכפר ללינת לילה, וראה שבעה"ב איננו רוצה להאמין לא' שביקש להלות לו איזה סכום קטן בגמ"ח. ושוב הי' צריך לשחוט עגל עבור האורחים, והאמין לא' מן האורחים שאמר שהוא שו"ב אף שלא הי' מכירו מעולם ע"ש. ואם מפני הבזיון, או הטרה, עי' גמ' פסחים (דנ"ז) במעשה דיששכר איש כפר ברקאי כה"ג, ונודע מירושלמי בשאלת הרשע מה העבודה וכו' טורח זה שאתם מטריחים וכו' והארכתי בזה בסו"ס צבי לצדיק (דצ"ו ע"ב). ובמלאכי (א' י"ג) במצ"ד. ואפי' במקום שאין חשש לאיסור, ג"כ יש נפ"א לפי הטרחא, וכאשר פי' בכ' ולך ד' חסד וגו' כמעשהו, כי בסחורה אין משלמין יותר בשביל זה שהמוכר הי' לו טרחה יתירה בדרך הובילו הסחורה, כי לפעמים העגלה הלכה במישור בעת שהוביל המוכר את סחורתו, ולפעמים נשברה העגלה באמצע הדרך והי' עמל רב בתיקון העגלה, עכ"ז המקח הוא שוה כשער שבשוק, אבל בעבודת הש"י הכל לפי הטורת עי' בס' תורת יצחק (פ' יתרו), ע"כ.

ועמ"ש בשו"ת דברי מלניאל וז"ל וכל ידא לנפשו יעמוד בעצמו בשעת אפיית המצות להשגיח שיעשו הכל כדין, כי אם ח"ו יכשל באיסור חמץ בחנם יהי' כל יגיעו והוצאותיו לצדכי הפסח, ומי זוטר מאי דכתיב ושמרתם את המצות, וכ"כ בשו"ע סי' ת"ס ס"ב בשם הרא"ש ובח"י שם סק"ד ע"ש, ות"ל אשר מעודי השגחתי בעצמי בעת אפיית המצות בכל העת כפי האפשרי, ובקשתי עוד אחרים אף בשכר לעזור לי בהשגחה כי צריך לזה כמה אנשים.

ועי' מה שכ' בס' שערי טוהר מבעל ברכת הבית זצ"ל (מובא לעיל פ' כ"ג) וז"ל: בענין אפיית המצות לפטח צריך לזהר ולהזהר מאוד שלא יבואו חלילה לאכילת חמץ בפסח, ואף שיש משגיח מ"מ א"א בשום אופן לאחר להשגיח על הכל כאשר בעיני ראייתי, לכן צריך לתקן שיעמדו ב' משגיחים וב' אנשים ללוש, עכ"ל.

(יד) וע"ע בכל הספרים שדבוייהם מובאים בחיבור זה ותראה שכ"א ואחד עומד ומוזהיר שמצוה לעמוד ולהשגיח כ"א על עשיית מצות שלו, ונלאתי להעתיק דברי קדושים בכפילא, והרוצה לחקות על שורשן יעיין נא בדבה"ק. (וע"ע בליקוט שלי במדור אניית המצות, בשם „השיב רחם" קטע המתחיל השתדלות עפ"י עצמו.)

(טו) ואני מהמשתדלים אף לשאר מצות שאני עושה לכיתי לפי שרוב המצות הנעשות בזה"ז אינם עשויות עפ"י דיני הש"ס והמפרשים ז"ל (פר"ח, ת"ס). (טז) ואשה שתטחון ותלוש קמח למצת מצוה תהי' לה סגולה שלא תפיל פרי בטנה מפלת נפלים כמ"ש בס' רפואה וחיים פי"ב דמ"ד ע"ב בשם ליקוטי מהר"ן ז"ל (יפל"ל ח"ה או' ב', כה"ח ת"ס כ'). (יז) מנהג רוב המקומות להשיב שומר על עשיית המצות לעמוד על עשייתן ולזרו העוסקים בהם, ואמנם פשוט הוא שיש למנות איש נכון וחכם וירא אלקים, ולדברים כאלו אין עושין חבורת נשים וקטנים (ס' הזכרונות כ"ד ע"ב, כנה"ג וכה"ח תנ"ז).

(יח) ומה טוב רכל בעה"ב אשר עושה המצה יקח לו ת"ח אחד המקירו ורגיל אצלו שיהי' עומד ע"ג עשיית המצות מתחלה ועד סוף ויתן לו שכרו מושלם, (מל"ח סי' ג, טז, כה"ח ת"ס יב).

(יט) ואפי' נשים של ישראל שלא למדו עניני הפסח אין מאמינים להם לענין אפייה ולישה בפסח משום שצונו המקום להשמר בפסח בכמה מקומות שהוא רבוי דקרא ושמרתם את המצות, וכתוב את חג המצות תשמור, והרבה פסוקים תמצא לע"ז, ומעשים בכל יום שת"ח ורוב הרבנים מניקים את החטה בדיהן ומוליכין אותה אל הרחיים הם בעצמם, ועומדים על הרקידה, ועל האפייה, ועל הלישה, משום שהרבה דברים יעלו על לב הנשים שהם מותרים או שמא שוכחות ועושות דבר שלא כהוגן ואינם יודעות שכר מצוה והפסד עבירה, ואם יהי' אדם עומד עליהם יותר נזהרות (מט"מ תקפ"ג, כנה"ג, כה"ח ת"ס), ובמ"ב ת"ס ו, סיים וכ' לכן רוב הת"ח והרבנים עומדים על רקידתה, ועל לישתה, ועל אפייתה, ע"כ.

פרק ה

בענין מצות מכונות (מאשי"ן)

הנה אין כאן די מקום להאריך בענין מצות מכונות כי הדברים עתיקים ומועתקים בספרן של צדיקים, (ע"י דברי חיים ח"א או"ח כג, כד, שו"ת שם ארי' ח"ב יוד"ד נג, מהרש"ם ח"ב טז, שו"ת מנחת משה ק' חקת הפסת, קונטרס הנספח לשו"ת עבודת עבודה, שו"ת באר משה כו, בשו"ת שערי דיעה ל, מהר"י אסאד או"ח קנ"ז, כתב סופר

בהשטות, דברי מלכיאל ח"ד כ, שד"ח וע' חומ"ץ יג, יב, בית יחזקאל מא, חירוש ויצהר קפ"ח, שו"ת אמרי יהודה בסופו, שו"ת לבוש"מ, (מעדני שמואל רי, כד), אעפ"כ לפטור בלא כלום א"א, ע"כ העתקתי שני תשובות להגאון מופה"ד בעל אבני נור, וגם לרבות הכתוב השלישי שו"ת מאור יהושע להגה"צ מהרא"י פריינד אבדק"ק נאסאה, אשר משם יתבאר כל חמירא של מצות הללו בפסח.

תשובה א

הנה המאשין מצות ידוע לכל כי כל גדולי וצדיקי מדינתנו נ"ע הם אדמו"ר הגה"ק מהרי"ם זצ"ל והגה"ק מהר"א זצ"ל מטשעכנאווי והגה"צ מהרי"י זלה"ה מקוטנא אסרום בהחלט [וגם גאוני צדיקי גאליציא כמו הרב הגה"ק מסאנדץ זצ"ל וכו' אסרום] וידוע כמה הרעיש אדמו"ר זצ"ל מגור על המתירין [לא רצייתי לפרש הדברים משום כבוד המתירין שוכני עפר] עתה מאן ספין להתיר מה שאסרו המה אף אם הי' המתירין רוב הלא בריש פרק ר"א דמילה במקומו של ר"א היו כורתין עצים לעשות פחמין בשבת, אף שחכמים רוב והלכה כמותם, מ"מ היתר גמור הי' להם [ושם בגמ' מפורש כמה שכר טוב הי' להם] ומינה דייק הר"ן בפ' מקום שנהגו דכ"ש כל שנהגו איסור כדברי האוסר ה"ה כאילו קיבלו עליהם לנהוג אותו איסור עליהם ועל כל הנלוים עליהם יעו"ש.

וע"כ המאשין מצות שנתפשט במדינתנו איסור עפ"י כל גדולי מדינתנו איסור גמור וחמור הוא לנו, כמו שהי' היתר גמור הכרתת עצים וכו' אף שהלכה להיפוך, כמו"כ איסור גמור לנו אף אם הי' הלכה כהמתירין, וכ"ש שיש לנו לתפוס שהלכה כאוסרין כי המה הרוב והגדולים בחכמה וביראה.

מעתה מי שיאמר שיתיר בעיר אחת כי מתיירא שאם לא יתיר להם יבאו מקצת אנשים לחמור מזה, אין ממש בדבריו, אף אם הי' מקום לחוש לזה, וכי אומרים לאדם חטוא כדי שיזכה וזכירך מאחר שאיסור גמור וחמור הוא לנו. והמתנצלים להתיר משום שינוי איכות המאשין מאשר הי' אז, הבל יפצה פיהם ואין בדבריהם ממש מכמה טעמים, ואם בשגגה התידו ויחזרו בהם ה' הטוב יסלח להם (שו"ת אבני נור חאו"ה סי' וקל"ו).

תשובה ב

שמעתי ותרגזו בטני כי נתעורר מחדש לעשות מצות על מאשין, וכבר התעוררו הגה"צ האמתים ה"ה כבוד אדמו"ר זצ"ל מגור והגה"ק זצלה"ה מסאנדז והגה"ק זצלה"ה מטשעכנאווי לאסור אותם בהחלט יען כי טומאתם בשוליהם ותחתיהם תעמוד הבהרה כי חמץ המה. ועוד כמה גדולים וצדיקים שאסרו אותם. וכבר מאיזה שנים התחילו כן בעידכם ונתבטלה תיכף ועתה נתעורר מחדש. וחסידיהם הלכו אל הרב דקהלתכם ואמר שאינו רוצה להתערב לא לאיסור ולא להיתר, אך הראה להם מכתב מהרב המתיר הוא הרב מבערזאן

שהתיר גם מצות אלו, אך מה יועיל זה בהיתירו הכי גדול הוא מהרב מלעמבערג ר' יוסף שאול ז"ל שהתירם, ועם כ"ז לאשר גדולים הנ"ל אשר קטנם עבה ממתניו בתורה וביר"ש אסרום בהחלט נתבטלה דעתו, וידוע כמה הרעיש אדמו"ר זצ"ל מגור על מצות אלו, ואמר שהמתירים ניכר ממעשיהם שחפצם לנשל מכל מצוה מעט מעט וכוונתם לעקור את הכל, עתה מה יוסיף הרב מבערזאן בהתירו, ומה יערוץ הובוב בשריקות קולו בין הכפירים, וכבר קיבלו במדינתנו דעת האוסרים, והוא במדינתנו איסור תורה ממש.

לזאת אנו מחוייבין לעמוד בפרץ, בפרט בדור הזה אם נניח להקל באיסורים ואף באיסור חמץ ראש תורתנו הקדושה ירימו יד, והוא כעין ערקתא דמסאני יען הוא גזירה ונוגע לכלל, ומה לי גזירה מעכו"ם ומה לי מרשעי ישראל מרימים יד במצוות, (שם סי' תקל"ז).

תשובה ג

להגה"ק מוהר"ר אברהם יהושע פריינד זצ"ל אבדק"ק נאסויד (סי' י') וז"ל:

תמהתי על אשר דרש הסכמות בדבר מצות הנעשים על המאשי"ן שאסרום כ"ק גאון הגאונים קודש הקדשים מרן רשכבה"ג בעהמ"ח ד"ח (צאנו), ומי הוא זה אשר ימלא לבו ח"ו להקל נגדו בפרט שכמה גאונים אמיתיים אסרו, וכן שמעתי מפ"ק מרן הגה"ק צדיקו של עולם משינאווא וצוקלה"ה צוח למאד בק' לבוב בשנת תרמ"ב והגאון בעהמו"ס שואל ומשיב וצוקלה"ה אמר קודם פטירתו לתלמידו וקרובו שהי' אבד"ק סערעט שיזהר מאד מלאפות על המאשי"ן כי נתחרט על מה שהתיר, ובדאי המתיר יורה כמ"ש ר"ת (תוס' ע"ז לא. ד"ה דורדיא) ועלינו יערה רוח הבורא, וכמה וכמה אנשים נעשים בעלי מומין רח"ל ואשתקד בק' קל"ב נקטע יד בחור אח' ע"י המאשין וקי"ל שלוחי מצוה אינן ניוקין, וידוע שאין לנו בדור הזה מי שיחלוק על דברי מרן דכולהו תלמיד בעל ד"ח וצוקלה"ה וסייעתו הגה"ק, עכ"ל.

חסל סידורי פסח כהלכתו.

ככל משפטו וחקתו.

כאשר זכינו לסדר אותו.

כן נזכה לעשותו.

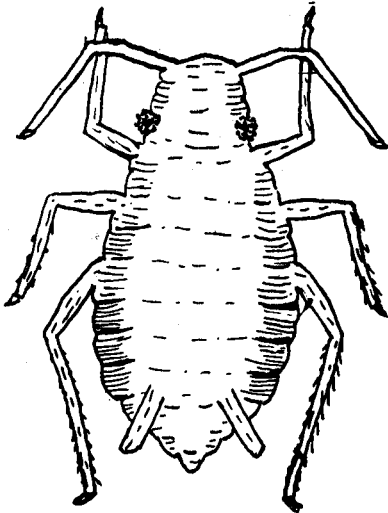
ראס פאלגענרע אײז א באקוועמליכע טשעק־ליסט וואס רערמאנט
וואו מען זאל בורק חמץ זיין.
זעלבסט פארשטענרליך אז רי ליסטע ערצייגט גישט אלע ערטער,
עס איז נאר א רערמאנונג פון גיווענטליכע און נישט אזוי געווענטליכע
ערטער וואו חמץ געפינט זיך און מען בארארף בורק חמץ צו זיין.

[] האל־וויי	[] קלאזעט
[] בירעס	[] שרייב טיש
[] יארד	[] קאבינעט
[] גארטען	[] שיף לערער
[] גאראג'	[] מערעצין שאנק
[] ארבעט רום (ווערק שאפ)	[] מלבושים, קליירער
[] קאר, טראק, גלאף	[] קעשענעס, קאפס
קאמפאטמענט	[] בעזליך און ארבייטס בריף־קייסעס
[] אפיס	[] רענצליך
[] סטאר, געשעפט	[] שאפינג־וועגעלע
[] פעקטערי	[] שפאצירונג עסען־קעסטעל,
[] פארטש (טעראסע)	(פיקניק־באקס)
[] זויפען (זויפען און פערפיום	[] קוקיס סלוי (קוקי רוזאר)
זאלען נישט גענוצט	[] קינרער בעטעל (קריב)
ווערען	[] שפיל צימער, פליידרום, פעט הויז
[] קאסמעטיקס, כשר לפסח	[] פייגעל נעסט
(נאר פאר חוה"מ)	[] אונטערען אויווען
[] בענטשערליך זאל מען	[] אונטערען פריווערער
אויסרייניקען	[] אונטערען קאבינעט
(באהאלטען ביז נאך	[] טאוסטער — ראס זאל מען קלינען
פסח)	[] קינרער שוהלע באטעל,
[] פסחים וואס מען נוצט פסח	בריף־קייס
זאל מען נישט לייגען אויפן	ארער סקול בערט —
עס־טיש	קלינען און באהאלטן
[] קליירער וואס הענגען אין שאנק	[] ישיבה קעסטעל (סקול לאקער)
מוזען ארויך געקוקט ווערען	[] פאלעצעס (שעלפס)
[] וועקיום קלינער. אויסרייניגן	[] ספרים שענק
און אוועקווארפען רעם בעג	[] רזולערי
[] בעזעם (ברום). אויסוואשען אים	[] רזולערי קעסטעל
[] בענקלאך — צווישען רי	[] בראנפען שאנק
בענקלאך	[] טלית באטיל
[] רעריעטער, אונטערן	[] שטריימל, שטריימל־
רעריעטער,	קעסטעל
איבערהויפט אין בתי	[] ציין־בראש. רארף מען האכן
מררשים	א נייעם ציין־בראש פאר חוה"מ.
[] ראגס וועקיומען, איבערויפט שעג	[] קינרער בענקעל (הייטשער)
[] חלה בעקעלעך, קלינען און	[] פלייפען
באהאלטען	[] וועגעלע (קעריטש)
[] ברויט־קאסטען, קלינען און	[] שפילצייג קאסטען (טוי נשעסט)
באהאלטען	[] אלע שפיל־צייגען (טויס)
[] פריוער	[] קינרער וועגעלעך (וואגאנען)
[] בייסמענט	[] שפילצייג הייזער און אלע
	וואס קומט אריין רערין
	[] קאמער צימער (סטאריטש־רום)
	[] טעיף

פונדקאות נזירי בשר

להזהר אפי' בפונדקאות היוזר מוחזקים בכשרותם, כש"כ באלו שאינם מרדקים הרבה בכל מלי דכשרות. או בפונדקאות של נכרים נזירי בשר, "וועגעטא-דיען האטעלס" שמלבד כל זאת צריך להתחקות ולבדוק אחריהם אם אין משתמשים במארגארינא אטורה, אף שהיא בכלל לא מרע אומנתיה, אבל מי בודק אחריהם שיחושו לזה, ובפרט אם יחסר להם לפעמים מארגארינא כשרה לא יניחו בשביל זה הכנת המאכלים עבור האורחים הסמוכים על שלחנם, ואף על פי שנמנעים ומקפידים הרבה, שלא להכניס שומן של בעלי חיים וליתן לתוך התבשיל או לתוך הרקיקים, אבל על מעשה אופה שאינם אופים בעצמם אינם מקפידים אם הם נאפים רק בשומן היתר, ונותנים לפני האורחים לפרפרת ולשתית טיי, וכל שכן בשעת הדחק יתירו לעצמן להשתמש גם בשומן איסור, שאין זה כסם המות אצלם כמו שנחשב ליהודי בשר מאכלות האטורים

וכל שכן שאין לסמוך עליהם בבדיקת הירקות, אף שמקפידים אמנקיותא, אבל לא על תולעה ונמלה כל שהו, ועיבדא ידענא, שבבית החולים מפורסם שבאים שם להתרפאות ברפואות טבעיות, ומאכלם רק ירקות ופירות חיים ומבושלים, ומרדקים שם מאד בהכנת המאכלים בנקיון, הושיטו ירק "סאלאט" אחר שרחצו וניקו אותו היטב, וסדרוהו בקערה לפני החולה, והחולה היה נוהג גם כן לבדוק אחריהם כל עלה של ירק, ומצא תולעים ירוקים כמראה הירק, וקרא להמלצר, הראה לו את התולעים ושאל אותו מה זאת? מדוע לא בדקת היטב, והשיב אין זאת כי אם יתוש קטן ירוק ומה בכך?

להזהר בבדיקה הגונה

עצתי לך אמונה

שים לנגדך התמונה

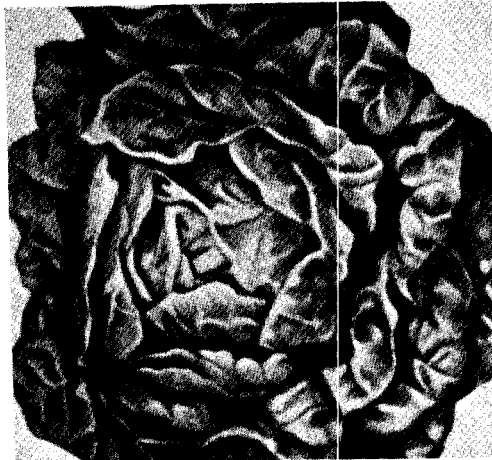
כטוח אני כל אפונה

און אליך לא יאונה

התבוננו נא היטב בכריה הקטנה:
הזאת מבריותיו של הקב"ה.

הכתם השחור שבצד ימין הציור, הוא ממש כגודלה ותוארה, ואין ניכר בה חיתוך אברים, אבל אחר שלקחתי הבריה הקטנה שנראתה כנקודה ירוקה ושמתייה תחת זכוכית המגדלת חמשים פעמים ככה, נראין בה כל האברים ואפילו השערות שעל רגליה וצפרניה, מה רבו מעשיך ד' ! והבריה הזאת מצויה כמעט בכל מיני ירקות, וקטנה היא ומראיה כמראה הירק, ועל כן קשה להכירה אם לא בעיון היטב במתינות על כן ציירתיה.

ועתה בואו ונצווה על הרבה בני אדם בריאים שנוסעים לחופי הים או לשאר מקומות, לא לשם רפואה והכרח אלא להנפש או להתענג בתענוגים, ומאכסנים בפונדקאות של יהודים שאינם מדקדקים או בפונדקאות של נכרים, ואוכלים מן הבא בידם, וסובריוז שבאכסניות נזירי בשר שאוכלים שם רק ירקות ופירות חיים ומבושלים, אין עום חשש, ובאמת הוא חמור מאכילת בשר חזיר שאין בו רק לאו אחד, ובתולעים עובר על ששה לאוין, השם יכפר !
ומהא דסליקנא מיניה נתחיל, בענין בדיקת החזרת, חזרת בלשון המשנה פסחים (ט), ובגמרא שם מאי חזרת חסא, וכן נקרא עד היום בארץ ישראל, ובלשון ערבית חסא (שאלאטא, סאלאט)

FRENCH LETTUCE חזרת

חזרת ENGLISH LETTUCE

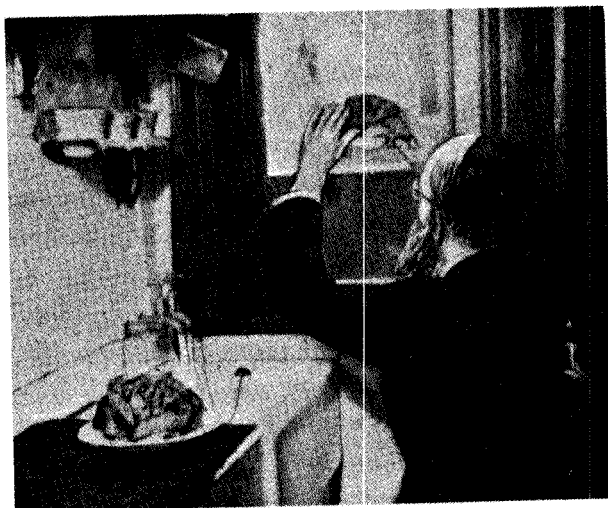
ומצוה לחזור אחרינו לצאת בו ידי חובת מרור בפסח כמבואר בש"ע או"ח סי' תע"ג סעיף ה', ובשו"ת חכם צבי סי' קי"ט, ועי' שו"ת חת"ם או"ח סי' קל"ב שכתב כי אמת נכון הדבר כי זהו המרור המובחר, והכי נהגו כל רבותי זצ"ל ואנו נוהגים אחריהם, אך רגיל אני לדרוש בשבת הגדול, מי שאין לו אנשים מיוחדים, מסוימים בעלי יראה הבורקים ומנקים אותו מרחש תולעים קטנים הנמצאים מאד מאד בימי הפסח, ואינם ניכרים לזולשי ראות, לא יקח החזרת, אף שהוא מצוה מן המובחר, ולא ישל בלאו או בלאוין הרבה אפילו בספק משום קיום עשה דרבנן, דמרור בזמן הזה דרבנן, ויקח תמכא שקורין קריין וכו' עי"ש.

ועי' דרכי תשובה סי' פ"ד סק"צד בשם כנסת הגדולה שכתב דבמקומו מצוי הרחש בחזרת, וצריך בדיקה יפה מפני שהתולעים דקים וכמראה החזרת עצמו, ומקודם היה מנהגו שלא לאכלו כי אם בבדיקה, ואחר כך משך ידו ממנו שלא לאכלו אפילו בבדיקה עי"ש. והכרתי ופלתי בסי' פ"ד ביו"ד סק"יט כתב דמיום עמדו על דעתו לא אכל סאלאט (חזרת) על סמך בדיקת נשים, וכן נכון לכל בעל תורה, כי רבה המכשלה. אמנם בערוך השלחן שם אות פ"ב כתב ומימינו לא שמענו אפילו על צדיקי וגאוני עולם שלא יסמכו על נשותיהם הכשרות בבדיקת תולעים, וכן בנות ישראל העובדות בשכירות, אם הבעל הבית מכיר אותה שהיא יראה את ד' ומדקדקת באיסורין יכול לסמוך עליה עי"ש.

ואולם לפי ידיעתי אין זה דבר תלוי בנאמנות לחוד, אלא גם בבקיאות הבדוק, כי אם אינו יודע איך לבזוק מה הועיל לנו בנאמנותו, ואני הגבר ראיתי אנשים ונשים נאמנים על הבדיקה וידעו חומר איסור זה, ומצאתי אחרי בדיקתם תולעים קטנים כי לא ידעו על ננון איך לבדוק, עד שהוריתי להם הדרך הנכון לבדיקה.

ויש עוד מין חזרת שנקרא "קאבעטש לעטוס" ולא ציירתיו, כי צורתו כמו כרוב שמצויר לקמון. וכל אלה השלשה מינים מוחזקים הרבה בתולעים, הגרוע מהן היא הפראנצויזישער לעטוס, והטוב שבהן הוא האחרון קאבעטש לעטוס, שאין בו כל כך תולעים, וגם ניכר בו יותר התולע מפני שעליו אינם ירוקים כל כך ומזהירים יותר.

הבדיקה הנכונה

בתחלה תפריד ותתלוש אחד אחד מהעלים המחוברים לקלה, ותתן אותם לתוך קערה מלאה מים, ותרחץ אותם מהעפרורית, ותחליף את המים ותדיחם עד שלא תמצא יתוש שטט במים, אחר כך תוציא עלה עלה ותאחז אותו נגד אור היום אצל החלון כבתמונה הנ"ל, או נגד אור הנר, כלומר שתשים העלה בינך ובין האור, שהאור יחדור להעלה ועיניך תראינה הוהרורית של האור הבוקע דרך העלה, ואם

נפש ישעי'

רצג

תראה איזה נקודה כהה אפילו כחודה של מחט תדע שזוה יתוש או תולע, ומפני שמראה התולע עפ"י רוב כמראה הירק, קשה להבחין וכמעט אי אפשר להכיר ולברוק אם לא כנגד האור המזוהיר, אחר כך תאחו את העלה בשיפוע תחת קילוה המים היוצא מהצנור, וזרם המים ישטפוהו, וכן תעשה מעבר מזה מהעלה, ואחר כך תברוק עוד הפעם נגד האור לראות אם כבר סרה המראה הדיהה, ובשעה שאתה בודק, עליך לפשט הקמטים בכל עלה כי שם תמצא על פי רוב תולעים קטנים שאינם עוברים ברחיצה רק בפישוט הקמטינו תחת שטף מים רבים, וזהו בדיקה הנכונה.

כרוב, קרויט, קאפוסטא. CABBAGE (weis, rot) KOHL

יש מקומות ששכיח בו הרבה תולעים, ובדיקתו אינו קשה כל כך כמו בחזרת, ואף על פי כן צריך עיון היטב, וטוב גם כן לברוק נגד האור כנ"ל גבי חזרת, ובהיותי במחוז מאראמאראש (לפנים בהונגריא, ועתה בקארפאטא רוסיא) ושם בני הכפרים רגילים לכבוש הרבה כרוב בחביות לכל ימות החורף, והנשים מתכנסות ועוזרות אשה רעותה, ראיתי שהתכנסו לברוק הכרוב, והכריזו שיתנו לצרקה על שם האשה הבודקת, בעד כל תולע שתמצא בבדיקתה, כך וכך פרוטות, ועל ידי זה מתחרה כל אחת לברוק בעיון היטב, ואשה מתקנאת בירך חברתה לברוק יותר בעיון, והוטב הדבר בעיני.

נפש ישעי'

ועי' ערוך השלחן סימן פ"ד אות ס"ב וז"ל ירק קרויט שמעמידין אותו בכבישה לכל החורף, בהם הרבו תולעים ברוב השנים, ובודקין כל עלה ועלה בפני עצמו פעמים ושלש, ואחר כך חותכין אותן ומעמידין אותן לימות החורף, ואת זה ניסינו וראינו שאותם העלים הברוקים, אם לא יחתכו אותם באותו יום להעמידם בכבישה במלח בכלי כנהוג, ואם יניחו את העלים עד למחר יתהוו בהם עוד תולעים ורוחשים ופורשים מנזלה לעלה, גם על המקום שמונחים שם, והחיוב לבדוק מחדש וכן נהגתי בביתי עכ"ל.

ספרים שחיברתי עד הנה ועדיין יש לנו מספר מצומצום - וכל הקודם זכה.

- ד -

ספר

אכילת מצות בישראל

הלכות אכילת מצה ואפיקומן בלילי הפסחים, שיעורן בכמות ובאיכות התחלת וסוף זמנם, בדרך ארוכה הכולל חלק ההלכתי המשולבת למוצא ומובא של כל הלכה לדעת מבטן מי יצאו הדברים ואיה משכן דברי קדש. גם ספחנו דרך קצרה אשר עין כל ירוצו עיונם בו הלכות פסוקות וקצרות בלשון קל וצה. וגם דעת הפוסקים אם מצוה להרבות באכילת מצה בלילי פסחים יותר משיעור החיוב העיקרי.

- ה -

ספר

מצות מצה

דיני אכילת מצה כל שבעת ימי החג (ובחול'ל שמונת). אם יש בו מצוה או רשות.

- ו -

ספר

מנהגי צדיקי ישראל

מכיל מנהגי צדיקי יסודי עולם מוסדי דור ודור אשר באורם נראה אור המאיר ומבהיק לזקנים עם נערים, הדרך ילכו בה והמעשה אשר יעשו, בהתבוננו איך הראשונים כמלאכים, יראו ונדעו ונתרחקו מציט' שערים של היתר שלא ליגע בקוף של איסור, ק"ו בן ק"ו אזובי קור' כמוני היום שצריכים אנו להרבות גדר על גדר, וסייג על סייג, כדי לקיים מצות אפיית ואכילת מצות הלכת'.

- א -

ספר

אפיית המצות השלם

ליקוט גדול ונפלא מכל דברי הפוסקים ראשונים ואחרונים הנוגעים לדיני קצירה, ברירה, טחינה, רקידה, שאיבה, לישון, ואפיה, הפרשת חלה, והמסונעף, בלשון צח וקצר. אוסף ענקי במקצוה הלוו עדיין לא ראה אור הדפוס עד היום הזה.

בו נקבצו אלפי הלכות המפוצים אור נוגה לכל הבא לנשת אל הקודש פנימה, לחשוב מחשבות לעשות בכל מלאכת אפיון המצות, בון יבין את אשר לפניו, הדרך ילך בה, והמעשה אשר יעשה. לקיים מצות אפיית מצה כראוי וכיאות בלי מגרעת בהשכל ונדעת. ללמוד וללמד ע"מ לשמור ולעשות.

- ב -

ספר

מצות מצה בשלימותה

קובץ גדול מדברי הפוסקים, וספרי בעשטי"ק ותלמידו ז"ע, ושאר ספח"ק, המקיפים כללים יסודיים ועיקריים הנוגעים לאפיית ואכילת המצות בפסח, ושאר עניני החג. והמעין בבתי אמרותיהם בלי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות בלתי גבול להתאמץ ולהתחזק לקיים מצות אפיית ואכילת מצה בכל פרטיהם ודקדוקיהם וכל החומרות שנאמרו ונשנו בה מימות מתן תורה עד היום הזה, כי רק אז יחי לבו נכון נכון בטוח שיצא בדימוס בדינו, בעת אשר המלך במשפט יעמיד ארץ, ביום הרת עולם, כמבואר בזה"ק שיעקר המשפט ביומא דדינא על מיכלא דאסוותא ועי' בפנים הספר באורך. גם הדרכות ישירות ומועילות יש בו לקיים המצות דכולא שתא.

- ג -

ספר

מצה שרויה

דיני מצה שרויה למחמירים בה ולמקילים בה, והתבדל בין שבעת ימים הראשונים של חג לאחרון של פסח.

- י -

ס פ ר

סגולות מצות ישראל

כולל כל סגולות והשפעות המרובות בברכות וישועות, רפואות והצלחות. הבא ע"י קיום מצות אכילת מצה כדת וכחלכה, והשכר הגדול המוכן להם בעלמא דעתיך.

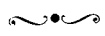
- יא -

קונטרס

שלום לרחוק ולקרוב ורפאתי

בירור הלכה המבארת יצירת התרופות הרפואיות, וכשרותם לכל השנה (בכלל) ולחג הפסח (בפרט), אשר כשרותם בנויה ומיוסדת אך ורק מכתבי שאלות ותשובות בין הרבנים ובתי החרושת. ואף שלשון חכמים מרפא.

דרשתי וחקרתי היטב והנה נתאמתה הדבר שנעשתה שגגה בישראל בהסתמכות על קישור המכתבים. דרכיו ראיתי ואראהו, ועמדתי בעזאזית על מחות תוצרתם האמיתית ותמציתיה: כי אין לסמוך על מכתבים כאלו.

- יב -

ספר

נפש ישעי'

על מאבלות אמרות

הלך ראשון

בו יבואר כי שמירת הנפש והנפש ממאבלות אמרות הוא יסוד קדושת ישראל וטהרתה, גם דברי התעוררות לבאר גדול השגם המגיע לנפש ונהי' האדם הנכשל בהם ח"ו, והתועלת בה ובכא למו שנוהר ונשמר ממאבלות אמרות

כ"ו לקטחי בעור צדי וגואלי מרכיבי חו"ל בש"ס בבלי וירושלמי. מדרשים וזה"ק תיקונים וספרי הראשונים. ומספרי מוסר מגדולי האחרונים וזה"ה, ורבריהם הקדושים חוצבים בלחבת אש. מלהיבם נפש האדם לשפוד סוד לברוח ולהסתלק אסילו מן הספק. כאשר יראה הרואה בסגים הספרי.

חקונו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל. וזה ית' מר עמלי להסיר המכשלה הזאת מבתי בני ישראל בכל מקום שהם.

- י -

ספר

שמחת החג

פלוגתא רבתי מגאוני וקדושי עליון, אם מקום יש בראש להחמיר שלא לאכול מצה רק בליל פסחים בלבד, ולא זולת אפי' בשבת ושיעבי של פסח, ומקורם עוד נפתח בדברי הפוסקים הקדמונים.

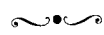
- ה -

ס פ ר

סיפורים נפלאים מצדיקי ישראל

סיפורים נפלאים מן יצורי קדמונים, ראשונים כמלאכים, גאוניים וקדושי עליונים, ותועלת היוצא מקריאת סיפורי קדושי עליון חלא היא כתובה בספרן של צדיקים, שמאיר לבות בני אדם ברשפי אש שלהבת י"ה, להתחזק ולבטוח ביוצרנו ובראנו ולכסוף ולהשתוקק ולהתנגע עד כלות הנפש להתדבק באדון כל יצורים, מלך מלכי המלכים הקב"ה.

ואעתיק דברי רבן ומאורן של ישראל הגאון מהרש"ם ז"ע, שכי בחסכמתו על סיפורי צדיקים המכונה עשר קדושות, ובה"ל, ואם להעיד על התועלת לעורר חלבבות, דבר שפתים אך למחסור, וכל מי שיש בלבו נקודת דת האמת, צמאה נפשו והמדה רוחו לראות ולשמוע דברי אלוקים חיים, וגם שיחות ת"ח כמותם צדיקים לימוד, ובל אפונה כי כל אשר בשם ישראל יבונה, יחדד וילפת לחיות לו לעזר ולסעד ולהיות חבר לכל חפץ להגדיל תורה, ולהפיק יראת ד' ואמונתו בעולם, וישמעו העם ויראו עכלה"ק, וזכות כל הצדיקים הנוכחים בחיבור חלו יחד עם שאר צדיקים וקדושים, יעמוד לנו שלא ימוש ספר התורה ולא תפוג יראת ד' ונוכה לעבוד את בוראנו בכל לבבנו אנו ויהענו וזרענו עד ביאת בואנו כביא.

- ט -

ספר

קיום המצות כהלכתה

כל תנאי המצות

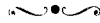
- א. דברים ההכרחיים לקיים המצות כהלכתן בכל פרטיה וצדוקיה שיעלה לרצון לפני אדון כל.
- ב. דינים והדרכה לבדיקת חסא (סאלאט), ולבדיקת כירוב (קריוט), מספרי (נפש ישעי').
- ג. זהירות כניסת מאכלים ומשקאות מיוצרים בבתי חרושת לבית בפסח. מספרי (מנחת יהודה).

ספר

נפש ישעי'

על מאכלות אסורות
חלק שני

מכל חששות האפשריות בכל מיני מאכלות ומשקאות המורכבים ומעורבים בחומר איסור. וכדי להעיד על אמיתותם ואפשרותם, הצגנו ערותה של הממשלה (אנריקולטורידעפארטמנט) כמריב עדותן של חברי הכיריץ עדה החרדי בירושלים, והעתקות ממדרין הכשרות של הכיריץ שלישיא

ספר

מנוחת שלום

חלק שביעי

מספר נפש ישעי' על מאכלות אסורות

זוכן החיבור הוא ליסר יסרדי ברול ועמדי שיש להרוצים ליהוד כמיטב יכולתם מסאבלות אסורות ומפוקקים ומשם יפרד לארבעה ראשים: חלק א. בו מביאר בקצרה אמרים נחרזים ררך שירי גודל הפנס של אכילת מאנוליא, כעלמא הדין, ובעלמא דאחי, וחומר עונשה, מפ ספרים וסופרים. חלק ב. כבוד ליתון וירוקק שבעמים דרנות מרדיקים ושגנותיהן בקצתן, הדין השורה לשכח אור הקושה בכח ישראל, להאיר גם כתי דורות הבאים מחשבות יסיוני ומעני הדין.

חלק ג. דובסאות מהממשלות המאורעים יום יום בכתי החרושת מיצרי מאכלות ומשקאות שנות, אין במקום שהמפקח והמכשר מורדו ומלובן בחורה וחכמה, אעפ"כ שניאות מי יבין, וכ"ש כשאר מקומות, וענף היוצא ממנו לבאר כי מה שמחמירין על מאכלים המתוקנים תחת השמחה רב גודל ויר"ש אמיתי, כחמת חששות רצינים, אינו מנוע מכבוד הרב וגדלו, וכבודו במקומו מנות, והצונו וכן: חלק ד. מכל עצות נכונות חלוקות להשיג על בנינו ובנותינו כעת יציאתם לבתי ספר ושאר מקומות שלא יתגאלו במרק פיגולים אשר אין דעתו ונפשנו נחה האם, ויהי ביאתם לבית כלא חטא כציאתם לחץ, ומענין לענין יתבררו עשירות קשישים ובעיות שנתקלים בהם יום יום הן כעניני מאכלות אסורות הן כשאר עניני בית, כדרכה של תורה. יחד עם עצות בלי מספר להרצה לכלכל ביתו בדרך המקובל בלי פשרות, והחזרות, ומחמץ מכלי להיות נשטף עם זרם העולם החרפה.

קונטרס

דבר משה

על דיני ומנהגי ישראל הנחוצים והנשכחים

ליקוט מגדולי הפוסקים, אשר מימיהם אנו שותים הלכות גדולות ושכיחות יום יום, אין איש שם על לב, מחמת חסרון ידיעה וגודל הטרדות, מסודר בלשון צה וקצר כדי שיריץ הקורא בו, וראה מביא לידי זכירה וזכירה מביא לידי עשיה.

קונטרס

„זבחו זבחי צדק“ שלוש תשובות

בו יבואר ענין התקנת הקדומת המוזכרת במוסיקים (והיי' נהוג כמעט בכל תפוצות ישראל ל' הרי"ח) להצריך שני שוביים עומדים זה ע"ג זה רואים ומשגיחים שחושבר ברה ובהלכה מהתלתו ועד סופו (עיין תקנת רע"א בסוף הקונטרס). עם כל המסתעף להלכה ולמעשה

קונטרס

אהלו ישראל

חלק א. נעקליבענע דינים פאר די וואס פאָרן אין קאָנטריס אָדער קעמפס וויכטיג צום טאָג טעגליכען יידישען לעבען. חלק ב. די וויכטיקייט פֿין כשר'ע מוזוז. חלק ג. וואָרענע צו אַדישע פּריוען וואָס גייען צו דאָקטוירים. חלק ד. קיי שער התקנות פין כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר שליט"א.

קונטרס

שמחת שלום

חלק ראשון

כולל הלכות ומנהגי חופה וחתונה השכיחים ונזנחים מחמת חסרון ידיעה

מלוקט משו"ע ואחרונים, אשר מימיהם אנו שותים, ובעקבותיהן אנו חולכין, וידיעתן נחוצים מאוד לכל בית נאמן בישראל, אשר יסודתה בהרף קודש, ומגמתה להמשיך שלשלת הקדושה לדורות הבאים, עד שיתקיים בנו גאולה וישועת הנביאים, במהרה.

קונטרס

מנחת יהודה

על חומר הענין של „חלב עכו"ם" ו„סימילאק"

לפסח ולכל ימות השנה

חלק שני

מספר נפש ישעי' על מאכלות אסורות

קונטרס קול יעקב

- הדרכה ותוראת דרך למקצועות הראשיים היסודיים
שבתורת הנפצים ברובא דמינכר על העמוד.
- א. כשרות התרופות (מעדעציונען) לפסח ולכל השנה.
 - ב. אזהרות נחוצות לפסח.
 - ג. רשימה לבדיקת חמץ.
 - ד. איסור שטנוז.
 - ה. ביקורת נשים אצל רופאים.
 - ו. חומר ראיתי הטעלעבויגע.
 - ז. דין תורות - שלום בית.
 - ח. תוראה לקונה טלית.

אור הצניעות בישראל

הספר הזה נעשה ונגמר לזכות הרבים הנכשלים בלי יודעים באיסור יחוד החמור, אצל רופאים המיוחסים לצרכי נשים, וגם שאר רופאים קלים ופושעים שעלולים לקלקל צניעות וקדושת בנות ישראל. ערו ערו עד היסוד, וידעו שרבים מאתנו בני ישראל משתוקקים לידע דרך הישר לילך בה והמעשה אשר יעשו להנצל מאיסור יחוד ושאר מכשולות הנוראות.

גם הוספנו כל דיני יחוד עם עכו"ם, ונפק"מ גם לאנשים כמבואר בפנים.

עוד ספחנו כל פרטי דיני יחוד לחתן וכלה אחר החופה, ואקוה בעזר הש"ת שהמעין בספרי זה יררה צמאון השתוקקותו האיך לנהוג עפ"י התורה.

צניעות ישראל כהלכתה (לביית דוד)

בספר הלוח קיבצתי פסקי גאונים ורוזני ארץ מרוך הישן ומורונו, שכל אשה תהדר ותחמץ לילך לאשה הרופאת נשים ולא לאיש כדי להנצל מאיסורי יחוד ושאר מכשולות המתרחשים יום יום.

גם העתקתי מעיתונים האמת שהודו הרופאים ע"ע בלי בושת, כי דרכם להכשיל הרבים בתועבותיהם ואין מעצור להם, ואין רואים בזה שום חסרון, אדרבה מתפארים בזה.

גם העתקתי נוסח קול קוראים שונות שנתפרסמו ע"פ חוקות ופעלו גדולות ונצורות לתקן פירצה זו.

זקן ישראל כהלכתו

בענין גילוח וגיזול הזקן
(חלק א)

הספר הזה אשר אני מגיש לפניכם היום הוא ריבוי מכל ספרי הפוסקים חדישים גם ישנים מראשון שבראשונים עד אחרון שבאחרונים, (בפרט מס' הנמים, הדרת פנים - וק"י אשר צלל במים אדירים והעלה פנינים יקרים במקצוע הלוח לא הניח מקום להתגדר, העמיק והרחיב כיר ד' הטובה עליו, ואשרי והלקח). תמצית כל הנשנה בדבריהם בענין גילוח שער הזקן בין ע"י חער, בין במספריים, ובין בסם, ושאר אופני גילוח.

כל איסורים וצדדי חומר שנאמרו בגטלת הזקן, הן גוף האיסור של כל תשחית, והן איסורים חיצוניים כמו, לא ילכש גבר, ובחוקותיהם לא תלכו, איסור, מראית עין, מקור מנהג הגילוח, וחילוקי מנהגים בארצות שונות, ושאר ענינים המקיפים מקצוע הלוח, ועוד, הכל מסודר בסדר יפה ונעלה בלשון צח וקל כדי שירויץ הקורא בו, ובשעה קלה ירכוש המעיין בקיאות גדולה במקצוע גילוח הזקן המסובכת מאוד כספרי הפוסקים.

בשורה טובה

קבוצת יצא לאור ספרים חדשים הנרכזים מאוד לעולם חתוני

- א. קדושת ישראל הלכות יחוד (מהדורא שניה).
- ב. מדריך לצניעות בישראל כל עניני צניעות (מהדורה שניה).
- ג. נשואי ישראל כהלכתה (כל הדינים הנכרכים לחתן משבת של קודם החתונה עד גמר שבעת ימי המשתה בלשון צח וקצר).
- ד. שולחן ישראל כהלכתה כל דיני הכנסת אורחים.
- ה. מצוות ישראל כהלכתה (מהדורא שניה), מלוקט משויע עד אחרון שבאחרונים.

חיות עם נעמיני זיך בא מיר עטליכע ספרים גרייט צום דרוק, און צוליב עגשאפט פון געלט קע מען דאס נישט דרוקען. עייכ בעטען מיר ווער עס איז פאראינטערעסירט אויסצוצאלען איינס פון די ספרים לזכות את הרבים, לעניני די נאנטע פון זיין משפחה, און דער נאמען פון ספר וועט טראגען דעם נאמען פון די נשמה וואָס מען וויל מאכען אן אנדעקן, זאל זיך ווענדען צו דעם טעלפון: 436-8086 (212)

אחינו בני ישראל

יודעין אנחנו כי הרבה הרבה יהודים כשרים צמאה נפשם ולבם יהמה לזכות לשבת בצל ביהמ"ד שאין שוחחין ומפטטין פטפוטי דברים בטלים בעת התפלה, ולרוב מחמת חסרון ידיעה מתגוללין בבתי מדרשים שאין נוהגין כן, וע"כ בקרוב אי"ה מתכוננים אנחנו למרסם באופנים שונים בתי מדרשים ששם ימצאו מנוח המדקדקין הנ"ל, וגם שאר עצות והדרכות בעזה"י.

מו שיש לו רעיון כל דהו שיוכל לזכות אחרים ע"י הקונטרס "עניית אמן כהלכתה" שנקבץ בו התעוררות מרובה בענין הנ"ל ומחול לפנות אלנו ויקבל בחנם הקונטרס (ירענו מהרבה שהקונטרס עשה עליהם רושם כביר).

בס"ד

תפלת שמ"ע לנשים

הובא במארכ"ק על די האשה צנועה והצדיקת מרת ציפרא ע"ה אשת הרב הגה"צ מהר"ר יצחק פרנקל זצ"ל חד מבי דינא רבא דירושלים קרחא דשפריא שלא זכו לבנים.

געלויבט ביסטו גיט אוינער גיט דער גיט פון אוינערע עלטערן
אָכרָהם יצחק און יעקב וואס דו האסט אלעס באשאפן
און טוקט גוטע חקדים און העלפסט יעדן און שפייזט יעדן היילסט
קראַנקע און ביסט מתיה המתים. דו ביסט הייליג און דיין נאמען איז
הייליג געלויבט ביסטו הייליגער גיט איך בעט דיר גיב מיר שכל
איך זאל זוכה זיין משוכה צו מוהן אויף מיינע זינד און זאלסט מיר
מוחל זיין אויף מיינע זינד און זאלסט אונז אויסלייזן פון דעם גלות
ווי אס שטעלסטן און זאלסט אונז היילן פון אלע קראַנקהייטן און
זאלסט אונז בענשן דאס יאהר מיט אלעם גוטן און משיח זאל קומען
ווי אס שטעלסטן און זאלסט אונז גערעכט מאַכן ביי דיין משפט און
זאלסט אויסטרייסן די רשעים און די אפיקורסים און זאלסט דיר
דערפארעמען אויף די צדיקים אין אויף אונז אויך און מיר זאלן זוכה
גיין צו געהן ווי דו וועסט דיר אויסקערן צו דער שטאט ציון וירושלים
מיר האָפן שטענדיג אויף א ישועה. זאלסט צוהערן אוינער געבעט
מיר לויבן דיר אויף דעם לעבן מיט די גסים מיט די טובות וואס דו
טוקט אונז שטענדיג. און זאלסט אונז געבן א לאנג לעבן מיט שלום
מיט חן מיט אלעם גוטן געלויבט ביסטו גיט וואס בענשט דיין
פאָלק ישראל מיט שלום.